

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

2 Σεπτεμβρίου 2015

www.sekonline.gr

No 1188

Τυρίστε στη σελίδα 11

Ψηφίσατε Τσίπρα και σας βγήκε Κουβέλης;

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΜΑΖΙ!

Η άποψή μας
σελίδα 3

ψήφο στην

ΑΝΤΑΡΣΙΑ

Σε αυτό το φύλλο

- Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ • ΛΑ.Ε. και ΑΝΤΑΡΣΥΑ • Προεκλογικές εξορμήσεις
- Η Χιλή του Αλιέντε • Η αντικαπιταλιστική εναλλακτική στο μνημόνιο Τσίπρα

Χιονοστιβάδα αποχωρήσεων

Μία χιονοστιβάδα αποχωρήσεων έχει καταπλακώσει τον ΣΥΡΙΖΑ τις τελευταίες ημέρες. Από την κορυφή μέχρι τη βάση οι δηλώσεις αποχώρησης είτε από τα κομματικά όργανα είτε συνολικά από τον ίδιο το ΣΥΡΙΖΑ είναι τόσες πολλές που είναι σχεδόν αδύνατο να τις μετρήσει κανείς.

Αυτή τη στιγμή μόλις 71 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δηλώνουν παρόντες στο πλευρό του Αλέξη Τσίπρα σε σύνολο 149 που εκλέχθηκαν στις εκλογές του Γενάρη. Από αυτούς αν αφαιρέσει κανείς τους 25 που ανεξαρτητοποιήθηκαν και δημιούργησαν τη **Λαϊκή Ενότητα** και τρεις που δήλωσαν ότι δεν πρόκειται να είναι εκ νέου υποψήφιοι (η βουλευτής Μαγνησίας **Δανάη Τζήκα**, η βουλευτής Λάρισας **Ηρώ Διώτη** και ο βουλευτής Κορινθίας **Φάνης Κουρεμπές**) υπάρχουν ακόμα περίπου 40 με 50 βουλευτές που ακόμα και αν ψήφισαν ΝΑΙ ή παρών στο 3ο Μνημόνιο είναι αμφίβολο αν θα δεχτούν να είναι ξανά υποψήφιοι.

Η πρώτη ηχηρή αποχώρηση ήταν αυτή του Γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ **Τάσου Κορωνάκη**, δεξί χέρι μέχρι πρότινος του Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος τόνισε μεταξύ άλλων στην επιστολή παραίτησής του: *“Η επίτευξη των εκλογών σε συνδυασμό με το περιεχόμενο του διαγγέλματος*

του συντρόφου πρωθυπουργού δημιουργούν την εντύπωση της αποδοχής του μνημονίου και της άρσης της λαϊκής κυριαρχίας όχι ως αποτέλεσμα ενός στυγνού εκβιασμού που μπορεί να επανέλθει, αλλά ως ενός νέου δεδομένου με το οποίο αναγκαζόμαστε να συμπορευτούμε”.

Άλλη μη αναμενόμενη παραίτηση είναι αυτή του **Ανδρέα Καρτζή**, ο οποίος είχε διατελέσει και εκπρόσωπος Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ και τώρα διαχώρισε τη θέση του και επέλεξε να φύγει από την Κεντρική Επιτροπή του κόμματος.

Στη δήλωση αποχώρησής του από τον ΣΥΡΙΖΑ ο **Κώστας Μαρματάκης**, μέλος της ΚΕ και της Οργανωτικής Γραμματείας, τόνισε ότι αποχωρεί μετά από *“22 χρόνια από τότε που εντάχθηκα στον ΣΥΝ, 11 χρόνια από τότε που ιδρύσαμε τον ΣΥΡΙΖΑ”*.

Είχαν προηγηθεί η παραίτηση των 53 μελών της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, πολλοί εκ των οποίων ανήκουν στην **Αριστερή Πλατφόρμα**, οι οποίοι παραιτήθηκαν τονίζοντας με επιστολή τους ότι δεν μπορούν να υπηρετήσουν το νέο μνημόνιο *“όπως άλλωστε και τα προηγούμενα, που έρχεται να δώσει την χαριστική βολή σε έναν ήδη καθημαγμένο λαό”*.

“Δεν μπορούμε να λέμε ψέματα στον εαυτό μας: ένας άλλος ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι πια εφικτός”, τονίζουν στη δήλωση αποχώρησής τους

η **Μάνια Μπαρσέφσκι** και ο **Δημοσθένης Παπαδάτος** μέλη της Κ.Ε. ΣΥΡΙΖΑ, και του Τμήματος Δικαιωμάτων.

Με ξεχωριστές δηλώσεις τους οι **Αλέξανδρος Μπίστης**, **Νάγια Νικολάου** και **Έλενα Πατρικίου** ανακοίνωσαν την παραίτησή τους από την ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ και το κόμμα.

Κριτική

Αν αυτά συμβαίνουν στην κορυφή του ΣΥΡΙΖΑ, στις νομαρχιακές επιτροπές γίνεται κόλαση αποχωρήσεων και από τα όργανα και από το κόμμα, οι οποίοι κάνουν κριτική στην ηγεσία από τα αριστερά τόσο για την υπογραφή του τρίτου μνημονίου αλλά και για τον αντιδημοκρατικό τρόπο λειτουργίας του ΣΥΡΙΖΑ. *“Η παραίτηση του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης, καθώς και η επιλογή των πρόωγων εκλογών, ερήμην του κόμματος και ενάντια στις αποφάσεις του, έσπασαν το όριο της πολιτικής μας αντοχής”* αναφέρουν **δέκα μέλη της ΝΕ Α' Αθήνας που αποχώρησαν**.

Οι 19 αποχώρησαντες στα Γιάννενα αναφέρουν, μεταξύ άλλων: *“Μια κυβέρνηση, που υλοποιεί τον στραγγαλισμό των εισοδημάτων και της διαπραγματευτικής δύναμης της εργατικής τάξης και της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, τις ιδιωτικοποιήσεις και την υποχώρηση του*

κοινωνικού κράτους, την εκποίηση του φυσικού πλούτου και την εμπορευματοποίηση του περιβάλλοντος, τη συνέχιση δηλαδή των μνημονιακών πολιτικών, είναι αντικειμενικά και ανεξάρτητα από τη ρητορική της αλλά ακόμα και από τις προθέσεις ορισμένων μελών της, μια κυβέρνηση στην υπηρεσία του κεφαλαίου”.

Και ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Μείον πέντε μέλη της ΝΕ Ηρακλείου, οκτώ αποχώρησαν από τη ΝΕ Μαγνησίας, έφυγαν τρεις από τη ΝΕ της Αιτωλοακαρνανίας, 16 απώλειες στην Πρέβεζα, παραιτήθηκαν επτά μέλη της ΝΕ Άρτας, εκτός ΣΥΡΙΖΑ ο γραμματέας της ΝΕ Εύβοιας, παραίτηση 45 μελών και στελεχών στην Πιερία, παραίτηση εννέα μελών της ΝΕ Αχαΐας, αποχώρηση 62 μελών στα Τρίκαλα, παραιτήθηκαν 13 μέλη της ΝΕ και ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Κορινθίας, αποχωρήσεις στη Μεσσηνία, αποχώρησαν δεκατρία μέλη της ΝΕ Κορινθίας, μεταξύ αυτών και ο γραμματέας της, καθώς και 11 μέλη του ΣΥΡΙΖΑ στην Αρκαδία.

Τουλάχιστον 37 από τα 71 μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσαν την αποχώρησή τους, με την πλειοψηφία αυτών να καλεί “ψήφο σε αριστερά, ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια” και ένα μικρότερο κομμάτι να προσχωρεί στη ΛΑ.Ε.

Μνημόνιο με «αριστερή ευαισθησία» είναι το μοτίβο στο οποίο θα κινηθεί προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή η πολιτική γραμμή επισφραγίστηκε και στην Πανελλαδική Σύσκεψη της περασμένης Κυριακής, στην οποία κάτω από τη σκιά της διάσπασης, μεταξύ άλλων συζητήθηκε το προεκλογικό πρόγραμμα.

«Δεν θα επιτρέψουμε την υλοποίηση του σεναρίου της αριστερής παρένθεσης που επιζητά το σύστημα» τόνισε ο **Αλέξης Τσίπρας** στην ομιλία του, επαναφέροντας το γνωστό επιχείρημα ότι με την υπογραφή του μνημονίου στάθηκε απέναντι στο κατεστημένο της ΕΕ που επιθυμούσε ένα Grexit. Δεν παρέλειψε μάλιστα να υποσχεθεί ότι σε βάθος τετραετίας, αν ο ΣΥΡΙΖΑ πάρει αυτοδυναμία, θα αρχίσει ο «απεγκλωβισμός από τη μέγγενη του χρέους». Προκειμένου να προσεγγίσει όλο τον κόσμο που τώρα νιώθει προδομένος και οργισμένος από την ψήφιση του 3ου Μνημονίου έκανε αναφορά στην ΕΡΤ και τις καθαρίστριες και αναρωτήθηκε *«εάν ο κ. Μειμαράκης σκοπεύει να γυρίσει τη χώρα πίσω, ξανακλείνοντας την ΕΡΤ, απολύοντας εκ νέου τις καθαρίστριες, καταργώντας τις 100 δόσεις και το πρόγραμμα για την ανθρωπιστική κρίση»*.

Με αυτές τις υποσχέσεις προσπαθεί ο Τσίπρας και η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ να συγκρατήσουν ό,τι μπορέσουν στο ΣΥΡΙΖΑ, μέλη και ψηφοφόρους. Στην ίδια γραμμή κινήθηκε στην ουσία και η λεγόμενη κίνηση των 53 παρά τις όποιες επι-

που δεν καλύπτεται με κούφιες υποσχέσεις

Αυτό το δίδυμο θα «βεητώσει» το νέο μνημόνιο;

φανειακές κριτικές. Συγκεκριμένα η Πρωτοβουλία μελών που προέρχονται από τους 53 της ΚΕ που αποχώρησαν από το όργανο και παρέμειναν στο ΣΥΡΙΖΑ, κατέθεσε κείμενο με υπαινιγμούς κατά της ηγεσίας. Την εισήγηση την έκανε το μέλος της ΠΓ και της ΚΕ **Πάνος Λάμπρου**, μιλώντας εκ μέρους των προερχόμενων από τους 53 που έχουν παραμείνει στον ΣΥΡΙΖΑ. Η Πρωτοβουλία ζητά από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να μην συναινέσει σε συνεργασίες με τα κόμματα ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, να

μην συμφωνήσει σε πρόγραμμα από το οποίο θα απουσιάζει σχέδιο απεμπλοκής από το Μνημόνιο, καθώς και τη διεξαγωγή συνεδρίου μετά τις εκλογές.

Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί προεκλογικά να ξαναπλάσσει νέες κούφιες υποσχέσεις. Μέσα σε συνθήκες όξυνσης της διεθνούς οικονομικής κρίσης, δεν υπάρχει η παραμικρή προοπτική ούτε για ελάφρυνση της λιτότητας ούτε για «αριστερή διαχείριση» του μνημονίου. Αν δεν προχώρησε ο ΣΥΡΙΖΑ σε σύγκρουση

με τα επιτελεία της ΕΕ και του ΔΝΤ, έχοντας τη νωπή λαϊκή εντολή της 25ης Γενάρη και ακόμα περισσότερο το 62% ΟΧΙ του δημοψηφίσματος μία φορά, τώρα που η ελληνική οικονομία μπαίνει ακόμα πιο βαθιά στη μέγγενη της τρόικας και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ESM), η πίεση απέναντι στη νέα κυβέρνηση για δημοσιονομική σταθερότητα, πρωτογενή πλεονάσματα και ιδιωτικοποιήσεις θα είναι 10πλάσια.

Η κρίση και η διάσπαση του ΣΥΡΙ-

ΖΑ είναι προϊόν της πολιτικής κρίσης που γέννησαν οι συμβιβασμοί της ηγεσίας με ΕΕ-ΔΝΤ σε αντίθεση με το μαζικό ρεύμα προς τα αριστερά που τον έφερε στην εξουσία. Αυτή η εξέλιξη δεν είναι αποτέλεσμα προσωπικών επιλογών της ηγεσίας ή της διαπραγματευτικής ομάδας στο Γιούρογκρουπ. Είναι αποτέλεσμα της αποτυχημένης ρεφορμιστικής στρατηγικής, της στρατηγικής που φοβάται τη ρήξη αλλά υπόσχεται ότι δεν θα υποταχθεί και καταλήγει πάντα στο συμβιβασμό και στις προδομένες υποσχέσεις απέναντι στην εργατική τάξη.

Το μέλλον για όλα τα εκατομμύρια του κόσμου που είχαν την προσδοκία μίας αριστερής διακυβέρνησης προς το συμφέρον της εργατικής τάξης, δεν είναι στην προσμονή της εφαρμογής των νέων υποσχέσεων της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Το μέλλον όλου αυτού του κόσμου είναι να συγκρουστεί με τη νέα κυβέρνηση και τα μνημόνια που θα εφαρμόσει, κλιμακώνοντας την εργατική αντίσταση. Ταυτόχρονα δυναμώνοντας τις πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να παίξουν το ρόλο της αριστερής αντιπολίτευσης στην όποια κυβέρνηση διαμορφωθεί μετά τις εκλογές και ιδιαίτερα το πιο ενωτικό και ξεκάθαρο κομμάτι της, που παλεύει για τη συνολική ρήξη, την αντικαπιταλιστική ανατροπή, την πιο ξεκάθαρη και ενωτική δύναμη μέσα στην Αριστερά, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Κατερίνα Θωίδου

Δουβλίνο, 29 Αυγούστου

ΙΡΛΑΝΔΙΑ Κάτω τα χέρια απ' το νερό

Χιλιάδες διαδηλωτές πλημμύρισαν το κέντρο του Δουβλίνου ενάντια στα σχέδια της εκεί κυβέρνησης να επιβάλει χαράτσι στο νερό σύμφωνα με το Μνημόνιο που έχει επιβάλει η ΕΕ.

Θεωρητικά, η Ιρλανδία έχει τελειώσει με το δικό της Μνημόνιο, αλλά στην πράξη η αντεργατική επίθεση συνεχίζεται και γι' αυτό εργάτες και νεολαία βγήκαν ξανά μαζικά στους δρόμους.

Με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά

Όσες καταγγελίες να κάνει ο Αλέξης Τσίπρας για τον παλιό πολιτικό κόσμο, η αλήθεια είναι ότι βρήκε μια θέση στην αγκαλιά του. Ψήφισε το νέο Μνημόνιο παρέα με τον Μειμαράκη, έναν εκπρόσωπο της πιο χυδαίας δεξιάς που δεν χάνει ευκαιρία να θυμίζει ότι η επόμενη κυβέρνηση θα πρέπει να στηρίζεται από ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ παρέα.

Μπορεί το πρόσωπο του Τσίπρα να παραμένει νεανικό, αλλά η πολιτική του έχει το γερασμένο πρόσωπο του Κουβέλη, της «προσγειωμένης αριστεράς» που συγκυβέρνησε με τον παλιό πολιτικό κόσμο και το 1989 και το 2012.

Χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες της αριστεράς εγκαταλείπουν τον ΣΥΡΙΖΑ αγανακτισμένοι από αυτή την εξέλιξη. Δεν κυριαρχεί η απογοήτευση, αντίθετα η πίκρα για την προδοσία μετασχηματίζεται σε αντίσταση και αναζήτηση για το πώς συνεχίζουμε.

Ρεύμα

Αυτό το ρεύμα εξόδου προς τα αριστερά δεν πέφτει από τον ουρανό. Είναι η συνέχεια από τις μάχες που δώσαμε μαζί όλο το προηγούμενο διάστημα. Μαζί ενάντια στους Σαμαροβενιζέλους όταν έκλειναν την ΕΡΤ και χιζάμε την αλληλεγγύη στους εργαζόμενους που αντιστέκονταν. Μαζί ενάντια στους Χρυσαιγίτες κάθε φορά που τα τάγματα εφόδου χτυπούσαν με αποκορύφωμα τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Και βέβαια μαζί στο μεγάλο κύμα του ΟΧΙ στους εκβιασμούς της ΕΕ στο δημοψήφισμα του Ιούλη.

Τώρα, μπορούμε και πρέπει να συνεχίσουμε μαζί να δυναμώνουμε αυτό το ρεύμα αντίστασης, όχι μόνο για να καταγραφεί στις κάλπες, αλλά και για να βγει ισχυρό απέναντι στους διαχειριστές του νέου Μνημονίου μετά τις 20 Σεπτεμβρη. Όποιο συνδυασμό συγκυβέρνησης με τα παλιά μνημο-

νιακά κόμματα κι αν επιλέξει ο Αλέξης Τσίπρας, οι προσπάθειες να κόψουν συντάξεις, να πουλήσουν λιμάνια, να σακατέψουν κι άλλο τα νοσοκομεία και τα σχολεία θα μας βρουν μπροστά.

Οι κοινοί μας αγώνες είναι η βάση γι' αυτό. Και η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η καλύτερη εγγύηση ότι θα τα καταφέρουμε. Γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι το κομμάτι της Αριστεράς που έχει στη σημαία του την αντίσταση στα ξεπουλήματα και τους συμβιβασμούς, από τον καιρό του Πολυτεχνείου και της Μεταπολίτευσης μέχρι το τραγικό 1989 και τη σημερινή στροφή του Τσίπρα.

Διέξοδος

Αλλά και γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει προβάλει έγκαιρα και συστηματικά την αντικαπιταλιστική εναλλακτική διέξοδο, την εργατική απάντηση στην πολιτική που λέει ότι οι συμβιβασμοί με τους «θεσμούς» της ΕΕ, οι πληρωμές στο ΔΝΤ και την ΕΚΤ, οι ανακεφαλαιοποιήσεις των Λάτσηδων, των Κωστόπουλων και των Βαρδινογιάννηδων είναι μονόδρομος.

Κλείστε τα αυτιά στην προπαγάνδα που θέλει να θάψει την Αριστερά λέγοντας ότι είναι ικανή μόνο για διασπάσεις. Η αλήθεια είναι ότι μπορούμε να ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλη κοινωνία πέρα από το σημερινό χρεοκοπημένο σύστημα. Με πιο δυνατή αριστερή αντιπολίτευση μετά τις κάλπες και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά.

Αφίσα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τις Ευρωεκλογές του 2014. Οι προειδοποιήσεις της ηκούσαν πεντακάθαρα

Κυκλοφορεί νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω Στα περιεχόμενα:

«Γιατί απέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ»,
«Γιατί χρειάζεται το ενιαίο μέτωπο»,
«Πώς παλεύουμε το νέο Μνημόνιο»,
«Δύο χρόνια από τη δολοφονία του Φύσσα»,
«Η κρίση στην Τουρκία»,
«Ποιος μπορεί να σταματήσει τη λιτότητα στην Ευρώπη;»,
«Ο άξονας ντροπής Ελλάδας - Ισραήλ -Η συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ στα εγκλήματα στη Μ. Ανατολή». Και παρουσιάσεις τριών πολύ πρόσφατων βιβλίων που συζητιούνται.
«Μετά τον εμφύλιο»
«Κρίση, κράτος, κυβέρνηση»
«Κρίση και αρπαγή της γης»

Η Λαϊκή Ενότητα δεν ανταποκρίθηκε ικανοποιητικά στην πρόταση που έκανε η ANTAPΣYA στις δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς για συνεργασία. Αυτό αποφάσισε το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ANTAPΣYA που συνεδρίασε την Κυριακή 30 Αυγούστου, με ψήφους 65 - 15.

Η ANTAPΣYA προχωράει στην συμμετοχή της στις εκλογές, παρά την αποχώρηση της APAN και της APAS από τις γραμμές της.

Σε αυτή την σελίδα μπορείτε να διαβάσετε τα βασικά σημεία της απόφασης και στην διπλανή τη συζήτηση που προηγήθηκε.

Ολόκληρη την απόφαση μπορείτε να τη διαβάσετε στο σάιτ της ANTAPΣYA: www.antarsya.gr

Δυο μήνες μετά το σαρωτικό ΟΧΙ και την ψήφιση του Μνημονίου από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η χώρα οδηγείται σε εκλογές κάτω από το βάρος της διάσπασης και της ουσιαστικής κατάρρευσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση κατέρρευσε γιατί επέλεξε την προώθηση ενός τρίτου βάρβαρου μνημονίου σε ανοιχτή σύγκρουση με το 61% του συγκλονιστικού ΟΧΙ και μαζικό ρεύμα προς τα αριστερά που την έφερε στην εξουσία και το οποίο αρνείται να αποδεχθεί το συμβιβασμό με τους εκβιαστές, αρνείται να πάει σπίτι του και επιμένει να αντιστέκεται. Οι αγώνες των τελευταίων πέντε χρόνων που γκρέμισαν διαδοχικά τις κυβερνήσεις ΓΑΠ, Παπαδήμο και Σαμαροβενιζέλους, αλλά και ο πόθος της εργατικής τάξης και του λαού να τελειώνει με τα μνημόνια δεν ανακόπηκαν μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη, όπως έλπιζαν οι διεθνείς εκβιαστές και οι ντόπιοι υποστηρικτές, αλλά ενισχύθηκαν και βάθυναν, όπως έδειξε και η έμπρακτη απάντηση της λαϊκής πλειοψηφίας στα τρομακτικά διλήμματα που της τέθηκαν με αφορμή το δημοψήφισμα.

Με αυτές τις αμείωτες προσδοκίες της εργατικής τάξης και του κινήματος αποφάσισε να συγκρουστεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ υπογράφοντας το νέο Μνημόνιο ελπίζοντας ότι θα καταφέρει αυτό που δεν μπόρεσαν οι κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΕ και τα παραδοσιακά κόμματα της άρχουσας τάξης. Και κατέρρευσε από τα αριστερά, οδηγώντας τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ σε μια υπαρξιακή κρίση.

“...Βασικός στόχος των κυρίαρχων δυνάμεων την περίοδο αυτή είναι η σταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος για την επιβολή των βαρβαρών μνημονίων, πράγμα που περνάει μέσα από την στήριξη του ΣΥΡΙ-

Η ANTAPΣYA στις εκλογές

Απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου

ΖΑ σαν κύριου κυβερνητικού πόλου για την προώθηση κυβερνήσεων «εθνικής ενότητας». Για μονιμότερες συνεργασίες του ΣΥΡΙΖΑ με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι που ψήφισαν μαζί το νέο Μνημόνιο, (που πιθανή πρόβα για αυτό αποτελεί η σύνθεση της νέας υπηρεσιακής κυβέρνησης)

Ο δικός μας στόχος στις εκλογές είναι: Να βαθύνει το ρήγμα που άνοιξε διάπλατα το δημοψήφισμα στην κυρίαρχη αστική πολιτική. Να βγει αποδυναμωμένο το στρατόπεδο της διαχείρισης του νέου Μνημονίου. Να ενισχυθεί αποφασιστικά η Αριστερά που παλεύει εδώ και τώρα για ρήξη και ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ. Στόχος που περνάει μέσα από:

Την αποφασιστική καταδίκη από «αριστερά» όλων των μνημονιακών κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ) και των φασιστών της Χρυσής Αυγής.

Την ενίσχυση της πολιτικής που επιδιώκει την ανατροπή των μνημονίων / την ρήξη με τους εκβιαστές και τους οικονομικούς δολοφόνους της ευρωζώνης και της ΕΕ και την αστική τάξη στην Ελλάδα. Γι αυτή τη μεγάλη σύγκρουση είναι αναγκαία η ολόπλευρη ενίσχυση της ANTAPΣYA.

Οι πρωτοβουλίες της ANTAPΣYA και η εκλογική

της παρέμβασης

Στις 21 Αυγούστου η ANTAPΣYA κατέθεσε πρόταση εκλογικής και πολιτικής συνεργασίας προς αριστερές δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης και της ΛΑ.Ε.

Η βάση της πρότασης ήταν ένα πλαίσιο συγκεκριμένου πολιτικού και ταξικού προσδιορισμού των δύο δρόμων που συγκρούονται στην ελληνική κοινωνία: από την μια ο δρόμος των φρικτών μνημονίων, της ανεργίας, της διαρκούς επιτροπείας και από την άλλη ο δρόμος της ρήξης με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Ένας δρόμος έξω από ευρώ – ΕΕ, χωρίς χρέος και μνημόνια, με την πεποίθηση ότι δεν μπορεί να υπάρξει «ενδιάμεση» πρόταση, πρόταση «φιλολαϊκής διαχείρισης» μέσα στα πλαίσια της ευρωζώνης, της ΕΕ και του καπιταλιστικού μονόδρομου. Ένα πλαίσιο πάνω στους βασικούς κόμβους του προγράμματος της ANTAPΣYA.

Στο βαθμό που υπήρχε συμφωνία πάνω στο παραπάνω πρόγραμμα, η πρόταση της ANTAPΣYA αφορούσε μια ισότιμη εκλογική συνεργασία δύο μετώπων και όχι προσχώρηση της ANTAPΣYA στο μέτωπο της ΛΑ.Ε.

Μ’ αυτό το πλαίσιο απευθυνθήκαμε στην ΛΑ.Ε, στην ΜΑΡΣ, το «Σύλλογο Κορδάτο», το «ΔΕΝ ΠΛΗΡΩ-

ΝΩ», τον «ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ» και σε άλλες κινήσεις και ρεύματα της αριστεράς.

Μετά από δύο συναντήσεις που έγιναν με την ΛΑ.Ε προέκυψε ότι δεν υπάρχουν προϋποθέσεις για εκλογική συνεργασία διότι υπάρχει διαφωνία καταρχήν στο προγραμματικό πλαίσιο και την πολιτική κατεύθυνση. Δεύτερον, στον χαρακτήρα και τον τρόπο συγκρότησης του μετώπου που πρότεινε η ΛΑ.Ε. Τρίτον, στην έλλειψη όρων ισοτιμίας.

Ειδικά σε ότι αφορά την πολιτική κατεύθυνση –όπως αποτυπώνεται στην δημόσια παρουσία τους και το πλαίσιο θέσεων της ΛΑ.Ε, η ANTAPΣYA τοποθετήθηκε κριτικά εκτιμώντας ότι σε γενικές γραμμές κινείται σε κατεύθυνση «προοδευτικής, ριζοσπαστικής, διαχείρισης και διακυβέρνησης», παρά τις όποιες θετικές ή αρνητικές διατυπώσεις -που κι αυτές έχουν την σημασία τους. Ο χαρακτήρας του μετώπου που προτείνεται από τη ΛΑ.Ε ορίζεται ως «αντιμνημονιακό, δημοκρατικό, πατριωτικό», πράγμα που δεν εκφράζει τον ριζοσπαστισμό, την ταξικότητα και το πολιτικό βάθος του ΟΧΙ. Δεν κάνει την αναγκαία τομή με την ρεφορμιστική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ που έδειξε στην πράξη ότι καταλήγει σε αδιέξοδο.

Για αυτό η ΚΣΕ της ANTAPΣYA εισηγήθηκε προς τις Τοπικές της Επι-

τροπές την απόρριψη της εκλογικής συνεργασίας με την ΛΑ.Ε. Το σύνολο των ΤΕ που συνεδρίασαν έως τώρα υιοθέτησαν την εισήγηση της ΚΣΕ με συντριπτική πλειοψηφία.

Επομένως η ANTAPΣYA θα παρέμβει αυτόνομα στις εκλογές. Καλεί όλες τις δυνάμεις, αγωνιστές και συλλογικότητες που συμφωνούν με μια πολιτική ρήξης / ανατροπής με την πολιτική κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ και το πρόγραμμα στόχων που αποτυπώνεται στο «ανοιχτό κάλεσμα της ANTAPΣYA», στην «κοινή δήλωση» των 4 οργανώσεων κλπ να δώσουν την επερχόμενη εκλογική μάχη από θέσεις πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας με την ANTAPΣYA...

“Συνολικά οι δυνάμεις του ΝΑΙ στο δημοψήφισμα έχουν υποστεί μια πρόσφατη σκληρή ήττα. Παρά την ευκαιρία που τους δίνει η «προσγείωση» προς τον ρεαλισμό» της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, η «συνυπευθυνότητα» και η συνολική τους κατάσταση εμποδίζει την δημιουργία ρεύματος προς τα δεξιά. Μια μαχητική καμπάνια από τα αριστερά με την καθοριστική συμβολή της ANTAPΣYA μπορεί να τους στερήσει κάθε ελπίδα να σηκώσουν κεφάλι.

Η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να εμφανιστεί σαν «πατριωτική αντιμνημονιακή αντιπολίτευση», καρδοκοί να συσπειρώσει τον αντιμνημονιακό, πατριωτικό, αντιαριστερό κόσμο που «προδόθηκε», όπως λένε, για μια ακόμη φορά, τώρα από την αριστερά και τους ΑΝΕΛ. Δεν πρέπει να υπάρχει κανένας εφησυχασμός, να παλέψουμε για την ισόβια καταδίκη της εγκληματικής συμμορίας αλλά και στο πλευρό των προσφύγων και των μεταναστών ενάντια στη ρατσιστική ισλαμοφοβία και την Ευρώπη –φρούριο”.

...“Η ANTAPΣYA το επόμενο χρονικό διάστημα, πριν και μετά την μάχη των εκλογών, θα δώσει όλες της δυνάμεις:

Στην μάχη για την ανατροπή των μνημονίων και κάθε κυβέρνησης που τα υπηρετεί.

• Την προβολή του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος που αποτελεί την καλύτερη απάντηση απέναντι στους ισχυρισμούς που χρησιμοποιεί η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, προσπαθώντας να περιθωριοποιήσει την εργατική αντίσταση και την αριστερή αμφισβήτηση. Διαγραφή του χρέους χωρίς καμία διαπραγμάτευση. Ρήξη και

Προχωράμε αποφασιστικά μπροστά

έξοδος από ευρώ, ΕΚΤ και ΕΕ. Επιβολή εργατικού ελέγχου στα κλειδιά της οικονομίας, τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις για να τσακίσουμε κάθε προσπάθεια εκβιασμού και φυγάδευσης κεφαλαίων. Δεν χωρούν αυταπάτες ότι κάποια από τα παραπάνω μπορούν να μείνουν για αργότερα. Σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού όπως σήμερα, το πρόγραμμα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής είναι η μοναδική ρεαλιστική διέξοδος.

• Την πιο πλατιά ενωτική δράση μέσα στο κίνημα και τους αγώνες. Μαζί με τα πρωτοπόρα κομμάτια των εργαζόμενων και κάθε μαχόμενη δύναμη της αριστεράς, την ΛΑ.Ε και άλλες δυνάμεις που διαφοροποιούνται από την μνημονιακή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ,, τις δυνάμεις του ΚΚΕ – παρά τον σεχταρισμό της ηγεσίας του. Θα στηρίξει τις μαζικές, ενωτικές λαϊκές επιτροπές του ΟΧΙ σαν κύτταρα αγώνα, διαλόγου και όσμωσης των αγωνιστών και των ρευμάτων του κινήματος. Παράλληλα επιδιώκουμε τον κοινή δράση και την συνεργασία σε επίπεδο εργατικών σχημάτων, γειτονιών/αυτοδιοίκησης κλπ με τον μαχόμενο κόσμο που αποχωρούν διαφοροποιούμενοι από ΣΥΡΙΖΑ ανεξάρτητα από το αν εντάσσονται στην ΛΑΕ ή όχι και το ΚΚΕ.

Η πρόταση της ΚΣΕ για πολιτική συνεργασία παραμένει ενεργή. Ως εκ τούτου, συνεχίζουμε σειρά επαφών με όλες τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς και κάθε διαφοροποίηση από τον ΣΥΡΙΖΑ. Συμβάλλουμε να αναπτυχθεί ο πιο πλατύς διάλογος ανάμεσα σε όλες τις δυνάμεις και ρεύματα που αγωνιούν για την αριστερά που απαιτεί η εποχή μας.

Στην κατάρτιση των ψηφοδελτίων για τις επερχόμενες εκλογές στόχος είναι η ισότιμη παρουσία γυναικών και νεολαίας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συζητήσει την αρχή αυτή για όλη της την συγκρότηση στην πορεία για τη Συνδιάσκεψή της.

Το ΠΣΟ καλεί όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να δώσουν με οργανωμένο τρόπο, ενωτικά και αποφασιστικά και αυτή την μάχη. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με το κύρος της αγωνιστικής της στάσης, της πολιτικής της και την συμβολής της στην λαϊκή νίκη της 5ης του Ιούλη έχει την ικανότητα και την δύναμη, να ανοίξει νέους δρόμους στην αριστερά με όλο τον κόσμο που μάχεται και αγωνιά.

Με το βλέμμα στραμμένο στις ιστορικές προκλήσεις και δυνατότητες που ανοίγονται και με την πεποίθηση ότι η ενότητα και η ενίσχυση του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις”.

Πλούσια συζήτηση και προβληματισμός τόσο για το πώς διαμορφώθηκαν οι πολιτικές εξελίξεις μετά το 62% του ΟΧΙ στο Δημοψήφισμα, αλλά και τη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού μετά την προκήρυξη των εκλογών και το ρόλο που έχει να παίξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα, ήταν τα βασικά σημεία της συζήτησης στη διάρκεια του Πανελλαδικού Συντονιστικού στις 30/8, που αποφάσισε την αυτόνομη κάθοδο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές της 20ης Σεπτεμβρίου. Ακολουθούν αποσπάσματα των τοποθετήσεων από τους 36 συντρόφους και συντρόφισσες που πήραν το λόγο.

“Ιστορικά ποτέ δεν είχαμε τόσο γρήγορα τόσο μεγάλη αριστερή στροφή και μέσα σε συνθήκες που η επαναστατική αριστερά να παίζει ρόλο για το που θα πάει το προχώρημα αυτού του κινήματος”, είπε στην τοποθέτησή του ο **Γιάννης Σηφακάκης**. “Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετά το ΟΧΙ και την υπογραφή του μνημονίου προσπάθησε να τσακίσει αυτό το αριστερό ρεύμα και γι’ αυτό έσπασε τα μούτρα της και κατέρρευσε από τα αριστερά. Και στις εκλογές και στη συνέχεια το βασικό ζήτημα είναι πως θα εκφραστεί αυτό το ρεύμα που φοβούνται τα επιτελεία της κυρίαρχης τάξης και ο Τσίπρας.

Θέλουμε σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμβάλουμε στην έκφραση αυτής της εικόνας από τα αριστερά. Να καταγραφεί το αριστερό ρεύμα που προσπερνάει το ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί να υπάρχει πιο δυνατή αριστερή αντιπολίτευση που θα παίξει ρόλο στο κίνημα και σε όλες τις μάχες από την ιδιωτικοποίηση των λιμανιών μέχρι να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ξεκινάει από καλύτερη αφετηρία γιατί είναι ξεκάθαρη και ενωτική δύναμη μέσα στην αριστερά. Έχουμε μεγαλύτερες δυνατότητες. Το αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα που ανταποκρίνεται στις αναζητήσεις του κόσμου είναι κρίσιμο απαντάει στα «επιχειρήματα» του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν υπάρχει

εναλλακτική πρόταση. Μέσα στο κίνημα και στους αγώνες είναι η πιο ενωτική δύναμη”.

Τη δύναμη και τη σημασία του αντιταπιταλιστικού προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δίνει απαντήσεις στο ερώτημα αν υπάρχει εναλλακτική λύση έβαλε στην τοποθέτησή του ο **Θανάσης Διαβολάκης**. “Αυτή τη στιγμή τα επίδικα του μεταβατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος είναι συζήτηση και προβληματισμός για όλους τους ανθρώπους που δεν θέλουν τα μνημόνια και αναζητούν καλύτερες μέρες. Αν μπορούμε και με ποιους όρους να φύγουμε από το ευρώ και την ΕΕ, αν μπορούμε και πώς να διαγράψουμε το χρέος, αν μπορούμε και πώς να πάρουμε κομμάτι από τη δύναμη του κεφαλαίου και να κατακτούμε σαν κίνημα θέσεις απέναντι στους εκβιασμούς των κλειστών τραπεζών, του λοκ άουτ των επιχειρήσεων.

Η εναλλακτική δεν είναι το κουτσούρεμα του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος. Αν θέλουμε να επιβιώσουμε σε συνθήκες όπου θα συγκρουστούμε με το ευρώ και τους δανειστές πρέπει να είμαστε σε θέση να πάρουμε κομμάτι από τη δύναμη και τον πλούτο που έχει συσσωρευτεί από την εκμετάλλευση των εργαζομένων, αλλιώς δεν μπορούμε να επιβιώσουμε. Αν δεν υπάρχει σε αυτές τις εκλογές αυτόνομη κάθοδος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν θα υπάρχει ούτε ένας πολιτικός σχηματισμός που να λέει “έξω από την ΕΕ” ή τη “μονομερή διαγραφή του χρέους και όχι διαπραγμάτευση” ή τη “νομιμοποίηση των μεταναστών-άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες”.

Δύναμη μετασχηματισμού

«Η Αριστερά για μένα είναι δύναμη μετασχηματισμού της κοινωνίας και με αυτή την προοπτική μπορώ να κάνω ελιγμούς αλλά δεν μπορώ να πηγαίνω από άλλο δρόμο», είπε η **Δέσποινα Κουτσούμπα**. «Το επαναστατικό μέτωπο μπορεί να συνεργάζεται με ένα ρεφορμιστικό μέτωπο; Εγώ απαντώ: ναι και μετά βάζω τους όρους. Οι σύντροφοι του ΝΑΡ και του ΣΕΚ απέδειξαν από το ‘12 ότι είναι πάρα πολύ

δύσκολοι να κάνουν συμμαχίες με κάτι που δεν το θεωρούν επαναστατικό. Οι σύντροφοι του ΝΑΡ ότι φοβούνται με οτιδήποτε είναι μεγαλύτερο από αυτούς. Οι σύντροφοι της ΑΡΑΝ από την οποία έχω αποστασιοποιηθεί, εδώ και ένα χρόνο είχαν αποφασίσει ότι το πολιτικό σχέδιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τους έχει τελειώσει. Οι σύντροφοι της ΑΡΑΝ, της ΑΡΑΣ και της ΜΑΡΣ συνμιλούσαν ήδη με το Λαφαζνί και έκλειναν κείμενα. Αν μπορεί να διασπάσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, υπάρχει κάποιος λόγος να κάτσει με την υπόλοιπη ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να του βάλει όρους;»

Θεωρούσα ότι η καλύτερη εκδοχή για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν η εκλογική συνεργασία με τη ΛΑΕ με τη διατήρηση της αυτοτέλειάς της με ισοτιμία, γιατί είμαστε ένα μέτωπο με ιστορία και δεν εμπλακήκαμε με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Θα μπορούσαμε να μπορούμε ακόμα και αν το πολιτικό πλαίσιο δεν ήταν πλήρως αυτό που θέλαμε σε σχέση με την ΕΕ, στο βαθμό που υπήρχαν τέτοιες δημοκρατικές διαδικασίες, που θα μας εξασφάλιζαν ότι πάμε να παλέψουμε την πολιτική μας άποψη σε ευρύτερα ακροατήρια και ότι η βάση αυτού του εγχειρήματος, η οποία γνωρίζουμε όλοι ότι είναι πολύ πιο μπροστά από την ηγεσία, θα μπορούσε να επηρεάσει τις εξελίξεις παρακάτω. Ο τρόπος με τον οποίος φτιάχτηκε η ΛΑΕ έχει ένα από τα βασικά κουσούρια του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν με ενδιαφέρει να κάνω πολιτική στο αυτό του Λαφαζνί. Αυτοί τη στιγμή δεν υπάρχουν οι όροι της συνεργασίας με τη ΛΑΕ, αλλά χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι θα έχουμε μετωπική πολιτική με αυτόν τον κόσμο, μαζί με όλο τον κόσμο που διαφοροποιείται με το ΣΥΡΙΖΑ».

Προσπάθειες

“Όλοι ξεκινάμε από την κοινή παραδοχή ότι το 62% του ΟΧΙ δείχνει ότι το κίνημα δυναμώνει και είναι προς τα αριστερά” είπε ο **Τάκης Ζώτος**. “Αυτή είναι η κεντρική αφετηρία. Η δυναμική του 62% έσπρωξε ένα κομμάτι του ΣΥΡΙΖΑ προς την έξοδο. Αυτή η εξέλιξη αποδεδειγμένα τεράστιο δυναμικό και πολύς κόσμος ψάχνει απαντήσεις πολιτικές για το τί πήγε στραβά. Άρα η πολιτική συζήτηση είναι εντελώς ανοιχτή και θα είναι ανοιχτό αυτό το ρήγμα για όλη την επόμενη περίοδο. Η κίνηση αυτή του κόσμου προς τα αριστερά επιμένει και θα εκφραστεί και εκλογικά.

Την επόμενη των εκλογών έχει σημασία πόσο ισχυρή θα είναι η αριστερά στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχει κάνει προσπάθειες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να απευθυνθεί μετωπικά σε αυτό το κομμάτι; Θυμίζω ότι το 2011 η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έκανε μία εκδήλωση στο Πάντειο για το χρέος και προσκεκλημένοι στο πάνελ ήταν ο Κουβελάκης και ο Λαφαζνής. Εκεί ο Λαφαζνής είχε δηλώσει ότι “δεν θέλω να κάνω άλλη διάσπαση”. Αναγκάστηκε να την κάνει κάτω από την κίνηση του κόσμου προς τα αριστερά. Την επόμενη περίοδο το κεντρικότερο ζήτημα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι να αναπτύξει κοινή δράση και με τον κόσμο της ΛΑΕ και με τον κόσμο που προβληματίζεται αλλά δεν θα πάει στη ΛΑΕ και να την βοηθήσει στο βάθεμα της πολιτικής συζήτησής”.

Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ

Πλούσια ήταν η συζήτηση στο έκτακτο Πανελλαδικό Συμβούλιο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 29/8, στην ΑΣΟΕΕ.

Η διαδικασία άνοιξε με την εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα εκ μέρους της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΕΚ, βασικά σημεία της οποίας δημοσιεύονται πιο κάτω. Ακολούθησαν περισσότερες από 30 τοποθετήσεις συντρόφων και συντροφισσών από τους πυρήνες όλης της χώρας.

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και η κατάρρευση της κυβέρνησης, τα νέα καθήκοντα για την αντικαπιταλιστική αριστερά, η ΛΑ.Ε και η στάση των επαναστατών απέναντί της, αλλά και οι εμπειρίες από την ήδη πολύ πλούσια πρώτη βδομάδα προεκλογικής δράσης απασχόλησαν το μεγαλύτερο μέρος της συζήτησης.

“**Η** αποτυχία της κυβέρνησης δεν βγάζει απογοήτευση στους εργαζόμενους αλλά αναζήτηση για εναλλακτική διεξοδο. Τρίτη και Τετάρτη που έγινε εξόρμηση στο νοσοκομείο μας, δεν συναντήσαμε άνθρωπο που να λέει ότι αποστρατεύεται” είπε ο Κώστας Κ, γιατρός στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας και μέλος του πυρήνα των Αμπελοκήπων. “Μπαίνουμε σε μια προεκλογική περίοδο με τον κόσμο να ξέρει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να εκτιμά τη συμβολή της στους αγώνες, στο ΟΧΙ κλπ. Τον κόσμο που φεύγει από το ΣΥΡΙΖΑ δεν θα τον κερδίσουμε με

καταγγελίες στο Λαφαζάνη, δεν προχωράει έτσι η ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης. Χρειάζεται ενιαιομετωπική δράση με αυτό τον κόσμο για να τσακίσουμε τα μνημόνια” συνεχισε.

“Πήραμε την πρωτοβουλία να πάμε στο μάζεμα της Λαϊκής Ενότητας στο Κουκάκι να παρέμβουμε, με πολύ καλή ανταπόκριση. Όπως μας είπε χαρακτηριστικά ένα μέλος της, ‘οι περισσότεροι της ΛΑΕ κοιτάμε προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ” τόνισε ο Νεκτάριος Δ. από τον πυρήνα των Άνω Πετραλώνων. “Πρέπει να προσέξουμε τους πυρήνες μας να τους οργα-

νώνουμε ανοιχτά και μαζικά για να βάζουμε όλους τους συντρόφους μας στη δράση. Οι πρωτοβουλίες είναι ξεκινημένες, πρέπει επειγόντως να μεγαλώσουμε το Κόμμα. Γι’αυτό το ‘ψήφισε ΑΝΤΑΡΣΥΑ’ πάει μαζί με το ‘οργανώσου στο ΣΕΚ’. Χτες στην εξόρμησή μας το κάναμε πράξη και οργανώθηκε μια νέα συντροφισσα μαζί μας. Κέντρο της παρέμβασής μας πρέπει να είναι οι εργατικοί χώροι. Εμείς βάζουμε κέντρο τη ΔΕΗ του Ρουφ, που έχει να αντιμετωπίσει την ιδιωτικοποίηση το επόμενο διάστημα”.

Στο ζήτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρθηκε μεταξύ άλλων η Ντίνα Γ., καθηγήτρια από τον πυρήνα της Κυψέλης.

Ευρώπη-Φρούριο

“Όταν μιλάμε για το ζήτημα της ΕΕ, δεν πρέπει να περιορίσουμε την κουβέντα μόνο στο οικονομικό επίπεδο. Αυτή τη στιγμή έχεις μια ρατσιστική Ευρώπη – Φρούριο που πνίγει τους πρόσφυγες κι άρα η καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ πρέπει να είναι στο κέντρο και της προεκλογικής περιόδου, με ψηφίσματα από σωματεία που να λένε ‘έξω οι φασίστες – καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες’.

Εκτός από ρατσιστική, η ΕΕ είναι και βαθιά ιμπεριαλιστική με τους πολέμους που κάνει κι αναγκάζουν τον κόσμο να ξεριζώνεται από τον τόπο του κι άρα θα χρειαστούν πρωτοβουλίες και σε αυτό το επίπεδο το επόμενο διάστημα” συνέχισε, ενώ μίλησε και για το άνοιγμα των σχολείων και την ανάγκη παρέμβασης εκεί.

Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Γιώργος Τ. από τον πυρήνα του Ζωγράφου:

“Από αυτή τη βδομάδα να πάμε για εξορμήσεις στα σχολεία. Μην περιμένουμε τους αγιασμούς. Στον κλάδο των καθηγητών έχουμε παίξει ρόλο και μπορούμε να κερδίσουμε μεγάλα κομμάτια στην επαναστατική αριστερά”.

Ο Πέτρος Π. από τον πυρήνα της Ζακύνθου αναφέρθηκε στην κρίση του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ: “Στη Ζάκυνθο από τα 17 μέλη της νομαρχιακής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, τα 10 πέρασαν στη ΛΑΕ, 2 αποστρατεύτηκαν κι όσοι έμειναν επίσης σκέφτονται το αν θα αποχωρήσουν από το κόμμα. Κάναμε εξόρμηση χτες θέλοντας να δούμε το κλίμα που επικρατεί. Αυτό που διαπιστώσαμε είναι ότι ούτε στο Λαφαζάνη υπάρχει εμπιστοσύνη και

μάλιστα συναντήσαμε πρώην μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που δήλωναν ότι θα στήριζον την ΑΝΤΑΡΣΥΑ”.

Στη σημασία της Εργατικής Αλληλεγγύης αναφέρθηκαν τόσο ο **Μάνος Ν.** από την κεντρική επιτροπή του ΣΕΚ όσο και ο **Γιώργος Ρ.**, από τον πυρήνα του Ηρακλείου.

“Η αύξηση της κυκλοφορίας της εφημερίδας μας είναι βασικό στοιχείο για να συνδεθούμε με τον κόσμο που απορρίπτει το ρεφορμισμό και αναζητά τις αντικαπιταλιστικές λύσεις” τόνισε ο Μάνος. “Ηδη όλοι οι πυρήνες βάζουν πλούσιο πρόγραμμα εξορμήσεων κι εκδηλώσεων σε εργατικούς χώρους και στις γειτονιές, στις πλατείες και πόρτα – πόρτα”. Ο Γιώργος συμπλήρωσε ότι “ο κόσμος που σπάει μαζικά από το ΣΥΡΙΖΑ έχει κερδίσει εμπειρίες μέσα από τις μάχες του και αναζητεί λύσεις πολύ πιο αριστερά από τα πλαίσια της ΛΑΕ. Με την εφημερίδα μας και τη διακίνησή της μέσα στους χώρους έχουμε χτίσει εδώ και πολλά χρόνια σχέση με αυτό τον κόσμο. Αυτός ο κόσμος είναι άτομα με ονοματεπώνυμο και χρειάζεται να επικοινωνήσουμε ξανά μαζί τους, να συζητήσουμε και να τους κερδίσουμε”.

Οι δυνατότητες για την επαναστατική αριστερά είναι μεγαλύτερες από οποιαδήποτε άλλη στιγμή. Υπάρχει ένα μαζικό ρεύμα στα αριστερά που συμμετείχαμε στη διαμόρφωσή του. Το ρεύμα αυτό δεν μπόρεσε να το διαχειριστεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ο τρόπος με τον οποίο αυτή κατέρρευσε αφήνει τη δυνατότητα να συνεχιστεί η στροφή αριστερά. Όχι με αυτόματο τρόπο, αλλά σε συνάρτηση με το τί θα κάνουμε από τη δικιά μας πλευρά, τόσο για τη μάχη των εκλογών, αλλά κυρίως την επόμενη των εκλογών. Τι συσχετισμοί θα έχουν δημιουργηθεί, ώστε να φτάσουμε αυτή η ανατροπή να μην είναι μόνο κοινοβουλευτική αλλά πραγματική, ανατροπή των μνημονίων κι όσων προσπαθούν να τα διαχειριστούν.

Η αντίσταση του κόσμου που δημιουργήσε αυτή την πολιτική κρίση δεν έχει τελειώσει. Δεν πρόκειται για κάποιο στιγμιαίο εκλογικό ξέσπασμα. Το 2012 όταν ο ΣΥΡΙΖΑ κόντεψε να έρθει πρώτος στις εκλογές, υπήρχε η φιλολογία ότι επρόκειτο για ψήφο διαμαρτυρίας λόγω της οργής του κόσμου, θα ξεθυμάνει και θα τελειώσει αυτό το φαινόμενο. Στις εκλογές του Γενάρη του ’15, το “φαινόμενο” αντί να τελειώσει ανέδειξε πρώτο κόμμα τον ΣΥΡΙΖΑ. Η δυναμική του κόσμου προς τα αριστερά επιβεβαιώθηκε. Κι όσοι πάλι επέμεναν ότι πλέον ο κόσμος εκτονώθηκε κι αρχίζει η περίοδος της ανάθεσης, διαψεύστηκαν τον Ιούλη με το δημοψήφισμα. Από το καλοκαίρι του 1974 όταν ο κόσμος κυνηγούσε τους χουντικούς είχαμε να δούμε τέτοια

“Δεν είναι ο τελευταίος σταθμός”

ταξική πόλωση.

Κι αυτή η πορεία δεν έχει ξεθυμάνει. Επιβεβαιώνει την τοποθέτησή μας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ο τελευταίος σταθμός του κόσμου στα αριστερά.

Φεύγει κόσμος μαζικά από το ΣΥΡΙΖΑ προς τα αριστερά. Όταν λέμε κρίση δεν είναι απλώς κυβερνητική, είναι κρίση της ρεφορμιστικής αριστεράς, κρίση της ρεφορμιστικής στρατηγικής. Κομμάτια που βρέθηκαν δίπλα στις επιλογές του Τσίπρα κι αυτή τη στιγμή διχάζονται. Και κάτω από αυτά κόσμος που φεύγει μαζικά και αναζητά απαντήσεις για το τί πήγε στραβά και τί μπορούμε να κάνουμε.

Η εργατική τάξη ήταν και παραμένει ο πρωταγωνιστής. Βγήκε μπροστά, τσάκισε Παπανδρέου, Παπαδήμο, Σαμαρά κι έχει τη δυνατότητα να συνεχίσει τις μάχες με δυνατότερη αριστερά από οποιαδήποτε άλλη στιγμή. Να έχει αντιπολίτευση στην όποια νέα κυβέρνηση τη ΛΑΕ, το ΚΚΕ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ από ισχυρότερες θέσεις. Αν θα ανταποκριθεί η αριστερά σε αυτή την ευκαιρία θα κρίνει και το αν μετά τις εκλογές θα μπορέσει η νέα κυβέρνηση να επιβάλλει την εφαρμογή των μνημονίων ή όχι.

Διεκδικούσαμε τη ρήξη που συμβολίζει αυτή τη στιγμή η ΛΑΕ. Τη χαιρετίζουμε. Καλούσαμε πολύ καιρό τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ να συγκρουστεί με τις επιλογές της ηγεσίας και στην εξέλιξη αυτή έχει βάλει το χέρι της η επαναστατική αριστερά, το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Όμως η διαφοροποίηση της ΛΑΕ έχει όρια. Δεν είναι ρήξη με το ρεφορμισμό αλλά με την ηγεσία Τσίπρα και καλούμε αυτόν τον κόσμο να προχωρήσει κι άλλο αυτή τη ρήξη.

Δικαίωση

Δικαιώνεται η κριτική από τα αριστερά που έκανε το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ που προειδοποιούσε για τα όρια της ρεφορμιστικής στρατηγικής. Πάνω σε αυτή τη δικαίωση πατάμε και λέμε ότι η ρήξη της ΛΑΕ με το ΣΥΡΙΖΑ δεν θα πρεπε να περιορίζεται στα αντιμνημονιακά όρια.

Ένα δεύτερο στοιχείο κριτικής έχει να κάνει με το ότι η ΛΑΕ δεν εμπιστεύεται τον κόσμο που παλεύει και απόδειξη γι’αυτό είναι το γεγονός ότι δεν κάνει διαδικασίες για να συζητήσει ο κόσμος που σπάει από το ΣΥΡΙΖΑ. Είναι φανερό η αμηχανία να δώσουν απαντήσεις στο γιατί απέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ κι

αυτό το ερώτημα το αναδεικνύουμε από τη δικιά μας πλευρά. Σε διάλογο, όχι με καταγγελίες, αλλά με μια τοποθέτηση που ξεκινάει από το ότι ούτε η ΛΑΕ θα είναι ο τελευταίος σταθμός του κόσμου στα αριστερά. Η δυναμική του έχει τη δυνατότητα να πάει παραπέρα και πάλι πρέπει να βάλει η επαναστατική αριστερά το χέρι της.

Με ενιαιομετωπική τακτική. Η τακτική του ΚΚΕ δεν βγάζει πουθενά. Ο κόσμος αυτός θέλει να ανατρέψει τα μνημόνια και υπάρχουν οι απαντήσεις που δίνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το πώς μπορεί να γίνει αυτό.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει τη δυνατότητα να δώσει τη μάχη των εκλογών επικοινωνώντας με το μεγαλύτερο ακροατήριο που μπορούσε να φανταστεί.

Κάθε εργατικός χώρος και γειτονιά είναι ανοιχτή στα ζητήματα που ανοίγει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Όχι στα μνημόνια που πάει να εφαρμόσει ο Τσίπρας, αλλά ισχυρή αριστερή αντιπολίτευση. Σπάσιμο των μνημονίων σημαίνει στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Η ΛΑΕ δυστυχώς έχει αρχίσει τις εκπτώσεις με το καλημέρα. Δεν μπορούμε να αρχίσουμε να διαπραγματευόμαστε πόσο και τί θα διαγράψουμε. Η ολική στάση πληρωμών και η διαγραφή του χρέους σε οδηγεί αναγκαστικά σε ρήξη με την ΕΕ. Όχι μόνο με το ευρώ. Έχει σημασία, πρέπει να πάρεις τον έλεγχο του τραπεζικού συστήματος κι αυτό σημαίνει να σπάσεις από τη Φρανκφούρτη αλλά δεν είναι αρκετό. Χρειάζεται ρήξη και σύγκρουση. Έχουμε να βάλουμε στην ημερήσια διάταξη το “όχι άλλες αυταπάτες για τον κοινοβουλευτικό δρόμο”.

Η καμπάνια ξεκίνησε

Μετά την ψήφιση του μνημονίου, η συζήτηση στα νοσοκομεία των Ιλισίων όπου κάναμε εξορμήσεις, έχει ανοίξει από τα αριστερά. "Νιώθω ότι έχω παγώσει από αυτήν την κατάσταση, εγώ που τσακωνόμουν με φίλους και οικογένεια για να υπερασπιστώ την κυβέρνηση της Αριστεράς", μας είπε εργαζόμενος στο νοσοκομείο Λαϊκό.

"Ο ΣΥΡΙΖΑ γύρισε τούμπα το ΟΧΙ, πρέπει να δούμε τι φταίει για να πάμε παρακάτω", μας είπαν στο Παίδων Αγλ. Κυριακού, το οποίο έχει συνέλευση εργαζομένων την Τετάρτη για να συζητήσει τι σημαίνει το νέο μνημόνιο για τα νοσοκομεία.

Πετυχημένη ήταν και η παρέμβαση στο νοσοκομείο Αλεξάνδρα με εργαζόμενους να προβληματίζονται έντονα για την εναλλακτική απέναντι στα ξεπουλήματα της κυβέρνησης. Και στα τρία νοσοκομεία, το πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έγινε σημείο αναφοράς. Ο κόσμος δεν είναι ευχαριστημένος από ένα νέο "πρόγραμμα της Θεσ/νίκης", αλλά ψάχνει ακόμα και τώρα μια συνεκτική αριστερή απάντηση στην κρίση.

Μηνάς Χρονόπουλος

Στις 29 Αυγούστου έγινε εξόρμηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο ΜΕΤΡΟ Αιγάλεω. Από τη πρώτη στιγμή φάνηκε το κλίμα και η τροπή που θα έπαιρνε η εξόρμηση.

Ο κόσμος που περνούσε ανταποκρινόταν στο κάλεσμά μας για στήριξη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Άλλοι φώναζαν ότι θα στηρίξουν ανοιχτά, άλλοι έλεγαν ότι συμφωνούσαν με αυτά που λέμε και κάθονταν να συζητήσουν μαζί μας για το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και πώς θα πραγματοποιηθεί. Η εξόρμηση τελείωσε με ένα νέο μέλος στο ΣΕΚ και πολλά τηλέφωνα κόσμου που θέλει να βοηθήσει στην καμπάνια.

Σε αυτές τις γειτονιές το ΟΧΙ πήρε πάνω από 70%. Το πιο ουσιαστικό είναι ότι ο κόσμος και ιδιαίτερα η εργατική τάξη, έχει αποκτήσει την πολιτική εμπειρία μέσα από τις μάχες του προηγούμενου διαστήματος και αναζητεί πλέον στρατηγικές να τσακίσει τα μνημόνια και τις πολιτικές τους.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ έχουν μεγαλύτερο και πιο αναβαθμισμένο ακροατήριο για να χτίσουν την εργατική αντίσταση και να βγουν δυνατότεροι από αυτές τις εκλογές.

Σπύρος Γεωργακόπουλος

Με μεγάλη επιτυχία ξεκίνησε και η εκλογική καμπάνια στις γειτονιές του Πειραιά.

Αν και σε καλοκαιρινή ακόμα περίοδο ο κόσμος που είναι εδώ θέλει πραγματικά να ακούσει και να συζητήσει για το τι λέει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στους εργατικούς χώρους που παρεμβήκαμε όπως το Γενικό Κρατικό, ο δήμος Νίκαιας, ο δήμος Κορυδαλλού και άλλοι, συναντούσαμε πολλούς εργαζόμε-

νους που ψήφισαν το ΣΥΡΙΖΑ, θέλουν να μάθουν γιατί απέτυχε και με ποιο σχέδιο μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα. Με επιτυχία επίσης πραγματοποιήθηκε η προεκλογική πόρτα - πόρτα περιοδεία στις γειτονιές του κέντρου του Πειραιά όπου πραγματικά ο κόσμος μας άνοιξε και έδειχνε ενδιαφέρον όχι μόνο για να ψηφίσει αλλά και να βοηθήσει το ΣΕΚ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Διονυσία Φωτιάδου

Την προηγούμενη Πέμπτη κάναμε εξόρμηση στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ.

Η υποδοχή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν πολύ καλή. Σε έναν χώρο - σύμβολο ενός μεγάλου αγώνα, η εικόνα της ριζοσπαστικοποίησης που βλέπουμε αυτές τις μέρες, αντανακλάται και στο εσωτερικό του. Κόσμος που είχε ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ τώρα δηλώνει ότι επιλογή του είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Κι άλλοι όμως που ακόμα κι αν ταλαντεύονται, δηλώνουν πως θέλουν να βοηθήσουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να οργανώσει την καμπάνια.

Δώσαμε 19 εφημερίδες και θα ακολουθήσουν εκδήλωση στο Ραδιο-

μέγαρο και περισσότερες εξορμήσεις μαζί με εργαζόμενους της ΕΡΤ.

Αντίστοιχη ήταν η εικόνα και στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα, όπου δώθηκαν 9 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης. Πρόκειται για ένα νοσοκομείο που η Εργατική Αλληλεγγύη και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει συνδεθεί εδώ και χρόνια. Μαζί με τους εργαζόμενους του Αγ. Όλγα έχουμε δώσει δεκάδες μάχες ενάντια στη διάλυση της Υγείας. Με πολλούς εργαζόμενους κι εργαζόμενες είχαμε κοινή δράση το προηγούμενο διάστημα, αλλά στις εκλογές έκαναν άλλες επιλογές. Αρκετοί αυτή τη στιγμή δηλώνουν ότι θα ψηφίσουν ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Την Κυριακή το πρωί έγινε περιοδεία μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε γειτονιές στα σύνορα Αιγάλεω και Χαϊδαρίου.

Η συζήτηση σε καφενεία και τοπικά καταστήματα άνοιξε για όλα τα ζητήματα, από το πως μπορούμε να χτίσουμε την εναλλακτική στα μνημόνια και την προοπτική της αριστεράς μέχρι το γιατί αρνήθηκε η ηγεσία της Λαϊκής Ενότητας την πολιτική πρότα-

ση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μιλήσαμε με συντρόφους και συναγωνιστές από το ΚΚΕ, με ανθρώπους που έφυγαν από το ΣΥΡΙΖΑ για να συνεχίσουν τον αγώνα ενάντια στα μνημόνια και με κόσμο της γειτονιάς που έχει τις ελπίδες του στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Στην περιοδεία δόθηκαν 4 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και κολλήθηκαν αφίσες σε κεντρικά σημεία.

Το ραντεβού μελών και φίλων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην περιοχή είναι ξανά την επόμενη Κυριακή για τη συνέχεια της κουβέντας με αυτόν και ακόμη περισσότερο κόσμο.

Βασίλης Μυρσινιάς,
Αριστέα Κονδυλίδη

Ξεκίνησε η προεκλογική εκστρατεία της Εργατικής Αλληλεγγύης για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στην Πάτρα.

Εμφανής ήταν η αναζήτηση ενός κόσμου για τα όρια του ρεφορμισμού μετά την μνημονιακή κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ, οι απορίες για το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και το ενδιαφέρον για τις κινήσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Συναντήσαμε μία σειρά τοποθετήσεις, από ανθρώπους που εγκατέλειπαν το ΣΥΡΙΖΑ και απευθύνονταν κατευθείαν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κόσμο που άρχισε να συσπειρώνεται στην ΛΑΕ έως ανθρώπους που διατηρούσαν τις προσδοκίες τους για τον ΣΥΡΙΖΑ. Κοινός τόπος ήταν το ενδιαφέρον για το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και τον δρόμο που θα τσακίσει τα μνημόνια, η σκέψη για το μέλλον της αριστεράς και ένα πρωτοφανές ενδιαφέρον για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Πρωτοφανές ήταν και η επιθυμία των εργαζομένων να οργανώσουμε εκδηλώσεις και συζητήσεις στο χώρο δουλειάς τους, με τέσσερις εκδηλώσεις και περιοδείες να έχουν ήδη κανονιστεί.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι μπορούμε να οργανώσουμε μία πολύ δυνατή προεκλογική εκστρατεία που θα τσακίσει τα κόμματα του ΝΑΙ, θα δυναμώσει την αριστερά, θα δώσει αυτοπεποίθηση και προοπτική στην πλειοψηφία του κόσμου που θέλει να παλέψει τα μνημόνια και θα βάλε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Βουλή.

Νεκτάριος Χάινταρ, Πάτρα

Οι εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς και στην πλατεία με τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης επιβεβαιώνουν πως υπάρχει ένα μαζικό ρεύμα που ψάχνει την εναλλακτική στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι απαντήσεις που δίνει η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι καθοριστικές όχι μόνο για μια δυνατή αρι-

στερή αντιπολίτευση στις κάλπες, αλλά και για το κίνημα που θα τσακίσει τα μνημόνια.

Συγκεκριμένα, σε εξόρμηση μας στην Περιφέρεια Ιωννίνων αρκετοί ήταν αυτοί που μας δήλωσαν πως θα στηρίξουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές, επειδή έχει την πιο ξεκάθαρη πρόταση για την εναλλακτική. Ακόμα και εργαζόμενοι όμως που σκέφτονταν να στηρίξουν ξανά το ΣΥΡΙΖΑ άρχισαν να μετατοπίζονται πάνω στη συζήτηση για το ποια είναι η δυναμική της εργατικής τάξης που τσακίζει μνημονιακές κυβερνήσεις και μέχρι που μπορεί να φτάσει αυτή η σύγκρουση.

Εξορμήσεις έγιναν και στη τοπική ΕΡΑ και στο νοσοκομείο Χατζηκώστα που το κλίμα ήταν αντίστοιχο. Σε όλους τους χώρους άνοιξε και η συζήτηση πάνω στην πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για συνεργασία με τη ΛΑΕ και αν υπάρχει ο κίνδυνος για την τελευταία να γίνει «νέος ΣΥΡΙΖΑ». Σ'αυτούς τους χώρους δώσαμε 11 φύλλα της ΕΑ και μαζέψαμε 10 ευρω ενίσχυση, ενώ προσανατολιζόμαστε για ανοιχτές εκδηλώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με κόσμο που διατέθηκε να μας βοηθήσει.

Λουίζα Γκίκα, Γιάννενα

Δυναμικά άνοιξε η προεκλογική περίοδος για τους συντρόφους του ΣΕΚ στις περιοχές των Πατησίων.

Ήδη από την προηγούμενη βδομάδα ξεκινήσαμε εξορμήσεις στο σταθμό ΗΣΑΠ των Άνω Πατισίων, όπου ανοίγοντας τη συζήτηση για την ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ συζητήσαμε ζητήματα όπως το νόμισμα, την ΕΕ και το ΣΥΡΙΖΑ.

Η κουβέντα στους εργατικούς χώρους όπου έχουμε σταθερή παρέμβαση, το νοσοκομείο "Παμμακάριστος" και ο χώρος του δήμου στη Λιοσίων, ήταν πλούσια. Στο δήμο πολλοί εργαζόμενοι ρωτούσαν γιατί δεν προχώρησε η εκλογική συνεργασία με τη ΛΑΕ κι έτσι γρήγορα άνοιγαν τα ζητήματα της διαγραφής του χρέους και του εργατικού ελέγχου. Τις επόμενες βδομάδες θα οργανώσουμε εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα στο δήμο και προβλέπεται να συμμετέχουν πολλοί εργαζόμενοι. Ακόμη και ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ και της ΛΑΕ μας είπαν ότι θα στηρίξουν την εκδήλωση και θα μας βοηθήσουν στην οργάνωσή της, αφού θεωρούν σημαντικό να βγει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενισχυμένη στις εκλογές.

Συνεχίζουμε τις επόμενες βδομάδες με πλούσιο πρόγραμμα, και σε νέους εργατικούς χώρους όπως το Ίδρυμα Νέας Γενιάς.

Κατερίνα Παπαδούλη

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Νέα μείωση των εισακτέων

Με τα αποτελέσματα των φετινών πανελλήνιων, όλα τα ΜΜΕ στάθηκαν στο πραγματικά εντυπωσιακό παράδειγμα του Ζυλιέν, του μετανάστη μαθητή χωρίς χαρτιά από το Κονγκό, που αρίστευσε και κατάφερε να μπει στα ΤΕΙ. Θύμισαν την προσωπική οδύσσεια και την τρομακτική περιπέτεια που βίωσε στα δεκαέξι του χρόνια, τον εμφύλιο πόλεμο, τον ξεριζωμό του, τα ναρκοπέδια του Έβρου, τους τρεις μήνες στα κρατητήρια της Ορεσιτιάδας, τα κυνηγητά των χρυσαυγιτών.

Αν ο Ζυλιέν με το απaráμιλλο προσωπικό του πείσμα κατάφερε να σπάσει τους ρατσιστικούς φραγμούς και να αποδείξει πως ακόμα και η πιο μικρή χαραμάδα προσβασιμότητας για τα παιδιά των μεταναστών μπορεί να αποφέρει εντυπωσιακά αποτελέσματα, πίσω από τον μικρό Ζυλιέν κρύβεται ένας ολόκληρος στρατός παιδιών -ντόπιων και μεταναστών- που αδυνατούν να συνεχίσουν το σχολείο, και που αποκλείονται από την πρόσβασή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Και η αιτία είναι η ταξική εκπαιδευτική πολιτική του σχολείου της αγοράς, του σχολείου των “πρώτων” και των “άριστων”. Με τα αποτελέσματα των Πανελλήνιων εξετάσεων 2015 επιβεβαιώθηκε η σφαγή που όλοι είχαν προαναγγείλει βλέποντας τα θέματα που είχαν πέσει στις εξετάσεις του Ιούνη.

Περισσότερες από τις μισές σχολές κατέγραψαν υποχώρηση των βάσεων σε σχέση με πέρυσι. Σύμφωνα και με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το υπουργείο Παιδείας, σημαντική είναι η πτώση στις νομικές σχολές, πτώση που ξεκινά από τα 491 μόρια στην Αθήνα και φτάνει τα 757 μόρια στην Κομοτηνή. Πτώση παρουσίασαν και οι ιατρικές σχολές, που στη σχολή Αθηνών «έπεσε» κάτω από τα 19.000 μόρια, οι πολυτεχνικές σχολές των ηλεκτρολόγων μηχανικών και μηχανολόγων μηχανικών, αλλά και οι σχολές φιλολογίας σε Καλαμάτα και Ιωάννινα που έπεσαν 1500 μόρια. Η μεγαλύτερη πτώση, ωστόσο, καταγράφηκε στη σχολή Γερμανικής Γλώσσας και Φιλολογίας Αθηνών όπου οι βάσεις κατρακύλησαν στα 6.636 μόρια από 12.907 το 2014!

Επιτυχόντες

Η τεράστια πτώση των βάσεων ωστόσο δεν σήμανε περισσότερους εισαχθέντες. Οι επιτυχόντες ανήλθαν σε 70.988 σε σύνολο 104.616, ποσοστό επιτυχίας δηλαδή 67,86%, ενώ πέρυσι (2014) με τον αριθμό των υποψηφίων να είναι μικρότερος στις 99.958 εισήχθησαν 72.763, ποσοστό που ξεπερνάει το 73%.

Εκτός των πολύ δύσκολων θεμάτων στα βασικά μαθήματα κατεύθυνσης, αυτή τη φορά όπως φάνηκε και από τα αποτελέσματα, είχαμε ιδιαίτερα δύσκολα θέματα στα δευτερεύοντα μαθήματα σε μια προφανή προσπάθεια να κοπούν οι μαθητές με μεσαίες σχολικές επιδόσεις, συνήθως μαθητές προερχόμενοι από φτωχότερες οικογένειες που δεν έχουν την δυνατότητα να δαπανήσουν μεγάλα ποσά στα φροντιστήρια και την παραπαιδεία.

Αυτό που για άλλη μια φορά φάνηκε ξεκάθαρα είναι πως ο σχεδιασμός της κλιμάκωσης του βαθμού δυσκολίας των θεμάτων πέτυχε αυτό που επιδίωκαν οι εμπνευστές του, δηλαδή την συσσώρευση των επιδόσεων των μαθητών κοντά στη βάση, ακόμα μεγαλύτερη δηλαδή δυσκολία εισόδου για την μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών και την αποθάρρυνση και εκδίωξη των πιο αδύναμων από την συνέχιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ο υπουργός **Αριστείδης Μπαλτάς** είναι συνυπεύθυνοι για την συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων στην Παιδεία. Μια πολιτική προσαρμοσμένη στις ανάγκες της αγοράς που στοχεύει στο σχολείο των “άριστων”.

Αντί η κυβέρνηση να αλλάξει τον προσανατολισμό του σχολείου και να περιορίσει τα ταξικά κόσκινα, συνεχίζει την πολιτική της εκπαιδευτικής εντατικοποίησης. Γιατί, οι εξεταστικές δοκιμασίες, όποια μορφή κι αν έχουν και σε οποιαδήποτε βαθμίδα, δεν συμβάλλουν στη μάθηση αλλά στην εντατικοποίηση. Αποτελούν καταναγκασμό, γεμίζουν με άγχος τους νέους, και εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς σε βάρος των παιδιών των εργατικών οικογενειών.

Χρειάζεται να παλέψουμε για δημόσια, Δωρεάν Παιδεία, ανοιχτή για όλους και σε όλες τις βαθμίδες, αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, τώρα.

Κυριάκος Μπάνος

Απεργία αποφάσισε η ΑΔΕΔΥ

Την αντιμετώπιση των επιθέσεων του τρίτου Μνημονίου συζήτησε το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που συνεδρίασε στις 27 Αυγούστου. Αποφάσισε ότι θα προχωρήσει στην **«κήρυξη απεργιακής κινητοποίησης, μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης και τις προγραμματικές δηλώσεις με επιδίωξη να λάβει ευρύτερα πανεργατικά-παλλαϊκά χαρακτηριστικά. Η μορφή και η ημερομηνία θα προσδιορισθεί με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής».**

Επίσης, η ΑΔΕΔΥ καλεί στη διαδήλωση της ΔΕΘ στις 5 Σεπτέμβρη (6μμ, Άγαλμα Βενιζέλου) **«για την**

προβολή των αιτημάτων του συνδικαλιστικού κινήματος και με κεντρικούς στόχους την κατάργηση παλαιών και νέων μνημονίων και τη διαγραφή του χρέους», όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της.

Θα καλύψει οικονομικά τα Νομαρχιακά Τμήματα της Συνομοσπονδίας που θα ναυλώσουν πούλμαν για τη μεταφορά εργαζόμενων στη Θεσσαλονίκη. Την Πέμπτη 3/9 καλεί σε σύσκεψη των Νομαρχιακών Τμημάτων σε συντονισμό με την ΕΔΟΘ.

Σημαντική είναι η απόφαση της ΑΔΕΔΥ για τους πρόσφυγες. Η ανακοίνωση τονίζει: **«Το Γενικό Συμβού-**

λιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αποφάσισε, την ανάληψη πρωτοβουλιών για την υποδοχή και κάλυψη των αναγκών των δεκάδων χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών που συγκεντρώνονται στη χώρα μας. Απαιτούνται δράσεις έμπρακτης αλληλεγγύης τόσο για τη στήριξη των προσφύγων όσο και για τη στήριξη των υπηρεσιών και δομών που λειτουργούν στις περιοχές εισόδου. Για το σκοπό αυτό καλούνται τα Σωματεία, οι Ομοσπονδίες και τα Νομαρχιακά Τμήματα, ιδιαίτερα εκείνα των περιοχών εισόδου, για τη συγκέντρωση ανθρωπιστικής βοήθειας και τη διανομή τους στους πρόσφυγες».

Σύσκεψη ΟΤΑ Κ. Μακεδονίας

Σε σύσκεψη των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων-Μελών της στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας (Νομοί Ημαθίας, Θεσσαλονίκης, Κιλκίς, Πέλλας, Πιερίας, Σερρών και Χαλκιδικής) καλεί η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Η σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 3 Σεπτέμβρη στις 10.30 το πρωί, στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης (Βασ. Γεωργίου Α1).

Όπως αναφέρει η Ομοσπονδία των εργαζόμενων στους Δήμους: «Βασικό αντικείμενο της σύσκεψης θα είναι η ενημέρωση των συνδικαλιστικών στελεχών στην Μακεδονία και ο προγραμματισμός δράσης των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το επόμενο χρονικό διάστημα για να καταργηθεί στην πράξη το νέο βάρβαρο μνημόνιο της απερχόμενης νεομνημονιακής συγκυβέρνησης ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΑΝ.ΕΛ. που συνεχίζει τις ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτι-

κές κατεδάφισης των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, την εκποίηση του πλούτου και της χώρας και την φοροληστεία σε βάρος του ελληνικού λαού».

Η ανακοίνωση καταλήγει αναφέροντας ότι η Ομοσπονδία είναι «αποφασισμένη μαζί με τους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αλλά και τους υπόλοιπους στο Δημόσιο, όλοι μαζί όπως κάναμε τα προηγούμενα χρόνια με τους καθημερινούς αγώνες και την αντίστασή μας, έτσι και τώρα, να ακυρώσουμε στην πράξη την εφαρμογή των νέων μνημονιακών μέτρων και πολιτικών που για μια ακόμη φορά στόχο έχουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, την περαιτέρω συρρίκνωση των εισοδημάτων των εργαζομένων, τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας».

Κινητοποίηση στον Κυανού Σταυρό

Παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τα γραφεία της φαρμακευτικής εταιρίας Diorphar ΑΕ έγινε την Δευτέρα 31 Αυγούστου από τον Συντονισμό ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες για συμπαράσταση στους εργαζόμενους της κλινικής Κυανούς Σταυρός. Η Diorphar και ο Κυανούς Σταυρός ανήκουν στον όμιλο Λεγάκη.

Ο Κώστας Πολύδωρος, μέλος του Κλαδικού Σωματείου εργαζομένων

στις ιδιωτικές κλινικές που συμμετείχε στην παράσταση διαμαρτυρίας μας είπε: **«Η διοίκηση της Diorphar που κατέχει και τον Κυανού Σταυρό αποφάσισε να κατεβάσει τα ρολά και να μην συναντήσει τους εκπροσώπους των σωματείων και τους εργαζόμενους της κλινικής στους οποίους οφείλονται τα δεδουλευμένα τους και απαιτούν την επαναλειτουργία του Κυανού Σταυρού. Ο καλύτερος τρόπος για να πάρουν οι εργαζόμενοι ό, τι διεκδι-**

κούν είναι η συνέχιση των κινητοποιήσεων και η συμπαράσταση από άλλα σωματεία εργαζόμενων».

Θυμίζουμε, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της ΕΑ, ότι στους 150 εργαζόμενους της κλινικής οφείλονται δεδουλευμένα ενός έως τριών ετών, ενώ η εργοδοσία έχει προχωρήσει σε λοκ-άουτ. Τα ποσά που τους χρωστάνε τα αφεντικά του Κυανού Σταυρού ξεκινάνε από 7.000 και φτάνουν μέχρι 74.000 ευρώ.

ΔΕΘ: Πανεργατική διαδήλωση ενάντια σε νέα και παλιά Μνημόνια

Κλιμακώνεται η καμπάνια του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα, τις Διαθεσιμότητες και τις Ιδιωτικοποιήσεις για την οργάνωση της εργατικής διαδήλωσης στο πλαίσιο της ΔΕΘ στη Θεσσαλονίκη στις 5 Σεπτέμβρη. Ήδη, στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές κυκλοφορεί αφίσα και προκήρυξη, ενώ θα ξεκινήσουν πούλμαν από την Αθήνα (8ημ, Μουσείο) για συμμετοχή στη διαδήλωση.

Η ανακοίνωση-κάλεσμα του Συντονισμού αναφέρει: «Στις 5 Σεπτέμβρη στις 8μμ στο Αγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης, θα διαδηλώσουμε όλοι μαζί ενάντια στο νέο μνημόνιο που ψήφισε η κυβέρνηση. Είναι η πρώτη εργατική απάντηση στο νέο μνημόνιο και τα μέτρα που φέρνει μαζί του και θα ενώσει στο δρόμο του αγώνα τους λιμενεργάτες και τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, τους εργαζόμενους σε νοσοκομεία, σχολεία και δήμους που συγκρούονται με τις περικοπές σε μισθούς και κοινωνικές υπηρεσίες, όλους τους εργαζόμενους που σε αντίθεση με την κυβέρνηση, συνεχίζουν να λένε ΟΧΙ στα μνημόνια.

Το νέο μνημόνιο μπορούμε να το ανατρέψουμε. Ξεκινάμε από την αφετηρία ότι είμαστε η συντριπτική πλειοψηφία και για την ακρίβεια το 62% που πριν δύο μήνες είπε ένα καθαρό ΟΧΙ στα μνημόνια. Αυτή η δύναμη οδήγησε την κυβέρνηση Τσίπρα στην κατάρρευση και στην επιτάχυνση των πολιτικών εξελίξεων. Συνεχίζουμε λοιπόν τη μάχη του ΟΧΙ που δώσαμε εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες και εργάτριες. Ξεκινάμε από τη διαδήλωση στη ΔΕΘ και συνεχίζουμε με το πιο δυνατό όπλο που έχουν οι εργάτες, την ΑΠΕΡΓΙΑ.

Δεν ξεκινάμε αυτή τη μάχη από το μηδέν. Αντίθετα έχουμε πίσω μας τις αποσκευές αγώνων και απεργιών πέντε χρόνων. Απεργιών που ανέτρεψαν τρεις μνημονιακές κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά), και διέλυσαν τα πο-

λιτικά κόμματα της άρχουσας τάξης και των αφεντικών. Οι εργαζόμενοι, όχι μόνο δεν έχουν «γυρίσει πίσω» αλλά προχωράνε μπροστά, ριζοσπαστικοποιούνται ακόμη περισσότερο. Το ΟΧΙ, για την πλειοψηφία των εργαζόμενων, ήταν ένα μεγάλο ΝΑΙ στην ρήξη με τα μνημόνια, στη σύγκρουση με το Χρέος, την ΕΕ, το ευρώ και τα αφεντικά.

Η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ψήφισε το νέο Μνημόνιο δυο μέρες πριν τον Δεκαπενταύγουστο για να γλιτώσει τις μαζικές αντιδράσεις, αλλά η αντίσταση στα μνημονιακά μέτρα είχε ξεκινήσει ήδη. Μέσα στον Αύγουστο οι εργαζόμενοι στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ ακινητοποίησαν τα τρένα. Οι έκτακτοι εργαζόμενοι του υπουργείου Πολιτισμού έκαναν δυο μαζικές στάσεις εργασίας. Οι εργαζόμενοι στους Δήμους πέτυχαν δύο σπουδαίες νίκες απέναντι σε προσπάθειες ιδιωτικοποίησης, στο Μαρούσι και στο Δήμο Θερμαϊκού.

Η επιτυχία της διαδήλωσης στη ΔΕΘ θα ανοίξει το δρόμο για το ξεδίπλωμα όλων των εργατικών αγώνων για να ξηλώσουμε και αυτό το μνημόνιο. Για να μην περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις στα Λιμάνια, στη ΔΕΗ, στο νερό, στο σιδηρόδρομο. Για να εμποδίσουμε τις περικοπές που διαλύουν τα σχολεία, οδηγούν τα νοσοκομεία στο κλείσιμο και την ιδιωτικοποίηση, διαλύουν τις δημοτικές υπηρεσίες και οδηγούν την καθαριότητα στα αρπακτικά χέρια των ιδιωτών. Για να μην περάσει η ακόμη μεγαλύτερη μείωση μισθών και συντάξεων.

Χρειάζεται ταυτόχρονα να ανοίξουμε τη συζήτηση για την εργατική εναλλακτική προοπτική. Γιατί για να ξεφύγουμε από τον βραχνά των μνημονίων, για να απαντήσουμε μια και καλή στους συνεχιζόμενους εκβιασμούς ΕΕ-ΔΝΤ-δανειστών, είναι απαραίτητη η μονομερής διαγραφή του χρέους, η έξοδος από την ΕΕ και το ευρώ, η κρατικοποίηση των τραπεζών και όλων των μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο. Και σε αυτόν το δρόμο χρειάζεται να βαδίσουμε».

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Συνεδρίαση του Συντονιστικού

Συνεδρίαση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων ήταν σε εξέλιξη την Τρίτη 1 Σεπτέμβρη (την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη βρισκόταν στο τυπογραφείο) στο Νοσοκομείο του Αγίου Σάββα. Η Μαρία Αλιφιέρη, γραμματέας του Σωματείου εργαζόμενων στο Αγλαΐα Κυριακού μας μίλησε πριν από τη συνεδρίαση για τα θέματα συζήτησης του Συντονιστικού.

«Στη συνεδρίασή μας έχουμε να δούμε πως θα οργανώσουμε την διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 5 Σεπτέμβρη, πως τα νοσοκομεία θα δώσουν δυναμικό παρών στην πρώτη μαζική εργατική διαδήλωση ενάντια στο 3ο Μνημόνιο. Επίσης, θέλουμε να οργανώσουμε νέο κύκλο Γενικών Συνελεύσεων σε όλα τα νοσοκομεία.

Ζήτημα επιβίωσης

Τα προβλήματα πολλαπλασιάστηκαν μέσα στο καλοκαίρι. Τίποτα δεν έχει λυθεί. Ίσα-ίσα αυτή τη στιγμή υπάρχει ζήτημα επιβίωσης των νοσοκομείων. Είναι απαράδεκτο ότι μας έκοψαν το 25% των υπερωριών που έχουμε δουλέψει. Με απλά λόγια, είναι σαν να κάναμε τις εφημερίες μας δωρεάν.

Υπάρχει αναβρασμός στα νοσοκομεία. Σχεδόν κανένας δεν μιλάει για τις εκλογές, όλοι συζητούν πως θα βγούμε οι αγώνες μας για να ξαναπάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας. Όχι μόνοι μας, αλλά σε συντονισμό με άλλους χώρους. Στο Αγλαΐα Κυριακού έχουμε Γενική Συνέλευση την Τετάρτη 2 Σεπτέμβρη στις 11πμ στο Αμφιθέατρο του νοσοκομείου».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ Χιλιάδες τα κενά στο ξεκίνημα της χρονιάς

Τεράστια είναι τα κενά εκπαιδευτικών στο ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας, μόνο στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση υπάρχουν 14 χιλιάδες κενά! Τα τρεις χιλιάδες αφορούν συγκεκριμένα την Ειδική Αγωγή που έχει αφεθεί εντελώς στην τύχη της.

Υπάρχουν περιοχές που τα νούμερα είναι απίστευτα: Ηράκλειο 761 κενά, Πειραιάς 650, Αιτωλοακαρνανία 494, Κυκλάδες 486. Η ΟΛΜΕ εκτός από τα κενά που υπάρχουν στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση καταγγέλλει ότι λόγω των εκλογών «η διαδικασία των αποσπάσεων των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν ολοκληρώθηκε. Πλέον, απαγορεύεται η οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή στο δημόσιο. Το πρόβλημα θα είναι μεγάλο και στις τοποθετήσεις, αφού και τα ΠΥΣΔΕ δε θα έχουν στοιχεία για να προχωρήσουν τις διαδικασίες».

Επισημαίνει πως «το αποτέλεσμα είναι ότι χιλιάδες

συνάδελφοί μας αυτήν τη στιγμή δεν ξέρουν σε ποια περιοχή θα εργαστούν, δεν μπορούν να κάνουν τον οικογενειακό τους προγραμματισμό, καθώς και πώς θα μπορέσουν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στα έξοδα περιττών μετακινήσεων. Χιλιάδες οικογένειες εκπαιδευτικών είναι στον αέρα, και μάλιστα χωρίς να έχουν καμία απολύτως ευθύνη για τη συγκεκριμένη κατάσταση! Όλοι οι αρμόδιοι οφείλουν να προβούν στις απαιτούμενες ενέργειες, ώστε το πρόβλημα να λυθεί το συντομότερο».

Τα τεράστια προβλήματα στην εκπαίδευση και η αντίσταση στο 3ο Μνημόνιο ήταν το θέμα της σύσκεψης των Παρεμβάσεων εκπαιδευτικών που έγινε το Σάββατο 29 Αυγούστου. Η Ντίνα Γκαρανέ μας είπε: «Η κυβέρνηση Τσίπρα δεν έχει πάρει τίποτα πίσω από όσα είχαν περάσει οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Υλοποιούνται όσα είχαν περάσει από τη Διαμαντοπούλου και τον Λοβέρδο. Στη

σύσκεψή μας συζητήσαμε πως μπορεί να απαντηθεί και η νέα επίθεση στην Παιδεία με το 3ο Μνημόνιο. Υπάρχει ουσιαστικό ζήτημα λειτουργίας των σχολείων. Με ευθύνη του υπουργείου όχι μόνο δεν έχουν γίνει διορισμοί, αλλά έχουν μπλοκάρει την πρόσληψη αναπληρωτών και τις αποσπάσεις. Σε όλη την εκπαίδευση τα κενά υπολογίζονται ότι είναι πάνω από είκοσι χιλιάδες! Συζητήσαμε επίσης τι θα γίνει με τη χρηματοδότηση. Στο 3ο Μνημόνιο υπάρχουν νέες περικοπές για τις Σχολικές Επιτροπές. Επίσης, πάνε να περάσουν το νέο Μισθολόγιο που θα σημαίνει νέες περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις. Αυτό που λέει η κυβέρνηση ότι οι περικοπές είναι μικρότερες από τις προηγούμενες δεν ευσταθεί. Οι περικοπές έχουν λειτουργήσει σωρευτικά. Ακόμα επαναφέρουν τα σχέδια για «αξιολόγηση και κινητικότητα» που σίγουρα φέρνουν απολύσεις. Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά αναμονή ότι μπορούν να υπάρξουν φιλολαϊκές πολιτικές μέσα στο πλαίσιο του Μνημονίου και της ΕΕ. Καταλήξαμε ότι πρέπει να συζητήσουμε όλα αυτά στα σχολεία, να οργανώσουμε ενημερώσεις και μαζήματα για να πάμε σε κύκλο Γενικών Συνελεύσεων έτσι ώστε να προχωρήσουμε σε κινητοποιήσεις-προφανώς και απεργιακές».

Νεκτάριος Δαργάκης

Έκτακτη σύνοδος των υπουργών Εσωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα διεξαχθεί στις 14 Σεπτεμβρίου στις Βρυξέλλες με βασικό θέμα το κύμα προσφύγων και μεταναστών από τη Μέση Ανατολή και την Ασία που φτάνουν στην Ευρώπη. Βέβαια, οι μέχρι τώρα κινήσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων δείχνουν ότι δεν έχουμε και πολλά να περιμένουμε από όσους οικοδόμησαν και ευθύνονται για την Ευρώπη Φρούριο. Πουθενά δεν είναι στην κατεύθυνση να βοηθήσουν και να προστατέψουν τους πρόσφυγες αλλά πως να τους σταματήσουν.

Πριν ακόμα κοπάσει το σοκ από την είδηση των 71 προσφύγων που ταξίδευαν για τουλάχιστον δύο μέρες νεκροί μέσα σε φορτηγό από την Ουγγαρία στην Αυστρία, η κυβέρνηση της Ουγγαρίας, ζηλεύοντας μάλλον τη δόξα της Ελλάδας και του φράχτη στον Έβρο, ανακοίνωσε ότι ολοκληρώθηκε η τοποθέτηση του συρματοπλέγματος κατά μήκος των συνόρων της με τη Σερβία με στόχο να εμποδίσει την είσοδο χιλιάδων μεταναστών στη χώρα. Όπως περιγράφουν όλα τα δημοσιεύματα, ο φράχτης, ο οποίος αποτελείται από σιδερένιο συρματοπλέγμα, εκτείνεται σε μήκος 175 χιλιομέτρων ενώ η κατασκευή θα ολοκληρωθεί με έναν δεύτερο φράχτη από πασσάλους, ύψους τεσσάρων μέτρων, η ανέγερση του οποίου έχει

Ανοίξτε τα σύνορα!

ήδη ξεκινήσει.

Την ίδια στιγμή, οι προτάσεις των υπόλοιπων κυβερνήσεων δεν είναι καλύτερες. Την έκτακτη σύνοδο είχαν ζητήσει τις προηγούμενες μέρες οι υπουργοί Εσωτερικών της Γαλλίας, της Γερμανίας και της Βρετανίας, υπογραμμίζοντας την “επιτακτική ανάγκη” δημιουργίας κέντρων σε Ελλάδα και Ιταλία για τον διαχωρισμό μεταξύ προσφύγων και μεταναστών. Το βασικό μέλημά τους δηλαδή είναι μπας και καταφέρουν να σταματήσουν, στήνοντας κέντρα διαλογής, κανένα μετανάστη που “έχει μπλεχτεί” ανάμεσα στους πρόσφυγες.

Αξιολόγηση

Ο ίδιος ο αρμόδιος Επίτροπος της ΕΕ **Δημήτρης Αβραμόπουλος** ανακοίνωσε ότι τέτοια υπηρεσία στην Ελλάδα θα γίνει στον Πειραιά με αντικείμενο την υποδοχή και αξιολόγηση εκείνων που περνούν τα σύνορα της Ευρώπης, ώστε να χωρίζονται οι πρόσφυγες από τους παράτυπους μετανάστες. Να που θα πάνε τα περίφημα 445 εκατ. ευρώ που διαφημίζει η ΕΕ ότι θα δώσει στην Ελλάδα. Ταυτόχρονα, η υπουργός Εσωτερικών της Βρετανίας, **Τερέζα Μέι**, δη-

Πρόσφυγες νεκροί μέσα σε φορτηγό στην Αυστρία - τα αποτελέσματα της Ευρώπης-Φρούριο

λώνει ότι οι μετανάστες θα πρέπει να έχουν ήδη δουλειά στη Βρετανία για να τους επιτραπεί η είσοδος στη χώρα, ενώ καυχιόταν ότι “έλυσε” την κρίση στο Καλαί στέλνοντας εκεί τη

βρετανική αστυνομία.

Παρόμοιες “λύσεις” ακούστηκαν και στη σύνοδο κορυφής της Βιέννης για τα Δυτικά Βαλκάνια. Η σύνοδος γινόταν ταυτόχρονα και μερικά

μόνο χιλιόμετρα μακριά από το σημείο που βρέθηκε το φορτηγό με τους 71 νεκρούς πρόσφυγες. Όπως ανέφερε η Εφημερίδα των Συντακτών: “Ο υπουργός Εξωτερικών της Αυστρίας, **Σεμπάστιαν Κουρτς**, παρουσίασε ένα πρόγραμμα πέντε σημείων, το οποίο μεταξύ άλλων προβλέπει ασφαλείς ζώνες - πιθανώς υπό την προστασία των κυανόκρανων του ΟΗΕ- στις πατρίδες των προσφύγων όσο εξετάζεται το αίτημα τους για άσυλο και ασφαλές πέρασμα στην Ευρώπη για όσους πληρούν τα κριτήρια. Επιπλέον, προτείνει και αυξημένους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης και συντονισμένη δράση εναντίον της παράνομης διακίνησης ανθρώπων. Επίσης ζητά την επιβολή ποσοστώσεων ώστε να μοιραστεί το βάρος της υποδοχής προσφύγων και στις 28 χώρες-μέλη, κάτι στο οποίο πολλές χώρες ανθίστανται σθεναρά”.

Νέοι φράχτες, περισσότερη αστυνομία, «ζώνες του ΟΗΕ» στη Μέση Ανατολή, διαλογή και κριτήρια εισόδου, αυστηρότεροι έλεγχοι στα σύνορα, είναι οι λύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δικές μας είναι το άνοιγμα των συνόρων, η χορήγηση ασύλου και η νομιμοποίηση όλων.

Τη θλίψη του “για την απώλεια ενός νέου ανθρώπου” εξέφρασε ο υπουργός Ναυτιλίας της υπηρεσιακής κυβέρνησης Χρήστος Ζώης μετά το θάνατο, από πυροβολισμό, ενός 17χρονου πρόσφυγα στη θαλάσσια περιοχή της Σύμης το περασμένο Σάββατο. Η δολοφονία έγινε κατά τη διάρκεια καταδίωξης από δυνάμεις του Λιμενικού Σώματος και της FRONTEX σκάφους στο οποίο επέβαιναν 70 περίπου πρόσφυγες.

Ούτε η θλίψη του υπουργού ούτε η προσπάθειά του να ξεπλύνει το Λιμενικό μπορούν να κρύψουν το νέο αυτό έγκλημα. Όπως αναφέρουν όλα τα δημοσιεύματα, το επίσημο ενημερωτικό δελτίο του Αρχηγείου του Λιμενικού Σώματος για το περιστατικό στάλθηκε στις 9.30 το βράδυ, έντεκα περίπου ώρες μετά το επεισόδιο. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, οι αρχές ανακοίνωναν στα ΜΜΕ ότι το παιδί είχε πεθάνει από ασφυξία.

Σαν να μην έφταναν αυτά, παρότι αποκαλυπτόταν ότι ο θάνατος του 17χρονου έγινε από πυρά πυροβόλου όπλου, πουθενά δεν διευκρινιζόταν σε ποιον ανήκε το όπλο. Οι ευθύνες ρίχνονταν - όπως συμβαίνει σχεδόν πάντα σε ανάλογες περιπτώσεις - αποκλειστικά στους διακινητές και στην προσπάθειά τους να εμβολίσουν το σκάφος της FRONTEX με αποτέλεσμα τη σύμπτωση.

Δύο μέρες νωρίτερα ο κόσμος ολόκληρος συγκλονιζόταν από τις νέες τραγωδίες στη Μεσόγειο και την Αυστρία. Πάνω από 200 ήταν οι νεκροί από τα δύο σκάφη που ανατράπηκαν

Αλληλεγγύη ενάντια στον ρατσισμό

ανοιχτά της Λιβύης προσπαθώντας με 500 περίπου πρόσφυγες να φτάσουν στην Ιταλία. Ενώ 71 πρόσφυγες, ανάμεσά τους οκτώ γυναίκες, τρία αγόρια ηλικίας από 8 έως 10 ετών και ένα μωρό, κοριτσάκι ενός έως δύο ετών, βρέθηκαν σε κατάσταση προχωρημένης σήψης σε εγκαταλειμμένο φορτηγό σε αυτοκινητόδρομο από την Ουγγαρία προς την Βιέννη.

Σύμφωνα με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), περισσότεροι από 2.500 πρόσφυγες δεν τα κατάφεραν - χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι 200 άνθρωποι που πνίγηκαν στα ανοιχτά της Λιβύης την περασμένη εβδομάδα - από τους 300.000 που έχουν επιχειρήσει τον επικίνδυνο διάπλου της Μεσογείου από τις αρχές του 2015. Ταξίδια θανάτου, αυτό επιφυλάσσει για χιλιάδες ανθρώπους η ρατσιστική πολιτική της Ευρώπης Φρούριο, καθώς το κύμα των προσφύγων και των μεταναστών από την Μέση Ανατολή και την Ασία κορυφώνεται.

Η αναφορά της **Διεθνούς Αμνηστίας** για την κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες στη Λέσβο είναι αποκαλυπτική της αδιαφορίας της ελληνικής κυβέρνησης. “Οι αρχές, υπερφορτωμένες και χωρίς να διαθέτουν επαρκείς

πόρους, αδυνατούν να χειριστούν τη δραματική αύξηση του αριθμού των ατόμων που φθάνουν στο νησί, και που φτάνουν τις 33.000 από την 1η Αυγούστου μέχρι και σήμερα. Πολλοί/ές από τους/τις οποίους/ες βασίζονται σε τοπικούς εθελοντές κι εθελόντριες, ακτιβιστές/ίστριες των ΜΚΟ, την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ (UNHCR) και τους/τις τουρίστες/ίστριες για να καλύψουν τα τεράστια κενά”, αναφέρει η οργάνωση και συνεχίζει:

Γολγοθάς

“Η Διεθνής Αμνηστία παρατήρησε ακατάλληλες, ανθυγιεινές συνθήκες και συνωπισμό στο κέντρο κράτησης στη Μόρια της Λέσβου, συμπεριλαμβανομένων πλημμυρισμένων τουαλετών, έλλειψη σεντονιών και κουβερτών, βρώμικων και παλιών στρωμάτων και σπασμένων κρεβατιών. Η τοπική αστυνομία δήλωσε πως δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να βελτιώσει τις συνθήκες... Πολλοί/ές περιμένουν έξω από το κατάμεστο κέντρο μέχρι να ελευθερωθεί χώρος, και μένουν σε σκηνές, κάτω από δίχτυα από ελαιώνες ή υπομένουν 35 βαθμούς Κελσίου χωρίς καθόλου καταφύγιο”.

Πρόκειται για ένα γολγοθά που επαναλαμβάνεται στη Κω, τη Χίο και σε όλα τα νησιά που έχουν καταφύγει πρόσφυγες. Και βέβαια συμπληρώνεται από την αργή διαδικασία της ταυτοποίησης ξανά και ξανά όπου βρεθούν, την αναμονή ημερών για ένα πλοίο ή τρένο προκειμένου να φτάσουν και να περάσουν τα σύνορα μιας χώρας - με κατάληξη αν δεν το καταφέρουν στο αμπάρι ενός πλοίου ή στην καρότσα ενός φορτηγού.

Οι δηλώσεις των ευρωπαίων ηγετών για ανάληψη δράσης μέχρι τώρα μόνο χειρότερα μέτρα έχουν προσφέρει. Αν υπάρχει ένας λόγος που η γερμανική κυβέρνηση αναστέλει το Δουβλίνο II για τους Σύρους (την αναγκαστική επαναπροώθησή τους δηλαδή στην πρώτη χώρα εισόδου προκειμένου αυτή να αποφασίσει αν δικαιούνται άσυλο ή όχι), αν υπάρχει ένας λόγος που η Μέρκελ παίρνει αποστάσεις από τις επιθέσεις ακροδεξιών οργανώσεων σε βάρος προσφύγων και μεταναστών στη Γερμανία, αν υπάρχει ένας λόγος που οι κυβερνήσεις των Σκοπίων και του Βελιγραδίου άνοιξαν τα σύνορά τους, αυτός είναι η μαζική αλληλεγγύη του κόσμου σε όλη την Ευρώπη. Όχι μόνο όσων τρέχουν να στηρίξουν έμπρακτα και με κάθε τρόπο τους πρόσφυγες και τις οικογένειές τους σε κάθε χώρα που δέχεται το κύμα προσφυγιάς, αλλά της πλειοψηφίας που στέκεται στο πλευρό τους παντού. Η κυρίαρχη ρατσιστική προπαγάνδα έχει δεχτεί ένα μεγάλο χτύπημα τις τελευταίες βδομάδες.

Λένα Βερδές

Όχι άλλες διευκολύνσεις στους νεοναζί

Στην αποφυλάκιση των χρυσαυγιτών Νίκου Κούζηλου και Γιώργου Πατέλη προχώρησε το Συμβούλιο Εφετών την περασμένη εβδομάδα. Ο Κούζηλος, βουλευτής της Χρυσής Αυγής, είναι κατηγορούμενος, μαζί με την υπόλοιπη ηγετική ομάδα της οργάνωσης, για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, ενώ ο Πατέλης, πυρηνάρχης της τοπικής της Νίκαιας, κάθεται στο εδώλιο για την εμπλοκή του στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα καθώς και για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση. Και στους δύο επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι.

Με την απόφαση αυτή, από τα κοινοβουλευτικά στελέχη της Χρυσής Αυγής, μόνο ο Γιάννης Λαγός βρίσκεται στη φυλακή, λόγω παραβίασης των περιοριστικών όρων που του είχαν επιβληθεί μετά την αποφυλάκισή του τον περασμένο Μάρτη. Ενώ και τα περισσότερα από τα υπόλοιπα στελέχη και μέλη της ναζιστικής οργάνωσης που εμπλέκονται στις εγκληματικές πράξεις βρίσκονται πλέον εκτός φυλακής.

Το γεγονός αυτό βαρύνει την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τί έμεινε από τους επτά μήνες διακυβέρνησής της στο κρίσιμο μέτωπο ενάντια στους φασίστες και τους νεοναζί χρυσαυγίτες δολοφόνους; Ολόκληρη η ηγετική ομάδα της Χρυσής Αυγής αποφυλακίστηκε, ενώ με την άρση των περιοριστικών όρων που ξεκίνησε από το Μιχαλολιάκο και τη Ζαρούλια και συνεχίζεται, σε λίγο θα μπορεί ολόκληρη να κυκλοφορεί παντού ελεύθερη και ανενόχλητη.

Την ίδια στιγμή, η δίκη συνεχίζεται στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού, χωρίς κοινό και δημοσιότητα, σε ένα χώρο που προσφέρει την απαραίτητη προστασία στους χρυσαυγίτες να παριστάνουν τα θύματα πολιτικής σκευωρίας. Η υπόσχεση του υπουργού Δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ για αλλαγή αίθουσας το Σεπτέμβριο έμεινε στα χαρτιά με τα δικαστήρια να καθορίζουν τελικά κι αυτό το ζήτημα, όπως με τις αποφυλακίσεις των χρυσαυγιτών. Και μέσα στη Βουλή όμως, ήταν αυτούς τους επτά μήνες που καθιερώθηκε ξανά η συμμετοχή της Χρυσής Αυγής σε όλες τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες σαν μια νόμιμη εκλεγμένη πολιτική δύναμη.

Η συνέχεια του ΟΧΙ που σαρωτικά είπαμε στις 5 Ιούλη αφορά και τη μάχη ενάντια στους νεοναζί χωρίς υποχωρήσεις και ταλαντεύσεις. Για να γυρίσουν όλοι ισόβια στη φυλακή, για να τους στείλουμε στους υπονόμους της ιστορίας. Το αντιφασιστικό κίνημα μπορεί να το πετύχει.

Όλοι στον Κορυδαλλό στις 8 Σεπτέμβρη

Την Τρίτη 8 Σεπτέμβρη συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής στη δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, στην πρώτη συνεδρίαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρημάτων μετά το κλείσιμο των δικαστηρίων για τον Αύγουστο. Η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) καλεί στις 8πμ της ίδιας μέρας σε μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τις φυλακές. Ενώ έχει πάρει και την πρωτοβουλία για ένα μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 25 Σεπτέμβρη στο κέντρο της Αθήνας, τιμώντας την επέτειο των δύο χρόνων από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Η επανέναρξη της δίκης των νεοναζί δολοφόνων, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για το αντιφασιστικό κίνημα να σπάσει το προσωπείο του νόμιμου πολιτικού κόμματος και μάλιστα του “αντιμνημονιακού” που πλασάρει η Χρυσή Αυγή. Με τη μαζική του παρουσία έξω από τις φυλακές και απαιτώντας την ισόβια καταδίκη όσων κάθονται στο εδώλιο, μπορεί να θυμίσει σε όλους ότι η Χρυσή Αυγή είναι μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση, τα τάγματα εφόδου της οποίας εκτέλεσαν, καθοδηγούμενα από την ηγεσία, δεκάδες εγκληματικές πράξεις ανάμεσά τους δολοφονίες όπως του Παύλου Φύσσα.

Το γεγονός ότι η εξέταση της δολοφονίας του 34χρονου αντιφασίστα μουσικού μέσα στο δικαστήριο πλησιάζει και μάλιστα πάνω στην επέτειο των δύο χρόνων από την εκτέλεσή της το Σεπτέμβριο του

2013 είναι ένα επιπλέον ατού για το αντιφασιστικό κίνημα προκειμένου να τσακίσει τους νεοναζί. Η οργάνωση του αντιφασιστικού συλλαλητηρίου στις 25 Σεπτέμβρη, μέσα στην προεκλογική περίοδο που οι ναζί θα προσπαθούν να ψαρέψουν από την οργή του κόσμου για τα μνημόνια, κι ενώ θα ξεκινούν οι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας με πρώτη την οικογένεια Φύσσα, θα παίξει κρίσιμο ρόλο τόσο στο εκλογικό αποτέλεσμα όσο και στην πορεία της δίκης. Όσο πιο πλατιά και ανοιχτά οργανωθεί η αντιφασιστική καμπάνια τόσο περισσότερο θα πέσουν τα ποσοστά της Χρυσής Αυγής, τόσο πιο κοντά θα έρθει η καταδίκη τους.

Δεν ξεχνάμε ότι στις 25 Σεπτέμβρη του 2013, μία βδομάδα μετά τη δολοφονία Φύσσα και τις μαζικές διαδηλώσεις στο Κερατσίνι, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές ξεκίνησαν πορεία από το Σύνταγμα προς τα κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής απαιτώντας την τιμωρία των δολοφόνων. Ήταν το απεργιακό -με απόφαση των συνδικάτων- συλλαλητήριο που ανάγκασε την κυβέρνηση Σαμαρά τότε να προχωρήσει, δύο μέρες μετά, στις συλλήψεις ηγετών και στελεχών της ναζιστικής συμμορίας.

Ταυτόχρονα με την απονομιμοποίηση και την καταδίκη των χρυσαυγιτών, οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις του Σεπτέμβρη μπορούν να τσακίσουν και τη ρατσιστική τους προπαγάνδα ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αυτή τη διπλή μάχη

οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ με την αφίσσα που κυκλοφορεί “Μέσα οι πρόσφυγες καλοδεχούμενοι, Έξω οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής” και την ανακοίνωση που ανάμεσα σε άλλα, αναφέρει:

Δηλητήριο

“Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής, οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη η δίκη για την εγκληματική ναζιστική οργάνωση έχουν το θράσος να παριστάνουν το «νόμιμο πολιτικό κόμμα» που τάχα θα κάνει αντιπολίτευση. Την ίδια ώρα, στάζουν ρατσιστικό δηλητήριο κατά των κατατρεγμένων και θαλασσοπνιγμένων προσφύγων, των χιλιάδων γυναικών με τα παιδιά στην αγκαλιά, που προσπαθούν να ξεφύγουν από το θάνατο...”

Οι νοσταλγοί του Χίτλερ ζητάνε την εξόντωση των προσφύγων με κλείσιμο των συνόρων και μαζικές απελάσεις, φράχτες στα σύνορα και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τρία χρόνια πριν, ο Σαμαράς κραύγαζε για «ανακατάληψη των πόλεων από τους λαθρομετανάστες», ο Χρυσοχοΐδης και ο Παπουτσής άνοιγαν την Αμυδαλέζα και έστηναν τον φράχτη στον Έβρο. Έστρωσαν το δρόμο στην Χρυσή Αυγή, που έφτασε να οργανώνει ρατσιστικά πογκρόμ και δολοφονικές επιθέσεις κατά προσφύγων και μεταναστών με τις πλάτες της ΕΛΑΣ και τις ευλογίες του Μπαλτάκου. Δεν αφήνουμε κανένα περιθώριο για το δυνάμωμα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας, την ώρα που τα νέα και παλιά μνημόνια σκορπάνε τη φτώχεια, την ανεργία και την απόγνωση”.

Κάλεσμα για τις αντιφασιστικές

κινητοποιήσεις του Σεπτέμβρη, με πρώτη τη συγκέντρωση στις 8/9 στον Κορυδαλλό, κυκλοφόρησε και η ΑΔΕΔΥ συνδέοντας τη μάχη ενάντια στους νεοναζί με τη μάχη ενάντια στα μνημόνια και το ρατσισμό, την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες: “Στη μάχη ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια και στους εκβιασμούς των δανειστών – τοκογλύφων δεν αφήνουμε κανένα περιθώριο στη δημαγωγία της Χρυσής Αυγής, μιας εγκληματικής νεοναζιστικής οργάνωσης που μέσα στην κρίση επιχειρεί να ξεφύγει από την απομόνωση, φορώντας το μανδύα του «νόμιμου» πολιτικού κόμματος.”

Η συντριβή των ναζί της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα θα στείλει μήνυμα σε όλη την Ευρώπη πως η απειλή του φασισμού μπορεί να τσακιστεί. Ταυτόχρονα δίνουμε τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό, για ανθρώπινη και αξιοπρεπή υποδοχή στους πρόσφυγες των πολέμων, για να φύγει η FRONTEX, να πέσει ο φράχτης στον Έβρο και να δοθεί άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες. Για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να πάρουν ιθαγένεια όλα τα παιδιά χωρίς αποκλεισμούς. Είναι ώρα να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες και να έχουν πλήρη δικαιώματα”.

Έχει μεγάλη σημασία το κάλεσμα αυτό να γίνει απεργιακό τόσο στις 8 όσο και στις 25 Σεπτέμβρη. Η αντιφασιστική απεργία πριν δύο χρόνια, αλλά και αυτή στις 20 του περασμένου Απριλίου όταν ξεκινούσε η δίκη της Χρυσής Αυγής ήταν ένα μεγάλο προχώρημα για το αντιφασιστικό κίνημα που μπορεί και πρέπει να επαναληφτεί. Όλοι στις 8 Σεπτέμβρη έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού!

Α.Β.

Οι «θεσμοί» της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ, απέδειξαν ότι είναι έτοιμοι να χρησιμοποιήσουν κάθε εκβιασμό και κάθε βρώμικο μέσο προκειμένου να συντηρήουν με τη δύναμη που τους δίνει ο πλούτος και η εξουσία σιδηήποτε φαντάζει εμπόδιο στα σχέδια λιτότητας και συνολικότερα στα συμφέροντά τους. Δίπλα τους σε αυτή τη μάχη στάθηκαν επάξια ο ΣΕΒ, οι Έλληνες τραπεζίτες, οι βαρόνοι των ΜΜΕ, η Εκκλησία και βέβαια τα απομεινάρια του πολυτικού συστήματος που είχε αναλάβει εργολαβικά να φέρνει εις πέρας τις δουλειές τους, όλες τις τελευταίες δεκαετίες.

Από την άλλη, εκατομμύρια εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, συνταξιούχοι, ο κόσμος του ΟΧΙ, δεν κώλωσαν μπροστά στα κάπιταλ κοντρόλ, την τρομοκρατία των καναλιών, τους εκβιασμούς των αφεντικών, την μη καταβολή μισθών, δεν «μάσησαν» στην προπαγάνδα του τρόμου.

Υπάρχει για όλον αυτόν τον κόσμο εναλλακτική διέξοδος σήμερα (και όχι σε μια μελλοντική «λαϊκή εξουσία» όταν με κάποιο μαγικό τρόπο οι «ταξικοί συσχετισμοί» θα έχουν γίνει «ενοϊκότεροι», όπως υποστηρίζει το ΚΚΕ) στους εκβιασμούς των καπιταλιστών; Πάνω σε αυτό το επιτακτικό ερώτημα των καιρών είναι αφιερωμένα τα κείμενα των δύο αυτών σελίδων.

ΣΥΡΙΖΑ Μνημόνιο με “ανθρώπινο πρόσωπο”

Μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο, αυτό είναι που μας υπόσχεται τώρα ο Τσίπρας. Στόχος του ΣΥΡΙΖΑ, γράφει το “Σχέδιο Κυβερνητικού Προγράμματος” που έδωσε αυτές τις μέρες στη δημοσιότητα, είναι ένα κυβερνητικό πρόγραμμα τετραετίας που θα βρίσκει “λύσεις για τον περιορισμό των συνεπειών της Συμφωνίας”, του Τρίτου Μνημονίου δηλαδή που ο ίδιος υπέγραψε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αρνείται ότι η συμφωνία δεν έχει καμιά σχέση με αυτά που είχε υποσχεθεί. Το νέο μνημόνιο, παραδέχεται (π.χ η Αυγή 23/8) είναι επαχθές για τον ελληνικό λαό. Χάθηκε μια μάχη, γράφει. Αλλά όχι ο πόλεμος. Η ανανέωση της εντολής προς τον ΣΥΡΙΖΑ θα σημαίνει ότι αυτός ο πόλεμος θα συνεχιστεί. Αντίθετα, οποιαδήποτε άλλη επιλογή, διαβάζουμε στο κείμενο των προγραμματικών θέσεων, “μπορεί να αποδειχθεί ιστορικά ολέθρια για τον κόσμο της εργασίας καθώς η επιστροφή του παλιού πολιτικού συστήματος στην εξουσία είναι βέβαιο πως θα δώσει το έναυσμα για τιμωρητικές και εκδικητικές επιλογές απέναντι στην Αριστερά αλλά και τα λαϊκά στρώματα...”

Ο Τσίπρας μάλλον έχει ξεχάσει ότι στηρίχκε στην ψήφο των κομμάτων του “παλιού πολιτικού συστήματος” για να περάσει τη νέα συμφωνία από τη Βουλή. Και έχει μάλλον ξεχάσει ότι με δική του πρόταση (και τις ψήφους σχεδόν όλου του ενιαίου τότε ακόμα ΣΥΡΙΖΑ) έγινε ο Προκόπης Παυλόπουλος, ένα ενεργό μέχρι τότε στέλεχος της ΝΔ, Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Και όλοι ξέρουν τι αξίζουν οι προεκλογικές του δηλώσεις ότι δεν πρόκειται να συνεργαστεί με τα κόμματα της δεξιάς αντιπολίτευσης (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι) για τον σχηματισμό νέας κυβέρνησης μετά τις 20 Σεπτέμβρη: όσα αξίζουν ακριβώς και οι δεσμεύσεις για το “ΟΧΙ” στα νέα μνημόνια τις μέρες πριν από το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλί.

Η ίδια η υπόσχεση για περιορισμό των συνεπειών του νέου μνημονίου δεν αξίζουν ούτε το χαρτί πάνω στο οποίο έχουν τυπωθεί. Το μνημόνιο που συμφώνησε με τους δανειστές είναι κατά γενική ομολογία το χειρότερο από τα τρία που έχουν μέχρι τώρα επιβληθεί: ό,τι δεν είχαν καταφέρει μέχρι τώρα να περάσουν όλες μαζί οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις - το

μέιλ Χαρδούβελη, την αύξηση του ΦΠΑ, τις αλλαγές στον κώδικα πολιτικής δικονομίας που δίνουν προτεραιότητα στις τράπεζες απέναντι στους απλούς πολίτες στα δικαστήρια (για να επιταχυνθούν οι κατασχέσεις) - το πέρασε η κυβέρνηση του Τσίπρα. Τι λέει για αυτό το κείμενο των προγραμματικών θέσεων; Ότι η συμφωνία, με δεδομένους τους αρνητικούς συσχετισμούς στην Ευρώπη είναι μια επιτυχία. Ότι δεν είναι το χειρότερο μνημόνιο που έχει επιβληθεί - γιατί η διάρκεια του προγράμματος είναι μεγαλύτερη από τη διάρκεια των προηγούμενων, τα ποσά που πρέπει να “εξοικονομηθούν” από τον προϋπολογισμό είναι μικρότερα και τα πρωτογενή πλεονάσματα που απαιτεί είναι ήπιότερα.

Πρόκειται για καθαρή αντιστροφή της πραγματικότητας. Τα ποσά είναι μικρότερα γιατί η επιδείνωση της ύφεσης που έφεραν τα δυο πρώτα μνημόνια έκανε τους ίδιους τους στόχους τους παντελώς ανεδαφικούς.

Το νέο μνημόνιο θα επιδεινώσει, με μαθηματική ακρίβεια, ακόμα περισσότερο την ύφεση της ελληνικής οικονομίας. Αν οι φόβοι των οικονομολόγων για βάθεμα της κρίσης παγκόσμια μετά το κραχ στην Κίνα επιβεβαιωθούν, η κατάσταση στα τους εργάτες, τους συνταξιούχους και τους φτωχούς θα γίνει εφιαλτική εδώ στην Ελλάδα. Ακόμα χειρότερα, μέσα σε ελάχιστο χρόνο η ελληνική κυβέρνηση θα βρεθεί ξανά αντιμετώπη με τους εκβιασμούς του Κουαρτέτου -για ένα ακόμα πρόγραμμα διάσωσης, παρά τα ευχολόγια του Τσίπρα για “άνοιγμα της διαπραγματεύσεως για την ελάφρυνση του χρέους”.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι δεν είχε ποτέ εντολή να βγάλει την Ελλάδα από την Ευρωζώνη. Ότι δεν είχε ποτέ εντολή να συγκρουστεί με τους δανειστές. Αυτό είναι αλήθεια -αν μιλάμε για την άρχουσα τάξη είναι αυτή, που δίνει τις πραγματικές εντολές στην κυβέρνηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε, όπως όλες οι κυβερνήσεις της μεταρρυθμιστικής αριστεράς στην ιστορία, το “χρέος του” απέναντι “στο έθνος” - τους καπιταλιστές δηλαδή. Αλλά είναι πρόκληση να ταυτίσει κανείς τις εντολές αυτής της οκτάρης πλούσιας μειοψηφίας με το 62% του ΟΧΙ.

Υπάρχει λύση

Η αντικαπιταλιστική εναλλακτική στο Μνημόνιο Τσίπρα

«Παύση πληρωμών - διαγραφή του χρέους. Έξοδος από το ευρώ, ρήξη και αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από την ΕΕ. Εθνικοποίηση και κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση όλων των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, στην προοπτική της κοινωνικοποίησής τους. Ριζική αναδιανομή του πλούτου υπέρ της εργασίας και σε βάρος των καπιταλιστών».

Αυτές είναι οι βασικές θέσεις, που συνθέτουν το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, όπως καταγράφηκαν και ψηφίστηκαν στο σημείο 16 της απόφασης της 1ης Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τον Οκτώβριο του 2011.

Πρόκειται για ένα πρόγραμμα που η άμεση εφαρμογή του αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική απάντηση στους συνεχείς εκβιασμούς των καπιταλιστών και των πολιτικών τους εκπροσώπων σε Ευρώπη και Ελλάδα.

Στάση πληρωμών και διαγραφή του χρέους

Η στάση πληρωμών του χρέους θα σημαίνει την άμεση ανακούφιση από την καταβολή των τόκων που ετησίως καταβάλλονται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το διάστημα 2010-2014 το δημόσιο κατέβαλε μόνο για τόκους 54 δις ευρώ, πάνω από 10 δις ευρώ το χρόνο κατά μέσο όρο. Το 2015 στόχος του προϋπολογισμού είναι να πληρωθούν 5,9 δις ευρώ σε τόκους. Αν σταματήσουν να καταβάλλονται κάθε χρόνο αυτοί οι υπέρογκοι τόκοι ανοίγει η δυνατότητα τα λεφτά αυτά να χρησιμοποιηθούν για να ανοίξουν δουλειές, για συντάξεις, μισθούς, Υγεία, Παιδεία.

Η διαγραφή ολόκληρου του χρέους σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει πλέον η ανάγκη για συνεχή δανεισμό με τοκογλυφικούς όρους προκειμένου να πληρώνονται τα παλαιότερα δάνεια που έχουν εκτινάξει το χρέος στο λιγγιώδες 175% του ΑΕΠ - και μετά την τελευταία δανειακή σύμβαση που υπέγραψε ο Τσίπρας μαζί με τον Μείμαρκάκη, ακόμα πιο ψηλά.

Είναι η μόνη κίνηση που μπορεί να κόψει τη θηλιά που πνίγει την εργατική τάξη και τους φτωχούς, σε αντίθεση με «λύσεις» επιμήκυνσης που το διαιωνίζουν και «κουρέματα», που μπορεί να ικανοποιούν τους δανειστές, γιατί θα συνεχίζουν να πληρώνονται σε πιο ρεαλιστική βάση, αλλά δεν ικανοποιούν τους εργαζόμενους και το λαό που θα συνεχίζει να τους πληρώνει.

Εξοδος από ευρώζώνη - ρήξη με την ΕΕ

Η έξοδος από το ευρώ και η αντικαπιταλιστική ρήξη με την ΕΕ είναι άμεσο επακόλουθο μιας τέτοιας θέσης. Οι τελευταίοι μήνες δεν έχουν αφήσει καμιά αμφιβολία για το τι είναι η «Ευρωπαϊκή Ένωση». Είνας ένας αλληλοσπαρασσόμενος από ανταγωνισμούς και ταυτοχρόνα αδιόστακτος θεσμός του κεφαλαίου, που έχει από δίπλα την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σαν μηχανισμό εκβιασμών για να αναγκάζει λαούς και κυβερνήσεις να υποτάσσονται στις απαιτήσεις των τραπεζιών.

Είναι ένας επικίνδυνος θεσμός και για επιπλέον δύο λόγους. Γιατί πρωτοστατεί σε πολέμους και επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή και την Αφρική φέρνοντας πιο κοντά στους λαούς της τον πόλεμο. Ενώ με την συστηματική ρατσιστική πολιτική της «Ευρώπης Φρούριου» δημιουργεί τη φρίκη που βλέπουμε να διαδραματίζεται στα σύνορά της, αλλά και τους όρους για να αναβιώσει η απειλή του φασισμού, στις χώρες που γεννήθηκε.

5/7, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πανηγυρική διαδήλωση μετά τη νίκη του ΟΧΙ

Κρατικοποίηση των τραπεζών

Η εμπειρία των τελευταίων μηνών δείξε ξεκάθαρα ότι κρίσιμο ζήτημα που θα έχει να αντιμετωπίσει η επιβολή τέτοιων μέτρων είναι αυτό της ρευστότητας.

Μπορούσε αλήθεια, να υπάρξει μια πραγματική απάντηση στον εκβιασμό του Ντράγκι, όταν λίγες μέρες μετά τη συγκρότηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, σταματήσει την ρευστότητα προς την Ελλάδα; Η απάντηση είναι θετική.

Αν η κυβέρνηση Τσίπρα κρατικοποιούσε τότε επιτόπου τις τέσσερις λεγόμενες συστημικές τράπεζες και επέβαλλε το δικό της κάπιταλ κοντρόλ (και όχι αυτό που της επέβαλε λίγους μήνες αργότερα η τρόικα) θα μπορούσε να είχε δεσμεύσει τα πολύτιμα 40 δις ευρώ των καταθέσεων που έφυγαν από το φθινόπωρο μέχρι σήμερα από αυτές.

Για τις καταθέσεις των εργαζομένων (δωαν ακόμα έχουν κάτι στην τράπεζα) αυτό δεν θα αποτελούσε καμιά απειλή γιατί θα διαφύλαττε τις όποιες οικονομίες τους από την μαύρη τρύπα που δημιούργησαν οι εκροές των μεγαλοκαταθετών που σήκωσαν τα εκατομμύριά τους για να τα πάνε σε ξένες τράπεζες και οφ σόρ ή να τις κάνουν γερμανικά ομόλογα και βίλες στο Λονδίνο.

Ανακατανομή του πλούτου

Η πολιτική του ΔΝΤ και της ΕΕ έχει οδηγήσει στη συρρίκνωση του ΑΕΠ της Ελλάδας σε ποσοστό που ξεπερνάει το 25% του ΑΕΠ μέσα σε πέντε χρόνια, και μπορεί να συγκριθεί με την αντίστοιχη πτώση στη Γερμανία της δεκαετίας του '30.

Αυτή η συρρίκνωση δεν μας αφορά «όλους» εξίσου. Τα κέρδη των επιχειρήσεων, ιδιαίτερω των μεγάλων που έχουν καταφέρει να επιζήσουν μέσα στην κρίση και τον ανταγωνισμό όλα τα τελευταία χρόνια της κρίσης δεν έχουν πέσει κάτω από τα 70 δις ευρώ (μικτά κέρδη). Το ίδιο διάστημα, το ένα τέταρτο του ενεργού

παραγωγικά πληθυσμού είναι άνεργο ενώ πάνω από το ένα τρίτο του συνολικού πληθυσμού ζει κάτω από το όριο φτώχειας.

Απαιτείται μετωπική σύγκρουση με τους καπιταλιστές για να σταματήσει τώρα αυτό ο αίσχος -και όχι «συνεργασία» για μια «άλλη ανάπτυξη» έξω από το ευρώ. Να φορολογηθούν άγρια τα κέρδη τους και να δημιουργηθούν οι επιχειρήσεις και οι περιουσίες αυτών που συστηματικά φοροδιαφεύγουν. Πάνω από τα τρια τέταρτα των ληξιπρόθεσμων χρεών στην εφορία (60,4 δις ευρώ) αφορούν αποκλειστικά 2.500 φυσικά πρόσωπα και 4.000 επιχειρήσεις!

Εργατικός έλεγχος

Υπάρχει κάποια δύναμη που να μπορεί να φέρει εις πέρας όλα αυτά τα δύσκολα καθήκοντα; Να πει ΟΧΙ για το χρέος στους - γνωστούς και από την ιστορία για την απάνθρωπη σκληρότητά τους - δανειστές; Να απαντήσει στα τιμωρητικά αντιμέτρα που αυτοί θα πάρουν; Να ταβάλει με τους εγγχώριους τραπεζίτες; Να εξασφαλίσει ότι οι καταθέσεις των βιομηχάνων δεν θα φεύγουν νύχτα από τις τράπεζες; Να επιβάλει ότι οι βιομήχανοι και οι εφοπιστές θα πληρώσουν φόρους και τα χρωστούμενα στα ταμεία;

Να σταθεί απέναντι στην άγρια αντεπίθεση μιας τάξης που νοιώθει τα συμφέροντά της να απειλούνται και θα χρησιμοποιήσει κάθε μέσο, απληρωσιά, λοκ άουτ, μηχανισμούς τραμπούκων, φασίστες και βέβαια τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και την δικαστική εξουσία, το ίδιο το αστικό κράτος, που ήδη δείχνει το ταξικό του πρόσωπο;

Υπάρχει και είναι η εργατική τάξη. Το κρίσιμο μέτρο που συνδέει σαν κόκκινο νήμα το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης είναι το ζήτημα του εργατικού ελέγχου. Δεν υπάρχει κυβέρνηση που να μπορεί να φέρει σε πέρας ένα τέτοιο, δίκαιο πρόγραμμα παρά μόνο η ενεργή συμμετοχή της εργατικής τάξης και όλων των καταπιεσμένων αυτής της κοινωνίας.

Κείμενα: Γιώργος Πίττας, Σωτήρης Κοντογιάννης

ΛΑ.Ε Ρήξη, μέχρι πού;

Η "λαϊκή Ενότητα" (ΛΑΕ) αρνήθηκε, προς τιμήν της, να συμβιβαστεί με το νέο μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ. Τυπικά ήταν το "όχι" της "Αριστερής Πλατφόρμας", που αποτελεί την ραχοκοκαλιά της ΛΑΕ και των άλλων βουλευτών που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ αυτό που στήρησε από τον Τσίπρα την "δηδηλωμένη" και τον ανάγκασε να καταφύγει στις κάλπες. Η ρήξη, όμως, της ΛΑΕ με την πολιτική, τις ιδέες και τις αντιλήψεις που έσπρωξαν τον ΣΥΡΙΖΑ στην ήττα και τη συνθηκολόγηση, έμεινε στη μέση.

Ο συμβιβασμός με τους δανειστές δεν ήταν μονοδρόμος, λέει η ΛΑΕ. Η Ελλάδα έπρεπε να φύγει από την Ευρωζώνη και όχι να υπογράψει μια ακόμα συμφωνία. Αυτή η θέση δεν είναι συγκυριακή. Ο Κώστας Λαπαβίτσας, ένα από τα βασικά στελέχη της ΛΑΕ σήμερα, υποστηρίζει με συνέπεια εδώ και πολύ καιρό ότι η έξοδος από την Ευρωζώνη είναι απαραίτητος όρος για να ξεφύγει η Ελλάδα από την κρίση.

Ο εθνικό νόμισμα είναι βήμα και εργαλείο για την ανάταξη της χώρας", έλεγε σε μια πρόσφατη συνέντευξή του στο CNN. "Οχι αυτοσκοπός... Το νέο νόμισμα θα δώσει τη δυνατότητα στην Ελλάδα να δημιουργεί ρευστότητα μακριά από τα νύχια του κ. Ντράγκι, στηρίζοντας έτσι τις επενδύσεις και την οικονομική δραστηριότητα. Αναμφίβολα το νέο νόμισμα θα υποτιμηθεί στις διεθνείς αγορές, ίσως κατά 15-20% όταν θα φτάσει στη νέα θέση ισορροπίας. Η υποτίμηση θα δώσει ώθηση στην εγχώρια παραγωγή, στη βιομηχανία και στον αγροτικό τομέα. Οι εργαζόμενοι θα έχουν όφελος γιατί θα τονωθεί η απασχόληση. Από την άλλη θα υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις στο εισόδημα των εργαζομένων και στο κόστος παραγωγής των μικρομεσαίων απαιτώντας κρατική παρέμβαση για τη στήριξή τους". Με "κοινωνική συσπείρωση", όμως, και "στιβαρό χέρι στη διακυβέρνηση", οι αρνητικές αυτές "επιπτώσεις θα είναι διαχειρίσιμες και η Ελλάδα θα περάσει σε ταχύτερη και ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη".

Η έξοδος από την Ευρωζώνη είναι πράγματι αναγκαίος όρος αν θέλουμε να απαλλαγούμε από τα μνημόνια. Δεν είναι

όμως αρκετός.

Το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι η έλλειψη ανταγωνιστικότητας: είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση. Όπως όλες οι κρίσεις έτσι και αυτή έχει χτυπήσει άνισα τις διάφορες οικονομίες - οι πιο αδύναμες σαν την ελληνική βρέθηκαν με την πλάτη στον τοίχο ενώ οι πιο ισχυρές, σαν την γερμανική, κατάφεραν (μέχρι σήμερα καθαρή αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι η Ελλάδα θα καταφέρει, μέσα από την επιστροφή σε ένα υποτιμημένο εθνικό νόμισμα (που θα μειώσει το κόστος των εξαγωγών) να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που να είναι πλέον προστατευμένη από την κρίση.

Άλλος δρόμος

Αλλά ακόμα και αν υπήρχε η δυνατότητα οικονομικά να ακολουθήσει η Ελλάδα έναν άλλο δρόμο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν επρόκειτο ποτέ να την αφήσει να το κάνει. Αυτό φάνηκε καθαρά στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων με τον Βαρουφάκη. Η ΕΕ δεν είναι διατεθειμένη να ανεχθεί ούτε την παραμικρή απόκλιση από το δόγμα του νεοφιλελευθερισμού - πόσο μάλλον ένα πραγματικά φιλεργατικό πρόγραμμα και μια οικειοθελή έξοδο από το κοινό νόμισμα. Ρήξη με το ευρώ σημαίνει ρήξη με την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ΛΑΕ, όμως, δεν υποστηρίζει τη ρήξη με την ΕΕ.

Η στρατηγική της είναι παρόμοια με τη στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ: χτίζουμε ένα πλατύ κόμμα, κερδίζουμε την πλειοψηφία στις εκλογές και ύστερα επιβάλλουμε τις αλλαγές μέσα από τον έλεγχο της εξουσίας, δηλαδή τη επιμονή στην αλλαγή από τα πάνω.

Αλλά όπως έχει δείξει η ιστορία, τέτοιος δρόμος δεν υπάρχει. Μόνο ένα ξεκάθαρο, εργατικό κίνημα από τα κάτω, είναι σε θέση να ξεσηκώσει το κύμα ελπίδας, αλληλεγγύης, ενεργητικής συμπαράστασης και αντίστασης που θα χρειαστούμε για να αποκρούσουμε τις επιθέσεις των ισχυρών της Ευρώπης, αν τολμήσουμε να αμφισβητήσουμε τα σχέδιά τους.

ΧΙΛΗ 1970-73 Η “Λαϊκή Ενότητα” και τα τραγικά αδιέξοδα του ρεφορμισμού

Στις 4 Σεπτέμβρη του 1970, ο Σαλβαντόρ Αλιέντε, υποψήφιος της Λαϊκής Ενότητας, ήρθε πρώτος στις προεδρικές εκλογές στην Χιλή, με μικρή διαφορά από τον Αλεσάντρι τον υποψήφιο της Δεξιάς (υπήρχε κι ένας τρίτος δεξιός υποψήφιος, του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος). Ήταν η πρώτη αριστερή κυβέρνηση που εκλεγόταν στην Λατινική Αμερική.

Ούτε ο Αλιέντε ούτε η Λαϊκή Ενότητα ήταν «καινούργιοι» στην πολιτική σκηνή. Επίσημα η Λαϊκή Ενότητα είχε συγκροτηθεί το 1969 σαν συμμαχία βασικά ανάμεσα στο Κομμουνιστικό και το Σοσιαλιστικό Κόμμα (μαζί με μικρότερες αριστερές οργανώσεις) με στόχο τη συμμετοχή στις προεδρικές εκλογές. Η ίδια κατά βάση συμμαχία με διαφορετική ονομασία είχε κατεβάσει τον Αλιέντε υποψήφιο στις εκλογές του 1958 και του 1964.

Στην προεκλογική εκστρατεία του 1970 ο Αλιέντε δεν είπε κάτι τρομερά διαφορετικό από τις προηγούμενες. Αυτό που είχε αλλάξει ήταν η κλιμάκωση των αγώνων και η στροφή προς τα αριστερά πλατιών στρωμάτων της εργατικής τάξης και των φτωχών στις πόλεις και την ύπαιθρο.

Το 1968-69 είχε ξεσπάσει ένα γενικευμένο κίνημα υπέρ της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, το οποίο κορυφώθηκε με μια πανεθνική πορεία στην πρωτεύουσα Σαντιάγο, από όλες τις πόλεις. Το 1969 έγιναν 1.939 απεργίες με 230.725 απεργούς και το 1970 οι αντίστοιχοι αριθμοί εκτινάχθηκαν σε 5.295 και 316.280. Αυτοί οι αγώνες έδωσαν αέρα στα πανιά της Λαϊκής Ενότητας.

Τα διεθνή ΜΜΕ υποδέχτηκαν τη νίκη της Λαϊκής Ενότητας με αφιερώματα στον «πρώτο μαρξιστή πρόεδρο» στη Χιλή. Ωστόσο το πρόγραμμα της Λαϊκής Ενότητας ήταν από κάθε άποψη μετριοπαθές. Ήταν ένα κενσόνισανό πρόγραμμα «αναθέρμανσης» της οικονομίας μέσω κρατικών παρεμβάσεων. Περιλάμβανε εθνικοποιήσεις, όπως 150 μεγάλων επιχειρήσεων που πραγματοποιούσαν ένα μεγάλο τμήμα της εθνικής παραγωγής.

Το πιο σημαντικό βήμα στην υλοποίηση αυτού του προγράμματος ήταν η εθνικοποίηση των εταιρειών εξόρυξης χαλκού –το βασικό εξαγωγικό προϊόν της χώρας- που έλεγχαν σε μεγάλο μέρος αμερικάνικες πολυεθνικές. Και στους πρώτους μήνες της νέας κυβέρνησης οι μισθοί αυξήθηκαν αισθητά και η ανεργία μειώθηκε.

«Συνέχεια του κράτους»

Η πιο σοβαρή απόδειξη για τη μετριοπάθεια και τον «ρεαλισμό» της Λαϊκής Ενότητας ήταν η πίστη της στη «συνέχεια του κράτους» και οι εγγυήσεις που έδωσε σε αυτή την κατεύθυνση από πολύ νωρίς. Η εκλογή του Αλιέντε έπρεπε να εγκριθεί από το Κογκρέσο πριν αναλάβει τα προεδρικά του καθήκοντα. Κι επειδή εκεί ακόμα την πλειοψηφία την είχαν αστικά κόμματα, τον Νοέμβρη του 1970 ο Αλιέντε έσπευσε να υπογράψει μαζί τους ένα Σύμφωνο Εγγυήσεων που μάλιστα έμεινε κρυφό μέχρι το 1972.

Με αυτό το Σύμφωνο η Λαϊκή Ενότητα υποσχόταν ότι θα σεβόταν το κράτος και τις δομές του κι ότι θα άφηνε άθικτους όλους τους

Προεκλογική συγκέντρωση της Λαϊκής Ενότητας

μηχανισμούς που είχε δημιουργήσει η αστική τάξη για να υπερασπίζει τα ταξικά συμφέροντά της. Συγκεκριμένα δεν θα άγγιζε το εκπαιδευτικό σύστημα, την Εκκλησία, τα ΜΜΕ –στο όνομα της ελευθερίας του τύπου– και τις ένοπλες δυνάμεις –μιας κι αυτές ήταν «όλου του έθνους» και «υπεράνω της πολιτικής».

Ο Αλιέντε στις ομιλίες και τα άρθρα του μιλούσε για «λαϊκή εξουσία». Διανοούμενοι και στελέχη της Λαϊκής Ενότητας υποστήριζαν ότι ο έλεγχος της κυβέρνησης είναι το πρώτο βήμα στο πέρασμα όλης της εξουσίας στους εργαζόμενους. Είναι σαν να παίρνουμε ένα δωμάτιο σε ένα σπίτι ο ιδιοκτήτης του οποίου μας μισεί. Σιγά-σιγά θα πάρουμε και τα υπόλοιπα και θα χτίσουμε καινούργια δίπλα στα παλιά, λέγανε. Στην πραγματικότητα ήταν η κυβέρνηση της Λαϊκής Ενότητας που έγινε αιχμάλωτη του αστικού κράτους.

Το άλλο επιχείρημα που πρόβαλε η ηγεσία της Λαϊκής Ενότητας για τη μετριοπάθειά της ήταν η ανάγκη να κερδηθεί ο λεγόμενος «μεσαίος χώρος». Οι συμβιβασμοί θα εξουδετέρωναν πολιτικά τη δεξιά και η δημαγωγία της δεν θα είχε απήχηση στα μεσαία στρώματα και τους «συντηρητικούς πολίτες». Αυτή η λογική έμπαζε από όλες τις πλευρές.

Τα κόμματα της δεξιάς είχαν ήδη μπει σε τροχιά πολιτικής και ιδεολογικής κρίσης πριν την εκλογική νίκη της Αριστεράς. Οι συμβιβασμοί, όπως το Σύμφωνο Εγγυήσεων, ή οι συστηματικές επιθέσεις της Λαϊκής Ενότητας στους «τυχοδιώκτες αριστεριστές προβοκάτορες» τους έδιναν χώρο να ανασυνταχθούν.

Οι πρώτες απόπειρες σε αυτή την κατεύθυνση δεν ήταν πετυχημένες. Η έκφραση «διαδηλώσεις της κατσαρόλας» προέρχεται από τη Χιλή εκείνης της εποχής. Τον Νοέμβρη του 1971 ο Φιντέλ Κάστρο επισκέφτηκε την Χιλή. Η δεξιά οργάνωσε διαδηλώσεις ενάντια στην ακρίβεια που υποτίθεται έφερνε η «μαρξιστική κυβέρνηση» με τις κοινωνικές παροχές της. Οι

κυρίες της «καλής κοινωνίας» βγήκαν στο δρόμο χτυπώντας τηγάνια και κατσαρόλες. Για την ακρίβεια, βάζανε τις «υπηρέτριες» τους να το κάνουν. Τα ΜΜΕ έδωσαν μεγάλη κάλυψη, αλλά επί της ουσίας η κινητοποίηση ήταν αποτυχία.

Όξυνση

Οι βιομήχανοι δεν έμειναν άπραγοι το 1971. Φυγάδευσαν όσα περισσότερα κεφάλαια μπορούσαν στο εξωτερικό και σταμάτησαν τις επενδύσεις –σε πολλές περιπτώσεις το μόνο που κρατούσε ανοιχτά τα εργοστάσια ήταν οι κρατικές ενισχύσεις.

Ανάμεσα στο Γενάρη και το Δεκέμβρη του 1971 ο αριθμός των απεργιών έφτασε τις 1.758, ενώ επίσης είχαν πραγματοποιηθεί και 1.278 καταλήψεις γης. Οι εργάτες έπαιρναν φόρα για να πάνε πολύ μακρύτερα από κει που έβαζε το όριο η κυβέρνησή τους.

Ένα πρώτο σημάδι για αυτό ήταν το συνέδριο του συνδικάτου κλωστοϋφαντουργίας. Απέρριψε την πρόταση της κυβέρνησης για καθιέρωση της «συμμετοχής στη διοίκηση των επιχειρήσεων» και υιοθέτησε το αίτημα της επιβολής του εργατικού ελέγχου.

Οι αποφάσεις των συνδικαλιστικών συνεδρίων εύκολα μένουν στα χαρτιά. Όμως, οι εργάτες δεν σταματούσαν στα λόγια. Στις αρχές του 1972 άρχισαν να οργανώνουν δικά τους όργανα αγώνα, που είχαν την προοπτική να γίνουν μια δεύτερη εξουσία απέναντι στον παλιό κρατικό μηχανισμό και τα αφεντικά. Αυτή η νέα μορφή οργάνωσης ονομάστηκε «βιομηχανική ζώνη» –cordon industrial.

Το πρώτο «κορντόν» εμφανίστηκε στην βιομηχανική ζώνη του Σερίγιος κοντά στην πρωτεύουσα Σαντιάγο. Το οργάνωσαν αντιπρόσωποι από εργοστάσια που απεργούσαν. Συντονίστηκαν με τις επιτροπές των ακτημόνων εργατών γης που αγωνίζονταν για να δημευτούν οι εκτάσεις των μεγάλων γαιοκτημόνων. Οι θέσεις του για εργατικό έλεγχο στην παραγωγή

και για αντικατάσταση του κοινοβουλίου από μια συνέλευση εργατών αντιπροσώπων, πήγαιναν πολύ πιο μακριά απ’ ό,τι είχαν συζητήσει μέχρι τότε τα πολιτικά κόμματα της αριστεράς.

Κι οι εργάτες που έκαναν αυτά τα βήματα, κατά κανόνα δεν ανήκαν στις οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς. Ήταν είτε ανένταχτοι είτε μέλη της αριστερής πτέρυγας του Σοσιαλιστικού Κόμματος, δηλαδή του κόμματος του Αλιέντε.

Το λοκ-αουτ των αφεντικών

Τον Οκτώβρη του 1972 η άρχουσα τάξη χρησιμοποίησε την οικονομική της ισχύ για να τσακίσει το κίνημα και να ρίξει την κυβέρνηση. Οι ιδιοκτήτες φορτηγών κατέβηκαν σε απεργία με σκοπό να παραλύσουν τις μεταφορές. Τους ακολούθησαν οι επαγγελματίες ενώσεις γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, και στη συνέχεια οι βιομήχανοι και οι έμποροι που άρχισαν να κλείνουν εργοστάσια, μαγαζιά, σούπερ μάρκετ.

Την απάντηση την έδωσαν τα cordones industriales. Οι εργάτες κατέλαβαν τα εργοστάσια, επιτάξανε φορτηγά και αυτοκίνητα, άνοιξαν μαγαζιά και σούπερ-μάρκετ. Δίπλα στα cordones αναπτύχθηκε μια πληθώρα επιτροπών στις φτωχογειτονιές, που πολλές φορές συντονίζονταν στα comandos comunales.

Οι ιατρικοί σύλλογοι συμμετείχαν στην απεργία των αφεντικών. Όμως, τα νοσοκομεία έμειναν ανοιχτά από κοινές επιτροπές νοσοκομειακών γιατρών, νοσηλευτών και διοικητικού προσωπικού. Τα περισσότερα ΜΜΕ ήταν φερέφωνα των αφεντικών και διέδιδαν τα ψέματά τους. Πολλά, ραδιόφωνα και εφημερίδες, καταλήφθηκαν από δημοσιογράφους και άλλους εργαζόμενους. Η κυβέρνηση σεβόταν την ελευθερία των βαρόνων των ΜΜΕ, οι εργάτες επέβαλαν την πραγματική δημοκρατία και ελεύθερη ενημέρωση.

Η αντίδραση της κυβέρνησης αρχικά ήταν η παράλυση. Μετά οι προσπάθειες για μια «κοινά αποδεκτή λύση». Κατόπιν οι εκκλήσεις για πειθαρχία στις εντολές των ηγεσιών. Και τέλος, στα μέσα Νοέμβρη, το μπάσιμο τριών στρατηγών στην κυβέρνηση. Υποτίθεται ότι ο στρατός θα αποκαθιστούσε το «κράτος του νόμου» που απειλούσαν οι ακροδεξιές συμμορίες. Αυτό που έγινε ήταν ότι ο στρατός στράφηκε ενάντια στις μαζικές οργανώσεις του κινήματος.

Κατευνασμός

Μετά από κάθε πολιτική κρίση που προκαλούσαν οι μηχανορραφίες της άρχουσας τάξης η απάντηση της Λαϊκής Ενότητας ήταν κινήσεις «κατευνασμού». Τον Γενάρη του 1973 ο Ορλάντο Μίλας, στέλεχος του ΚΚ και υπουργός Προϋπολογισμού δημοσίευσε σχέδιο που περιλάμβανε την επιστροφή 123 επιχειρήσεων που είχαν καταλάβει οι εργάτες στη διάρκεια του λοκ-αουτ στους παλιούς ιδιοκτήτες τους. Η οργισμένη κινητοποίηση των εργατών απέτρεψε αυτό το συγκεκριμένο βήμα. Όμως, ακολούθησαν κι άλλα, παρόλο που στις βουλευτικές εκλογές του Μάρτη τα κόμματα της δεξιάς ηττήθηκαν.

Αμμηχανία και σύγχυση στη ΝΔ

Τον Ιούνιο του 1973 έγινε απόπειρα πραξικοπήματος, από έναν αξιωματικό των τανκς στο Σαντιάγκο. Τα κορντόνες έκαναν μια εντυπωσιακή επίδειξη δύναμης, οι αριστερές οργανώσεις κάλεσαν τα μέλη τους να οργανώσουν την αυτοάμυνα, και ο Αλιέντε φωτογραφήθηκε να κάνει σκοποβολή με ένα πιστόλι.

Όμως, την ίδια στιγμή ξεκίνησε συνομιλίες με το Γενικό Επιτελείο, και στις 4 Ιούλη κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης με τον στρατό να αναλαμβάνει εξουσίες, όπως την εφαρμογή του «νόμου περί όπλων». Κι έτσι ο στρατός και η αστυνομία άρχισαν να οργανώνουν ολόκληρες επιχειρήσεις ενάντια στα cordones και στις άλλες μαζικές οργανώσεις για να κατασχέσουν όπλα στα εργοστάσια και στις φτωχογειτονίες. Κάθε φορά που ο στρατιωτικός νόμος κηρύσσονταν σε μια περιφέρεια το διάταγμα είχε την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας, δηλαδή του Αλιέντε.

Το πραξικόπημα που ανέτρεψε την κυβέρνηση της Λαϊκής Ενότητας στις 11 Σεπτέμβρη του 1973 προετοιμάστηκε μεθοδικά, με την ενθάρρυνση και την στήριξη της CIA, την πολιτική και οικονομική στήριξη όλης της άρχουσας τάξης. Όμως, η πολιτική της Λαϊκής Ενότητας και του Αλιέντε είχε αποπλίσσει πολιτικά και οργανωτικά το κίνημα, πριν το πνίξουν στο αίμα οι χασάπηδες της χούντας.

Τόσο στο εσωτερικό της Λαϊκής Ενότητας όσο κι έξω από αυτήν υπήρχαν ισχυρά αριστερά ρεύματα που δήλωναν ότι ο αγώνας έπρεπε να πάει πολύ πιο πέρα από κει που ήθελαν οι «επίσημες» ηγεσίες της Αριστεράς. Η αριστερή πτέρυγα του Σοσιαλιστικού Κόμματος είχε ισχυρή παρουσία στην ηγεσία των cordones. Το MIR, το Κίνημα Επαναστατικής Αριστεράς, που ήταν έξω από την Λαϊκή Ενότητα, είχε πολλές φορές την ηγεσία στους αγώνες στις παραγκουπόλεις και στα πανεπιστήμια.

Όμως, δεν κατάφεραν να διατυπώσουν μια εναλλακτική στρατηγική απέναντι σε εκείνη της Λαϊκής Ενότητας. Έκαναν κριτική στους συμβιβασμούς της κυβέρνησης με την ελπίδα ότι η πίεση του κινήματος θα την έσπρωχνε να γίνει επαναστατική.

Η αστική τάξη ξεπλήρωσε με αίμα και τρόμο την τρομάρα που της είχε δώσει ένα ριζοσπαστικό, μαχητικό εργατικό κίνημα. Είχε στη διάθεσή της το κράτος της, την οικονομική ισχύ και τις διεθνείς διασυνδέσεις της. Η Αριστερά είχε τις απαιτήσεις ότι αυτό το κράτος μπορεί να γίνει δικό μας κομμάτι-κομμάτι. Η τραγωδία της Λαϊκής Ενότητας ήταν η τραγωδία του κοινοβουλευτικού δρόμου για το σοσιαλισμό.

Λεάνδρος Μπόλαρης

«**Η ψήφος αγανάκτησης, η ψήφος τιμωρίας, δεν οδηγεί σε λύσεις**» δήλωσε ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Μείμαράκης σε πρόσφατη προεκλογική περιοδεία στην Κόρινθο, ζητώντας από τον κόσμο να ψηφίσει «με κριτήριο την πορεία της χώρας μετά τις 20 Σεπτεμβρίου».

Είναι λογικό ο Μείμαράκης να ζητάει να «συγχωρήσουμε» τα άθλια πεπραγμένα της Νέας Δημοκρατίας όλα τα τελευταία χρόνια. Αυτά ακριβώς έχουν οδηγήσει σήμερα την παράταξη που παραδοσιακά εκφράζει την άρχουσα τάξη και τη συντήρηση να καταγράφει το πιο χαμηλό ποσοστό στην ιστορία αυτού του πολιτικού χώρου, εδώ και 70 τουλάχιστον χρόνια.

Τώρα με μια γρήγορη πλαστική προσώπου, ο «χωρατατζής» Μείμαράκης προσπαθεί να χτίσει «φιλολαϊκό» προφίλ με στόχο από τη μια να επαναπατρίσει δεξιούς ψηφοφόρους και από την άλλη να προσεγγίσει ξανά τον «κεντρώο χώρο». Όμως αυτή η προσπάθεια συναντά προβλήματα.

Το πρώτο είναι ότι πριν λίγες βδομάδες ψήφιζε μαζί με τον Τσίπρα τα τρία νέα πακέτα λιτότητας του τρίτου μνημονίου. Μπορεί να το έκανε, χωρίς τις υπερβολές των Γεωργιάδηδων, να ουρλιάζουν ότι τα μνημόνια είναι καλό πράγμα, αλλά το έκανε με την ίδια προθυμία και ζήλο που επέδειξε και η προηγούμενη ηγεσία.

Ηγεσία, της οποίας υπήρξε αναπόσπαστο στέλεχος σαν επικεφαλής του εκλογικού αγώνα το 2012 και πρόεδρος της Βουλής στη συνέχεια.

Ναυάγησε

Το δεύτερο πρόβλημα είναι ότι η γραμμή της «αριστερής παρένθεσης», στην οποία η Νέα Δημοκρατία έπαιξε τα ρέστα της, τους μήνες που ακολούθησαν τη συγκρότηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ναυάγησε στις 5 Ιούλη με το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Η θερινή αντεπίθεση που σχεδίαζαν τα επιτελεία της Νέας Δημοκρατίας κατατρωπώθηκε, πριν καν ξεκινήσει, από το 62% του ΟΧΙ.

Η άγρια κινδυνολογία, οι εκβιασμοί και η τρομοκρατία που προσπάθησε να επιβάλλει η άρ-

χουσα τάξη και η τρόικα, έχοντας στην πρώτη γραμμή τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού υποχώρησε κάτω από το 40%, σε ποσοστά που άλλες εποχές συγκέντρωναν μόνοι τους η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ.

Έτσι, η σημερινή πτώση της επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ (που είναι υπαρκτή και επιταχυνόμενη ανεξάρτητα από τις σκοπιμότητες και τις υπερβολές των δημοσκοπών καθώς εκφράζεται με τις μαζικές αποχωρήσεις από το κόμμα) δεν μεταφράζεται σε άνοδο της επιρροής της Νέας Δημοκρατίας. Αν ο κόσμος αισθάνεται σήμερα προδομένος από τον ΣΥΡΙΖΑ, αυτό συμβαίνει ακριβώς γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ συνέπλευσε με τη Νέα Δημοκρατία στην ψήφιση των μνημονίων.

Αυτή η αριστερή στροφή μέσα στην κοινωνία είναι που δημιουργεί σύγχυση και αμμηχανία για τον τελικό χαρακτήρα της προεκλογικής καμπάνιας της Νέας Δημοκρατίας τις επόμενες τρεις βδομάδες –καθώς ο Τσίπρας αφήνοντας ακάλυπτο το κομμάτι του κόσμου που σπάει προς τα αριστερά, επιδιώκει υψώνοντας τη σημαία του «ρεαλισμού» να αναδειχτεί σαν ο νέος βασικός εκφραστής των κεντρώων και συντηρητικών κομματιών.

Ασθμαίνοντας

Με τις πρόσφατες δηλώσεις του στο Πρώτο Θέμα (ότι χρειάζεται «εθνική συνεννόηση και λογική», και ότι δεν αποκλείει μετεκλογική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά «το τανγκό θέλει δύο») ο Μείμαράκης επιχειρεί ασθμαίνοντας να προσεγγίσει αυτό το κομμάτι – νομιμοποιώντας όμως έτσι τον Τσίπρα σαν βασικό παίκτη στο χώρο που θέλει να καταλάβει.

Από την άλλη, στελέχη ακόμα και της «κεντρώας» ΝΔ, όπως η Μπακογιάννη, (προχωρώντας ένα βήμα παρά πέρα από τις χαιρετούρες με τους ναζί της ΧΑ στο καφενείο της Βουλής) με άθλια προπαγάνδα του τύπου «οι μετανάστες κρατάνε τα σχολεία κλειστά», παίζουν ακόμα μια φορά το ρατσιστικό χαρτί. Συνεχίζοντας την επικίνδυνη δημαγωγική πολιτική, που στην πρόσφατη ιστορία, ωφέλησε αρχικά το ΛΑΟΣ και στη συνέχεια τους νεο-ναζί της Χ.Α.

Σε μέγγενη Ποτάμι και ΠΑΣΟΚ

καταλύτης και εγγυητής» τόνισε πιο προσγειωμένος ο Βενιζέλος.

Θλιβερή

Η προσπάθεια της Γεννηματά να δώσει μια πνοή ζωής στο ΠΑΣΟΚ είναι πραγματικά θλιβερή, έστω και αν η πολιτική συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, μετά από προσπάθειες χρόνων, τελικά επετεύχθη, έστω και δύο ανάσες πριν από τον τάφο.

Το «νέο εγχείρημα» στο οποίο συμφώνησαν η Γεννηματά και ο Θ. Θεοχαρόπουλος εκπροσωπώντας τη ΔΗΜΑΡ θα ονομάζεται «Δημοκρατική Συμπράταξη», ίσα- ίσα για να μπερδέψει τους υπερήλικες ψηφοφόρους του ΚΙΔΗΣΟ του Γιώργου Παπανδρέου, που όμως θα κατεβεί αυτόνομα, αφού πρώτα ταλαντεύτηκε κάνοντας λόγο ακόμα και για εσωτερικό δημοψήφισμα για την συνέχιση της ύπαρξης του ΚΙΔΗΣΟ. Ο ΓΑΠ, μάλιστα εμμέσως συνεχάρη τον Τσίπρα για το ότι

ξεμπέρδεψε με την εσωτερική του αντιπολίτευση.

Από την άλλη πλευρά, 31 ακόμα μέλη της Κ.Ε. της ΔΗΜΑΡ διαφώνησαν με τη συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, ανάμεσά τους και ο Φώτης Κουβέλης, που φλερτάρει ανοιχτά με τον Τσίπρα, δηλώνοντας ότι «η φροντίδα μου δεν είναι άλλη από το να συμβάλλω με όλες μου τις δυνάμεις στην προοδευτική διακυβέρνηση του τόπου και στην έξοδο της χώρας από το θανάσιμο κύκλο της κρίσης».

Είναι προφανές ότι πίσω από τις κορώνες περί «ρυθμιστικού ρόλου» Ποταμιού και Δημοκρατικής Συμπράταξης κρύβεται η ανησυχία ότι η πολιτική μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο της κεντροαριστεράς (και η ταυτόχρονη στόχευση της ΝΔ στον ίδιο χώρο) θα συνθλίψει τις «μικρές» δυνάμεις του μνημονιακού μπλοκ.

Γιώργος Πίπτας

ΘΕΑΤΡΟ Βάκχες

Μετά τις επιτυχημένες παραστάσεις στο Αρχαίο Θέατρο της Μεσσήνης, το Ρωμαϊκό Ωδείο της Πάτρας, και το Θέατρο Πέτρας στην Πετρούπολη ο κύκλος των δωρεάν παραστάσεων ενός από τα διασημότερα έργα του Αρχαίου Δράματος, τις «Βάκχες» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Γιώργου Παπαθεοδώρου συνεχίζεται στην Αρχαία Δωδώνη στις 2/9 και στο Αρχαίο Θέατρο των Φιλιππων στις 4/9, ενώ τις επόμενες μέρες θα ανακοινωθεί νέος κύκλος φθινοπωρινών παραστάσεων.

Στο έργο του Ευριπίδη, συνυ-

πάρχουν το τραγικό, το δραματικό και το θεατρικό στοιχείο. Είναι το μοναδικό έργο της αρχαιότητας, όπου ο Διόνυσος πρωταγωνιστεί ως ανθρωποποιημένος θεός, καθώς αυτό αποτελεί το δράμα του θεού, που είναι το δράμα του ανθρώπου. Μια καινούργια θρησκεία απειλεί, μια νέα δύναμη εισχωρεί που θέλει να επιβάλει τη δική της λατρεία.

Την μουσική επιμελείται ο **Σάκης Τσιλίκης**, η ερμηνεία των χωρικών ανήκει στον **Δημήτρη Ψαριανό** σε στίχους της **Τούλας Καρώνη**, ενώ χορογραφία και κινη-

σιολογία δίδαξε η **Κάλια Θεοδοσιάδη**.

Το καστ των ηθοποιών περιλαμβάνει τους **Σπύρο Κατηφόρη**, **Αλέξανδρο Μαρτζούκο**, **Βασίλη Ζωή**, **Κυριακή Υψηλάντη**, **Πέτρο Τσαπαλιάρη**, **Νέστορα Αφιανέ**, **Κωνσταντίνα Σπάθη**, **Εβίτα Φυτσαντωνάκη**, **Ιφιγένεια Καφετζοπούλου**, **Κατερίνα Χολή**, **Μαρία Μανωνά**, **Κέλυ Νικηφόρου**, με επικεφαλής τον **Σπύρο Φωκά** και την **Τιτίκα Σαριγκούλη**.

Επιπλέον η πρωτοποριακή υλοποίηση περιλαμβάνει επί σκηνής ζωντανή ερμηνεία του έργου στη

νοηματική γλώσσα από τον ειδικό μεταφραστή **Στράτο Πατρινό**, του οποίου η ενσωμάτωση στην παράσταση προσδίδει μοναδικότητα στην όλη εκτέλεση.

Ο Αλέξανδρος Μαρτζούκος ο οποίος υποδύεται τον Μάντη Τειρεσία, τον υποστηρικτή της νέας θρησκείας, μιλώντας στην Ε.Α. τονίζει: “Οι Βάκχες του Ευριπίδη εκφράζουν διαχρονικά την αντίσταση του παλιού στην εισβολή του νέου μέσα από την σύγκρουση του Πενθέα με τον Διόνυσο. Αλλά ακόμα και οι ίδιες οι αξίες του κατεστημένου είναι η αιτία της κατάρρευσης του, όπως αυτές οι αξίες εκπροσωπούνται στην μητέρα του Πενθέα και κόρη του Κάδμου τη βασίλισσα Αγαύη. Και επειδή η θρησκεία του Διόνυσου έφερνε το καινούριο είχε καταδιωχθεί άγρια από τους ισχυρούς της εποχής”.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Σε δημιουργικό παροξυσμό τα τελευταία χρόνια ο Γούντι Άλεν επιστρέφει με την νέα του ταινία «Παράλογος Άνθρωπος» (Irrational Man) γράφοντας το σενάριο και σκηνοθετώντας ένα δυνατό πρωταγωνιστικό δίδυμο με τους Χοακίν Φίνιξ και Έμμα Στόουν, σε μια ταινία που είναι γεμάτη με τους γνωστούς ημιτελείς διαλόγους, φιλοσοφικές αναζητήσεις και ανατροπές του Αμερικάνου σκηνοθέτη.

Ο καθηγητής φιλοσοφίας Έιμπ Λούκας (Χοακίν Φίνιξ) έχει πιάσει πάτο, ανήμπορος να βρει νόημα ή χαρά στη ζωή. Η ψυχολογία του δεν αλλάζει ούτε μετά την άφιξή του σε ένα μικρό πανεπιστήμιο, όπου συναντά την Ρίτα Ρίτσαρντς (**Πάρκερ Πόουζι**), μια μοναχική καθηγήτρια που θέλει να ξεφύγει από τον δυστυχημένο γάμο της και την Τζιλ Πόλαρντ (Έμμα Στόουν), την καλύτερη φοιτήτριά του που εξελίσσεται σε στενή του φίλη. Παρόλο που η Τζιλ αγαπά τον φίλο της, βρίσκει την βασιανιμένη, καλλιτεχνική προσωπικότητα του Έιμπ ακαταμάχητη και όσο τα σημάδια της ψυχικής

ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΕΝ Παράλογος Άνθρωπος

του ανισορροπίας πληθαίνουν, τόσο εκείνη ελκύεται από αυτόν. Όλα αλλάζουν όταν ο Έιμπ και η Τζιλ ακούν κατά τύχη την συζήτηση ενός αγνώστου και ο Έιμπ παίρνει μια αναπάντεχη απόφαση, που τον απελευθερώνει και του δίνει μια νέα, ορμητική διάθεση για ζωή. Η απόφασή του, όμως, θα αλλάξει τη ζωή του ίδιου, της Τζιλ και της Ρίτα για πάντα.

Τυχαίο

Όπως εξήγησε ο ίδιος Γούντι Άλεν η ταινία προσπαθεί να είναι ένα σχόλιο πάνω στην έννοια του τυχαίου: «Πιστεύω ακράδαντα στο, δίχως απολύτως κανένα νόημα, τυχαίο της ύπαρξης. Η ύπαρξη δεν έχει κανένα νόημα ή λογική. Όλοι υπόκεινται στο εντελώς εύθραυστο απρόοπτο της ζωής. Το μόνο που χρειάζεται είναι μια λανθασμένη στροφή στο δρόμο”.

Και σε αυτή την ταινία του ο Γούντι Άλεν

αποθεώνει τον ατομικό δρόμο. Ο άνθρωπος μπορεί να γίνει λογικός ή παράλογος ανάλογα με τις προσλαμβάνουσες και πώς ο καθένας τις κατανοεί. Μπορεί η συζήτηση, η διδασκαλία, η συνύπαρξη να επιδρούν θετικά ή αρνητικά στον κοινωνικό περίγυρο, ωστόσο η ατομική κατανόηση της καθημερινότητας είναι η απόλυτη αρχή που καθοδηγεί την πράξη.

Προφανώς και οι κοινωνικές συμβάσεις, η θέση του καθενός στο κοινωνικό σύνολο, παίζουν το ρόλο τους και σε πολλά σημεία ο Γούντι Άλεν κάνει κριτική σε αυτές, αλλά τελικά είναι η ατομική διάθεση αυτή που μπορεί να μετατρέψει έναν άνθρωπο, κάθε άνθρωπο, σε επαναστάτη ή εγκληματία. Και σε αυτή την ταινία του, παρά τις φιλοσοφικές αναζητήσεις τελικά καταλήγει στην ατομική πρακτική σαν το απόλυτο συμπέρασμα μιας ζωής “χωρίς νόημα ή λογική”.

BIM BENTERΣ Όλα θα πάνε καλά

Έχοντας πραγματοποιήσει την παγκόσμια πρεμιέρα του, τον Φλεβάρη στο 65ο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Βερολίνου, το νέο φιλμ του Βιμ Βέντερς, «Όλα Θα Πάνε Καλά» (Everything Will Be Fine - 2015), αποτέλεσε μια από τις πιο συζητημένες ταινίες της χρονιάς που στην Ελλάδα πήρε διανομή στο τέλος του καλοκαιριού και συνεχίζει να παίζεται στα θερινά σινεμά όλης της χώρας.

Στην τελευταία του ταινία ο Βέντερς ασχολείται ξανά με μυθοπλασία -αφήνοντας μετά από καιρό το προσφιές σε αυτόν είδος του ντοκιμαντέρ με το οποίο καταπιάστηκε τα τελευταία χρόνια- χρησιμοποιώντας την τεχνολογία του 3D και με ένα πολύ δυνατό καστ ηθοποιών (**Τζέιμς Φράνκο**, **Ρέιτσελ ΜακΆνταμς**, **Σαρλότ Γκενσμπούργκ**

και **Μαρί-Ζοζέ Κροζ**).

Πρόκειται για μια ταινία βασισμένη στο σενάριο του Νορβηγού **Μπιορν Όλαφ Γιοχάνσεν**. Ένα συνηθισμένο χειμωνιάτικο βράδυ, ένα αυτοκίνητο διασχίζει έναν επαρχιακό δρόμο. Χιονίζει, η ορατότητα είναι περιορισμένη. Ξαφνικά, ένα έλκηθρο εμφανίζεται από το πουθενά, σ’ έναν λόφο και συγκρούεται με το αυτοκίνητο. Ο οδηγός είναι ένας συγγραφέας, ο Τόμας. Δεν έχει εκείνος ευφροντίσει να μη βγει στον δρόμο ο αδελφός του, ούτε η μητέρα τους, Κέιτ, που έπρεπε να είχε καλέσει τα παιδιά μέσα νωρίτερα.

Ο Τόμας πέφτει σε κατάθλιψη και το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να συνεχίσει να γράφει προσπαθώντας

να βασίσει το έργο του πάνω σε βιώματα και τη θλίψη των άλλων. Το ταξίδι του θα του αποδείξει ότι δεν είναι απλώς ο χρόνος που γιατρεύει τις πληγές αλλά το κουράγιο να αντιμετωπίσεις το παρελθόν και να συγχωρείς, τόσο τους άλλους, όσο και τον εαυτό σου. Σαν σε παραμύθι -κάτι που αποθανατίζεται ακόμα και μέσα από τον τίτλο της ταινίας- ο Βέντερς περιγράφει άλλη μια ανθρώπινη τραγωδία σε ένα απομονωμένο σχεδόν κλειστοφοβικό περιβάλλον, με τη μαεστρία της έμπειρης κινηματογραφίας του, με πανέμορφα χιονισμένα τοπία του Καναδά και τη δύναμη που του δίνει η 3D τεχνολογία. Χρησιμοποιώντας καινούρια εργαλεία για παλιούς σκοπούς φτιάχνει μια άρτια αισθητικά, αλλά προβλεπόμενη και κάποιες φορές άνευρη ταινία.

ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ Πρέσβη GO HOME

“Go home” ήταν το σύνθημα που φώναζαν πάνω από 700 άτομα παιδιά, γυναίκες και άντρες από την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος με την παρουσία του επικεφαλής Τζαβέντ Ασλάμ και του προέδρου Ματζίκ Μαλίντ στη μεγάλη κινητοποίηση την Κυριακή 30/8. Οι διαδηλωτές πολióρκησαν την Πακιστανική πρεσβεία για 7η συνεχόμενη μέρα και συνέχισαν με πορεία προς την Ομόνοια και μετά στην πλατεία Δημαρχείου.

Η πλειοψηφία των Πακιστανών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα ζητάνε την αποπομπή του Πρέσβη **Saeed Khan Mohmand** και του ΓΓ της πρεσβείας **Shafqat Ullah** κατηγορώντας τους πως έχουν μετατρέψει την Πρεσβεία σε κέντρο διαφθοράς.

Όπως εξήγησε ο Τζαβέντ Ασλάμ στην εκπομπή της ΚΕΕΡΦΑ στην ERTopen (κάθε Δευτέρα 9-10μμ) η ηγεσία της πακιστανικής διπλωματικής αντιπροσωπείας στην Ελλάδα χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να εκβιάζουν τους Πακιστανούς υπηκόους ζητώντας φακελάκια και δωροδοκίες. “Καθημερινά δημιουργούν τεράστιες ουρές έξω από την πρεσβεία, ακόμα και για το πιο απλό αίτημα, ενώ βάζουν δικούς τους ανθρώπους να ζητάνε φακελάκια για να εξυπηρετήσουν όποιον ενδιαφέρεται. Ακόμα και για το πιο απλό αίτημα της ανανέωσης του διαβατηρίου πρέπει να δωροδοκήσεις για να πάρεις το μαγικό χαρτάκι που θα σε φέρει μέσα στην πρεσβεία”, τόνισε ο Τζαβέντ Ασλάμ ο οποίος εξήγησε πως οι απλοί εργαζόμενοι Πακιστανοί που αγωνιούν για ένα μεροκάματο προσπαθώντας να συγκεντρώσουν κάποια λίγα χρήματα για να τα στείλουν στην οικογένειά τους, δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν επιπλέον χαράτσια.

“Εδώ στην Ελλάδα η Πακιστανική Κοινότητα έχει μεγάλη ιστορία από αγώνες. Από την περίοδο των απαγωγών το 2005 όταν τα είχαμε βάλει με τις μουσικές υπηρεσίες και τη δικτατορία, δεν κάναμε πίσω. Και τώρα θα δώσουμε τη μάχη μέχρι τέλος για να μας ακούσουν μέχρι το Πακιστάν και να διώξουν τους διεφθαρμένους διπλωμάτες”.

Ανακοινώσεις συμπαράστασης στην Πακιστανική Κοινότητα εξέδωσαν τόσο η ΚΕΕΡΦΑ όσο και η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας** καλώντας συνδικάτα, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινήσεις και οργανώσεις της αριστεράς να σταθούν στο πλευρό των Πακιστανών.

Κ.Μ.

30/8, εκατοντάδες μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας διεκδικούν την αποπομπή του Πακιστανού πρέσβη

Θετικό βήμα που όμως πρέπει να φτάσει μέχρι την οριστική απομάκρυνση της Ελληνικός Χρυσός από την περιοχή, χαρακτηρίζουν κάτοικοι και αλληλέγγυοι την απόφαση του υπουργού Σκουρλέτη να ανακληθούν προσωρινά οι εγκρίσεις των τεχνικών μελετών των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων (Σκουριές, Ολυμπιάδα, κλπ) και η αναστολή της λειτουργίας των μεταλλείων.

Είναι ένα αίτημα που επιβλήθηκε από το μεταγαλιώδες κίνημα ενάντια στην καταστροφική εξόρυξη που προσπαθεί να επιβάλλει η Ελληνικός Χρυσός στην Χαλκιδική, με τελευταίο σταθμό τη μεγάλη κινητοποίηση της προηγούμενης Κυριακής 23/8 όταν εκατοντάδες κάτοικοι και αλληλέγγυοι διαδήλωσαν και δέχθηκαν τη βίαιη επίθεση των ΜΑΤ του Πανούση με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό της Γεωργίας Καρακωνσταντινίδου, μέλους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ, και συνδικαλίστριας στο χώρο της απεξάρτησης (ΟΚΑΝΑ).

Η Ελληνικός Χρυσός μαζί με τέσσερα σωματεία έχει προσφύγει στο ΣτΕ ζητώντας να κριθεί αντισυνταγματική και να ανακληθεί η απόφαση για σταμάτημα των εργασιών. Ταυτόχρονα κάποιες δεκάδες εργαζόμενοι ξεκίνησαν κινητοποιήσεις με αποκλεισμούς δρόμων και καταλήψεις σε στοές των ορυχείων.

Σύμφωνα με αποκαλύψεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, ενώ η εταιρία απειλεί τους εργαζόμενους με απολύσεις και ήδη έχει μετατρέψει τους μισθούς σε επιδόματα κόβοντας πάνω από το 60% της αμοιβής τους, αναγκάζει τους εργάτες να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις δηλώνοντας “πλήρως απασχολούμενοι”. Αυτή ήταν η πολιτική της “Ελληνικός Χρυσός” από την αρχή των έργων, να χρησι-

Έξω η Ελληνικός Χρυσός από τη Χαλκιδική

μοποιήσει τους εργάτες ως Δούρειο Ίππο για να εξασφαλίσει τα συμφέροντά της.

“Η αναστολή της λειτουργίας είναι ένα πρώτο βήμα αφού ο Τσίπρας δεν ήθελε να πάει στις εκλογές με άλλη μια περίπτωση σαν το μνημόνιο που θα συμβολίζει την συνθηκολόγηση της κυβέρνησης της αριστεράς με όλα τα συμφέροντα που έλεγε ότι θα αντιπαλέψει. Είναι άλλη μια προσωρινή κατάσταση προεκλογικού χαρακτήρα που θέλουμε να μονιμοποιηθεί. Είναι ένα θετικό βήμα και όχι το τέλος αυτής της μάχης”, τονίζει μιλώντας στην Ε.Α. ο Μπάμπης Κουρουνδής, δικηγόρος από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης.

Κίνημα

“Το ζήτημα ωστόσο της ανεργίας και στην περιοχή της Χαλκιδικής είναι δεδομένο. Χρειάζεται εδώ να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις. Κατ’ αρχήν οι κάτοικοι της περιοχής και το κίνημα των αλληλέγγυων στη Θεσσαλονίκη και σε όλη την Ελλάδα δεν είναι γενικά ενάντια στη μεταλλευτική δραστηριότητα και τις εξορύξεις. Άλλωστε εξορύξεις στην περιοχή γίνονται από τα αρχαία χρόνια μέχρι σήμερα με εκατοντάδες θέσεις εργασίας.

Στην μεταπολίτευση μάλιστα υπάρχει ένα σημαντικό ιστορικό εργατικών αγώνων στις μεταλλευτικές εταιρίες της περιοχής. Αγώνες που έγιναν σύμβολο και σημάδεψαν την μεταπολιτευτική περίοδο. Για παράδειγμα έχουμε τους μεγάλους εργατικούς αγώνες της διετίας 1975-76 ενάντια στον Μποδοσάκη που ήταν ιδιοκτήτης των μεταλλείων εκείνη την περίοδο

Προηγούμενη μαζική κινητοποίηση στην Θεσσαλονίκη ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στην Χαλκιδική

και που ανάγκασαν να παραχωρηθούν συμβάσεις καθώς και μια σειρά από σημαντικά εργασιακά δικαιώματα.

Αυτό που γίνεται τώρα και δικαιολογημένα αντιτίθενται οι κάτοικοι είναι να μετατρέπεται η ήπια μεταλλευτική δραστηριότητα σε μια μεταλλευτική βιομηχανία χιλιάδες φορές πιο επιβαρυντική για το φυσικό περιβάλλον της Χαλκιδικής και όλης της Β. Ελλάδας.

Από την μεριά μας ζητάμε να φύγει η εται-

ρία εδώ και τώρα. Θέλουμε εθνικοποίηση του ορυκτού πλούτου με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ο κόσμος της περιοχής -εργαζόμενοι και κάτοικοι- λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που επηρεάζουν και τους ίδιους τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους που ζουν στην περιοχή, θα μπορούν να σχεδιάσουν οι ίδιοι την μεταλλευτική δραστηριότητα προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, και των ιδίων και της περιοχής και με γνώμονα την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Είναι πρόταση που την έχει κάνει το κίνημα αλληλεγγύης και οι κάτοικοι προς τους εργαζόμενους. Είναι κρίμα οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία να αποπροσανατολίζονται και να λειτουργούν υπό την καθοδήγηση μιας εταιρίας που τους εκβιάζει.

Στον αντίποδα αυτών των εκβιασμών εμείς προτείνουμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να πιάνουν το νήμα των μεγάλων αγώνων των μεταλλωρύχων στην μεταπολίτευση που σημάδεψαν την περίοδο αγωνιζόμενοι ενάντια στην εταιρία και την εργοδοσία και όχι υπερασπιζόμενοι τα συμφέροντά της”, τονίζει ο Μ. Κουρουνδής.

Ανακοίνωση εξέδωσε και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης τονίζοντας “ότι θα συνεχίσει να αγωνίζεται ώστε να φύγουν οι σύγχρονοι χρυσοθήρες από τη Β. Χαλκιδική, αφού πρώτα αποκαταστήσουν την περιοχή από τις ζημιές που έχει προκαλέσει η ανεξέλεγκτη δράση τους, και να εθνικοποιηθεί ο ορυκτός πλούτος της χώρας με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο”.

K.M.

Συνέχεια από τη σελίδα 5

“Στη διχοτόμηση που είχε ανοίξει στη δεκαετία του 2000 ανάμεσα στο αντινεοφιλελεύθερο και το αντικαπιταλιστικό μέτωπο, στο τι αριστερά χρειαζόμαστε, η ΛΑΕ παρ’ όλες τις διατυπώσεις της σε σχέση με την ΟΝΕ και το ευρώ, παραμένει στη λογική του αντινεοφιλελεύθερου μετώπου. Ο Λαπαβίτσας λέει υποτίμηση του νομίσματος 20%, η οποία πρόκειται να βοηθήσει στην ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και στην παραγωγική ανασυγκρότηση με ανέπαφες τις παραγωγικές σχέσεις”, είπε στην τοποθέτησή του ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**.

“Στην Αργεντινή αυτή τη στιγμή οικοδομείται αριστερά η οποία κατόρθωσε να περάσει το αντιδημοκρατικό όριο του 1,5% να πάρει 3,5% και να κατεβαίνει στις επόμενες προεδρικές εκλογές. Το βασικό ζήτημα με το οποίο ορίστηκε ως μέτωπο είναι η αντίστασή της στον Αριστερό Κιρχνερισμό. Στη λογική ότι με ένα υποτιμημένο νόμισμα πρόκειται να πέσουν τα θρύμματα του ψωμιού και στους εργάτες. Και έχει γίνει εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ομιλητή από το συγκεκριμένο μέτωπο, το οποίο αναδεικνύεται σε εθνική δύναμη στο Αργεντινικό πολιτικό σκηνικό με την αντικαπιταλιστική γραμμή.

Ο κόσμος του αγώνα θα κληθεί να

ψηφίσει ποια θα είναι η αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση που θα έρθει και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει πολύ σημαντικό ρόλο να παίξει. Κινηματικά και προγραμματικά. Δεν πρόκειται να καθοριστεί η ΛΑΕ από την παρέμβαση ομάδων στο εσωτερικό της. Στη Γαλλία η αριστερά που δημιουργήθηκε μέσα από τη διάσπαση του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, διέλυσε την επαναστατική αριστερά, μέσα από το ότι κατάφερε να φεύγουν κομμάτια κομμάτια από το ΝΡΑ και να πηγαίνουν στο Κόμμα της Αριστεράς. Το Κόμμα της Αριστεράς αποδείχθηκε αθεράπευτα ρεφορμιστικό και η επαναστατική αριστερά διαλύθηκε. Δεν θέλουμε και εδώ αυτή την εξέλιξη”.

“Η συνύπαρξη με την Μειονότητα στη Θράκη είναι εδώ και πολλά χρόνια μία πραγματικότητα για όλο τον κόσμο”, είπε ο **Τζεμαλή Μιλιαζήμ**. “Ο Τέρενς Κουίκ όμως που τοποθετήθηκε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ενθάρρυνε την ακροδεξιά. Οι ακροδεξιοί σήκωσαν κεφάλι και είπαν ότι εδώ μπορούμε να καίμε και τζαμιά, όπως έγινε στην Κομοτηνή. Οι αντιδραστικοί Δήμαρχοι βγάλανε ανακοίνωση και είπαν ότι τους μετανάστες που έρχονται από τον Έβρο πρέπει να τους διώχνουμε γρήγορα.

Και οι συναντήσεις του Καμένου με τον Στυλιανίδη ήταν ακριβώς σε αυτή την κατεύθυνση: για να μην αλλοιωθεί το πληθυσμιακό στοιχείο στη Θράκη, στις Σάπες να φέρουν και άλλο στρατό που θα μένει εκεί.

Το 80%της μειονότητας ψήφισε ΟΧΙ και ήταν ταξικό. Αυτό που τους παρακίνησε είναι ότι τα μνημόνια το προηγούμενο διάστημα τους διέλυαν τη ζωή. Τους έβαλαν τον ΕΝΦΙΑ, να πληρώνουν στα βουνά πάνω ενοίκιο για το σπίτι το ίδιο που έχτισε κουβαλώντας πέτρες από το ποτάμι. Αυτή τη στιγμή ο κόσμος τρώει δεύτερη φορά απογοήτευση από το ΣΥΡΙΖΑ γιατί του λέει δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Δε θα έχεις σχολεία, δεν θα έχεις νοσοκομείο γιατί πρέπει να πληρώσουμε το χρέος.

Δυναμικά

Αυτό δεν θα πρέπει να το αφήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χωρίς απάντηση. Εμείς δεν είμαστε χθεσινόι. Λέγαμε στον κόσμο μπορούμε να διαγράψουμε το χρέος, λέγαμε σύγκρουση με ευρώ και την ΕΕ για να μην κλείσουν τα εργοστάσια Ζάχαρης και να μην διαλύουν την αγροτική παραγωγή, μιλάγαμε για εργατικό έλεγχο και όχι διαχείριση του καπιταλισμού. Και αυτό αποδείχτηκε ότι ήταν σωστό.

Τώρα χρειάζεται να βρούμε δυναμικά όλοι μαζί και να τα εξηγήσουμε στον κόσμο”.

“Είχαμε και έχουμε την ικανότητα σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μπορούμε και να γίνουμε κέντρο της προσοχής εκατοντάδων χιλιάδων που δώσανε τη μάχη του ΟΧΙ και θέλουν να τη συνεχίσουν”, είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**. Ταυτόχρονα υπάρχουν προχωρήματα στις εμπειρίες του κόσμου που του επιτρέπουν να κοιτάει προς τη μεριά μας. Το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που φτιάχτηκε πάνω στη δυναμική που διαμορφώθηκε το 2008, έδωσε προοπτική στο κίνημα και άνοιξε την πολιτική συζήτηση μέσα στην αριστερά για το ποια είναι η εναλλακτική λύση απέναντι στην οικονομική κρίση.

Η ρήξη με το ρεφορμισμό πατάει σε ένα δυνατό κίνημα που το χτίσανε οι εργάτες και η επαναστατική αριστερά έπαιξε ρόλο προωθητικό μέσα σε αυτό, με τις πρωτοβουλίες της στο εργατικό, στη νεολαία, στο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα.

Το αν αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζουμε το ρήγμα στο ρεφορμισμό με δέος ή με προσαρμογή είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Λογοδοτεί στο ότι σε μια περίοδο κρίσης, με τον Τσίπρα να επιτίθεται στα πιο αριστερά κομ-

μάτια, υπάρχει κίνημα προς τα αριστερά. Θέλουμε να νικήσουν οι μάχες και γι’ αυτό χρειάζονται απαντήσεις για το με ποια πολιτική θα συνεχίσουμε. Χρειάζεται να βοηθήσουμε με τη συζήτηση και τη δράση τα κομμάτια της ΛΑΕ να κάνουν τα επόμενα βήματα και αυτό γίνεται με επιμονή στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και όχι με το να υποσείλεις τις αιχμές του στο όνομα της συνεργασίας. Τα διλήμματα που θα εμφανιστούν ξανά στις 21 Σεπτέμβρη με τους εκβιασμούς της ΕΕ, απαντάμε με διαγραφή χρέος, που σημαίνει ότι αρνούμαστε να πληρώσω την ΕΚΤ και αυτό σε βάζει σε κατευθείαν σε σύγκρουση με την ΕΕ.

Αυτή τη στιγμή χρειάζεται να βάλουμε το σύνολο του οπλοστασίου που έχουμε χτίσει για να τραβήξουμε κομμάτια της ρεφορμιστικής αριστεράς. Θέλουμε ισχυρή αριστερή αντιπολίτευση και δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Έχουμε μια ολόκληρη περίοδο μπροστά μας που θα παρέμβουμε με ενιαιομετωπική δράση με τη ΛΑΕ, το ΚΚΕ και κομμάτια του ΣΥΡΙΖΑ. Θα μπορέσουν αυτές οι ευκαιρίες να αξιοποιηθούν πολύ καλύτερα από ένα ενωμένο μέτωπο της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς”.

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας οι εκπρόσωποι της ΑΡΑΝ και της ΑΡΑΣ ανακοίνωσαν την αποχώρησή τους.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Οδυσσέας Κατσούλης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Σκαντζόχοιρος 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Πνευματικό Κέντρο 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Τόλης Μαριγούδης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Δεν Ξέρω 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ειρήνη Κοντοσταύλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Quiz 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Πέτρος Μπιτόκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Νίκος Βούλτσος

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Gush 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Πικ-απ
 (Δημοφώντος κ Νηλέως 2) 7.30μμ

Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Πλάτων
 (Πλάτωνος κ Τριπόλεως 61) 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ 1968
 (Θησέως κ Αγ. Πάντων) 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΑΙΑ – ΚΑΛΙΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 κοινωνικός χώρος
 (Κολοκοτρώνη 32Α) 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
 Εκλογές: Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 επαναστατικής αριστεράς
 Ομιλήτης: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Στέκι πολιτιστικών
 ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Μαριλού Νταούλη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Σεραφείμ Ρίζος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Όαση 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Άνεμος 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ

Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Στέκι Αριστερής Κίνησης
 (Ακροπόλεως 18 κ Ιάσωνος) 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Βασίλης Μυρσινιάς

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 Στέκι (Ρήγα Φερραίου
 20) 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Χρώματα 8μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 στις Μηλίας το Λάζο
 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 καφέ Τσίου 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Τσίου 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Τάσος Καρασαχινίδης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Ξενομπάτης 8μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Ποέτα 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Θόλος (πανεπιστήμιο)
 6.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Δημήτρης Στεφανάκης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδοπούλου

ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Γρηγόρης (πλ. Ηρώων) 6μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 πλ. Μερκούρη 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 το καφενείο (Θεσσαλονί-
 κης) 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 καφέ Δολίχη (Δημητράκο-
 πούλου 51) 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Γιώργος Τσαμούρης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Goody's (Πεντέλης)
 7.30μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Στέκι Δράση για μια άλλη
 Πόλη 7μμ
 Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Ορέστης Ηλίας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9 Στέκι Ρήξης και

Ανατροπής 8μμ

Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
 Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΛΑΜΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9 καφέ Λουκούμι
 (πλ. Λαού) 7μμ
 Εκλογές: Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και ο
 ρόλος της επαναστατικής αριστεράς
 Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/9 ΕΔΟΘ 12μ
 Εκλογές: η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 αντικαπιταλιστικής αριστεράς
 Ομιλήτης: Τάσος Αναστασιάδης

ΞΑΝΘΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9 Πολυτεχνείο (Προκατ)
 7.30μμ
 Εκλογές: η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 αντικαπιταλιστικής αριστεράς
 Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΡΙΤΗ 8/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
 Εκλογές: η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 αντικαπιταλιστικής αριστεράς
 Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΡΙΤΗ 8/9 πάρκο Γεωργιάδη 7μμ
 Εκλογές: η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 αντικαπιταλιστικής αριστεράς
 Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 πλ. Μικρασιατών 7μμ
 Εκλογές: η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
 και ο ρόλος της
 αντικαπιταλιστικής αριστεράς
 Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

Εξορμήσεις στις σχολές

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ	ΞΣΤΙΑ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9 1μμ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9 1μμ
ΑΣΚΤ	ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΟ – ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 3/9 12μ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9 11πμ
ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ	ΤΕΙ ΠΕΡΑΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 3/9 11:30μμ	ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9 11πμ
ΕΠΥΛ ΠΑΤΡΑΣ	ΠΑΠΕΙ
ΠΕΜΠΤΗ 3/9 12μ	ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 1μμ

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 3/9

ΜΕΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ 7πμ
 ΜΕΤΡΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ 7πμ
 ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
 ΒΡΙΑΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 4μμ
 ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 7μμ
 ΓΟΥΔΙ ΑΓ. ΘΩΜΑΣ 6μμ
 ΡΕΘΥΜΝΟ Μουσείο 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΕ 7μμ
 ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ ΜΕΤΡΟ ΣΕΠΟΛΙΑ 7μμ
 ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
 ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
 ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
 ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ πικετοφορία
 ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
 ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 7μμ
 ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαίμαντά 6.30μμ
 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 7μμ
 ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 7μμ
 ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6μμ
 ΑΙΓ ΑΛΕΟ ΜΕΤΡΟ 7.30μμ
 ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
 ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 7μμ
 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 6μμ
 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6.30μμ
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 7μμ
 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Δημαρχείου 6.30μμ
 ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 7μμ
 ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου και Γαλασίου 6.30μμ
 ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 6.30μμ
 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
 ΠΑΤΡΑ πλατεία Γεωργίου 6.30μμ
 ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ.Αγγελού-
 Χαρ. Τρικούπη 6.30μμ
 ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ
 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επιταόφου 7μμ
 ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 7μμ
 ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή της Βούλαρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9

ΝΙΚΑΙΑ λαϊκή 11πμ
 ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
 ΠΕΡΑΜΑ Πλ. Ηρώων 10πμ
 ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
 (πικετοφορία)
 ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11πμ
 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μ
 ΕΛΕΥΣΙΝΑ Πλ. Ηρώων 12μ
 ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 11πμ
 ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
 ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 11πμ
 ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 10πμ
 ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λαϊκή Πατέλες 11πμ
 ΗΡΑΚΛΕΙΟ Βασιλόπουλος (Ικάρου) 5μμ
 ΡΕΘΥΜΝΟ παλιά Αγορά 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9

ΕΛΕΥΣΙΝΑ κεντρική πλατεία 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
 του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
 τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
 Αναξάγορα 14Α, 10552 Αθήνα
 τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
 Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
 Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
 Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
 Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης
 Σπάθης

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
 Δ. Καρδαμίκη

Εκτύπωση: News Press Hold,
 παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξάγορα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiko@otenet.gr

τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
 ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
 Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Προεκλογικές εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΚΟΥΚΑΚΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/9 Πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 8μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9 Κεντρική Πλατεία
 (Τσοκάνης) 7μμ

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 ΗΣΑΠ 8μμ

Α΄ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9 πλ. Κοραή 7μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 10/9
 Ταπητουργείο 7μμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 10/9 πλ. ΗΣΑΠ 8μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
 σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-
 λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλι-
 σμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
 εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
 τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
 προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
 νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
 πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
 υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια
 τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
 αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
 τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
 ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
 θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
 στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
 προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και

στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
 χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
 και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-
 νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
 μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
 στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
 σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-
 λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-
 τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς δια-
 κρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύ-
 λου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά
 κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλι-
 στική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει
 τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα
 της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από
 τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-
 νο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-

Εκδηλώσεις στους εργατικούς χώρους

ΠΕΜΠΤΗ 3/9

Άγιος Σάββας 1μμ στο αμφιθέατρο
Αττικό Νοσοκομείο 1μμ στο αμφιθέατρο

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9

ΕΛΤΑ Βύρωνα 6.30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9

Γκαράζ Δήμου Ζωγράφου 7πμ

ΤΡΙΤΗ 8/9

Υπουργείο Ανάπτυξης (πλ. Κάνιγγος) 1μμ στο αμφιθέατρο

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9

Γκαράζ Δήμου Ν. Ηρακλείου 6.30πμ
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια 9.30 πμ στο Κυλικείο
Παίδων Αγλαΐα Κυριακού 12μεσ στο αμφιθέατρο
Δημαρχείο Αγίας Παρασκευής 2μμ
στην αίθουσα Δημ.Συμβουλίου
Νοσοκομείο Αγ. Όλγα 12:30μμ αμφιθέατρο

ΠΕΜΠΤΗ 10/9

ΔΕΗ Ρουφ 8πμ
ΕΡΤ 1μμ γραφεία ΠΟΣΠΕΡΤ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/9

Γκαράζ Δήμου Βριλησσίων 7πμ
Δημαρχείο Βριλησσίων 9πμ
Νοσοκομείο Γεννηματάς 1μμ στο κτίριο 2,
ανατολικό αμφιθέατρο
1ος Παιδικός Σταθμός
δήμου Βριλησσίων 2μμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14/9

Intracom 10πμ

ΤΡΙΤΗ 15/9

Στατιστική Υπηρεσία (οδός Πειραιώς)
12μεσ στο αμφιθέατρο

Πόρτα-πόρτα στις γειτονιές

ΑΘΗΝΑ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9

περιοχή Δέγλερη Περιστέρι 6μμ
πλατεία παλιού Μπουρναζίου 6μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/9

Πλατεία Κύπρου - Άνω Ιλίσια 11πμ
Ταξίλου - Ιλίσια 11πμ
Κάραβελ - Παγκράτι 11πμ
Ηλιούπολη 11πμ
Γρανικού - Βύρωνας 11πμ
Φορμίωνος - Βύρωνας 6μμ
Θράκης – Νέα Σμύρνη 6μμ
Ελληνικό 6μμ
Γούβα - Παγκράτι 6μμ
Εστίες ΦΕΠΑ - Ιλίσια 6μμ
πλατεία Γαρδένια - Ζωγράφου 6μμ
Νέα Ζωή (συμβολή Πελοπίδα και Τζον Κένεντι) 6μμ

Φοιτητικές Εστίες Πατησίων 5μμ
Οδός Βείκου, Κουκάκι 11πμ
Τρώνων και Κλεισθένους Άνω Πετράλωνα 11πμ
Πλ. Δαβάκη, Καλλιθέα 6:30μμ
Οδός Θεσσαλονίκης, Κάτω Πετράλωνα 6:30μμ
Τριών Ιεραρχών και Νηλέως, Θησείο 6:30μμ
Περιοχή Σταθμού Σεπολίων 7μμ

ΤΡΙΤΗ 8/9

Νέες Εστίες ΕΜΠ - Ζωγράφου 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6/9

Λεωφόρος Δημοκρατίας 11πμ
Οδός Πλαστήρα 11πμ
Οδός Κονδυλάκη 11πμ
Περιοχή Πόρος 11πμ

Περιοδείες στους εργατικούς χώρους

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/9

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δημαρχείο Ζωγράφου 8:30πμ
Αγλαΐα Κυριακού 9πμ
ΕΛΟΜΑΣ 7πμ
Δήμος Αγίου Δημητρίου 9πμ
Δήμος Ελληνικού 11:30πμ
Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας 11πμ
ΔΕΗ Αμφιθέας 9πμ
Δήμος Νέας Σμύρνης 10πμ
Γκαράζ Πετρούπολης 7πμ
Δήμος Πετρούπολης 9πμ
ΙΚΑ Πετρούπολης 9.30πμ
ΚΕΠ Πετρούπολης 10πμ
Πολιτιστικό - Κοινωνική Υπηρεσία
Πετρούπολης 10:30πμ
ΕΛΠΕ 6μμ
Θριάσιο Νοσοκομείο 8πμ
ΟΑΕΔ- ΔΕΗ Περιστερίου 8πμ
Ξυλοτεχνία Περιστερίου 9.30πμ
ΙΚΑ-ΕΛΤΑ Περιστερίου 12μ

Τεχνικοί ΟΛΠ 7πμ
Τζάνειο 9:30πμ
ΓΝ Κρατικό 10πμ
ΕΑΝΠ Μεταξά 12μ
Δημαρχείο Κορυδαλλού 9:30πμ
Υπηρεσία Πρασίνου Κορυδαλλού 12:15μμ
Κοινωνική Υπηρεσία Κορυδαλλού 1μμ
Δήμος Βριλησσίων 9πμ
Παιδικός Σταθμός Βριλησσίων 9πμ
ΟΚΠΑ Βριλησσίων 9πμ
Νοσοκομείο Παίδων Πεντέλης
ΠΙΚΠΑ Βριλησσίων
ΓΝ Γεννηματάς
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής
Δημαρχείο Ηρακλείου Αττικής
Γκαράζ Δήμου Ηρακλείου Αττικής
ΓΝ Αγία Όλγα
Δήμος Νέας Ιωνίας
ΔΟΥ Νέας Ιωνίας
ΚΥΠΥΟ Καλλιθέας 7πμ
ΔΟΥ Αναξαγόρα 9πμ
Εθνική Τράπεζα, πλ. Κοτζιά 10πμ
Υπ. Παιδείας 12μ
Call Center Πετραλώνων 6:45μμ
Υπουργείο Ανάπτυξης 10πμ
ΔΟΥ Εξαρχείων 8πμ
ΓΝ Παμακάριστος 9:30πμ
ΓΑΟΝ Άγιος Σάββας 10πμ
ΓΝ Ελπίς 12:30μμ
ΔΟΥ Κυψέλης 8πμ
ΙΚΑ οδ. Κεφαλληνίας
Eurobank Κυψέλης
ΓΝ Αττικό 7:30

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δημαρχείο Αμπελοκήπων
ΨΝΘ
ΓΝ Ιπποκράτειο

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΙΚΑ 10πμ

ΠΑΤΡΑ

Δήμος 10πμ
ΕΛΤΑ 11πμ
ΙΚΑ 12πμ

ΒΟΛΟΣ

ΔΕΥΑΒ 9πμ
Νομαρχία 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΙΚΑ 10πμ
Δημαρχείο 11πμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Αγροτική Διεύθυνση Περιφέρειας 11πμ
Υγειονομική Διεύθυνση Περιφέρειας 12μ
Παράρτημα Περιφέρειας 12:30μ

ΧΑΝΙΑ

ΕΡΑ 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/9

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Γκαράζ Δήμου Ζωγράφου 5:30πμ
ΚΕΠ Ζωγράφου 9πμ
Υπηρεσίες Δήμου Ζωγράφου 9:30πμ
Νοσοκομείο Αλεξάνδρα 9πμ
ΠΕΔΥ Ζωγράφου 11πμ
ΔΕΗ Συγγρού 9πμ
Ιπποκράτειο 9πμ
Νοσοκομείο Συγγρός 9πμ
Ασκληπιείο 9πμ
Δήμος Αλίμου 9πμ
Δημαρχείο Περιστερίου 10πμ
Δήμος Αγίων Αναργύρων 7.30πμ
Εφορία Ιλίου 9πμ
Δήμος Ιλίου 10πμ
ΙΚΑ Αγίων Αναργύρων 11πμ
Δρομοκαΐτειο 10πμ
Δημαρχείο Νίκαιας
ΟΑΕΔ Νίκαιας
ΕΛΤΑ Νίκαιας
ΕΟΠΥΥ Νίκαιας
ΔΟΥ Νίκαιας
Υπηρεσία Πρασίνου Κερατσινίου 6:30πμ
Δημαρχείο Χαλανδρίου
Γκαράζ Δήμου Χαλανδρίου
ΙΚΑ Χαλανδρίου
ΔΟΥ Χαλανδρίου
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής
ΓΝ ΚΑΤ
ΙΚΑ Νέας Ιωνίας
ΚΕΠ Νέας Ιωνίας
ΟΑΕΔ Περισσού
Δημαρχείο Μεταμόρφωσης
ΓΝ Αμαλία Φλέμινγκ
ΟΣΕ Καρόλου, 8:30πμ
ΙΚΑ Κάτω Πετραλώνων 8:30

ΔΕΗ Ρουφ 7πμ
Δημαρχείο Μοσχάτου 9πμ
Δημοτικό Ραδιόφωνο 9.84 12μ
Ακρόπολη 10:30
ΥΠΕΧΩΔΕ Λ. Αλεξάνδρας 9πμ
Ίδρυμα Νέας Γενιάς, Πατήσια 9:30πμ
ΕΥΔΑΠ Γαλασίου 7πμ
ΕΛΤΑ Γαλασίου 7:30πμ
Δημαρχείο Γαλασίου
ΟΑΕΔ Γαλασίου
Ερυθρός Σταυρός 9πμ
Δικαστήρια πρ. σχ. Ευελπίδων 9πμ
ΙΚΑ Δροσοπούλου 10πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΤΑ
ΓΝ Θεαγένειο
ΙΚΑ Τούμπας
Δημαρχείο Θεσσαλονίκης
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΔΕΗ 7πμ
Διοικητικοί Πανεπιστημίου 10:30πμ

ΒΟΛΟΣ

ΔΟΥ 9πμ
Δημαρχείο 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΟΤΕ 6:45πμ
ΓΝ Βενιζέλειο 10πμ
ΠΑΓΝΗ 10:30πμ
Τράπεζες 11πμ
Διοικητικοί ΠΚ 11πμ
ΔΟΥ 12:30μμ
ΟΑΕΔ 1μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Νοσοκομείο 10:30πμ
Περιφέρεια 11πμ
Δικαστήρια 12μ
ΔΟΥ 12μ
ΧΑΝΙΑ
Υγειονομικό/Περιφέρεια 11πμ
Νοσοκομείο 12μ
ΞΑΝΘΗ
Νοσοκομείο 10πμ
Νομαρχία 12μ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/9

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Παίδων Αγία Σοφία 8:30πμ
ΕΥΔΑΠ Ιλισίων 7πμ
Λαϊκό 9πμ
ΙΖ Εφορία 9πμ
ΠΕΔΥ Παγκράτι
ΦΑΜΑΡ 7πμ
Δήμος Γλυφάδας 9πμ
Γκαράζ Δήμου Περιστερίου 5.30πμ
ΔΟΥ Κορυδαλλού

Δημαρχείο Κερατσινίου
Δημαρχείο Δραπετσώνας
Λιμενεργάτες ΟΛΠ (Ικόνιο) 7πμ
Λαϊκή Αγορά Βριλησσίων 11πμ
ΓΝ Σισμανόγλειο
Λαϊκή Αγορά Χαλανδρίου 12μ
ΓΟΝ Άγιοι Ανάργυροι
Εργοστάσιο ΦΑΓΕ
ΔΕΔΔΗΕ Φιλοθέης
Δημαρχείο Φιλαδέλφειας
Γκαράζ Δήμου Φιλαδέλφειας
ΙΚΑ Φιλαδέλφειας
Απορριμματοφόρα Δήμου Αθηναίων 8πμ
Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων 8:30πμ
Δημαρχείο Καλλιθέας 8:30πμ
ΙΚΑ Καλλιθέας 10πμ
ΔΟΥ Καλλιθέας 11:30πμ
ΔΟΥ Θησείου 9πμ
ΙΚΑ Ν. Κόσμου 8:30πμ
Διοικητικοί ΕΜΠ 10πμ
ΔΕΗ Εξαρχείων 7πμ
Δήμος Αθηναίων (Λ. Λιοσίων) 10πμ
40ο Γυμνάσιο Αθηνών 10πμ
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια 10πμ
ΜΕΤΡΟ Ελαιώνας 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διεύθυνση Ανάπτυξης
ΕΥΑΘ
ΔΕΗ Τούμπας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ιατρική Σχολή 11πμ

ΠΑΤΡΑ

ΓΝ Αγ. Αντρέας 9πμ
ΔΟΥ 9πμ
ΓΝ Ρίου 12μ
Εθνική Τράπεζα 12μ

ΒΟΛΟΣ

Νοσοκομείο 9πμ
ΕΡΑ 12μ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Διοικητικοί ΠΚ 11πμ

ΧΑΝΙΑ

ΟΤΕ 7:30πμ
Δημαρχείο 11πμ
ΙΚΑ 11πμ
ΞΑΝΘΗ
Πλαστικά Θράκης 11πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9

ΑΘΗΝΑ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Notos Galleries 8:30πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/9

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΕΘΕΛ Ελληνικού 5:30πμ

ΕΘΕΛ Πειραιά 4πμ
ΕΘΕΛ Άνω Λιοσίων 4πμ
Εφορία Ζωγράφου 8:30πμ
Τράπεζες Ζωγράφου 9πμ
ΔΟΛ 9πμ
ΚΕΠ Ιλισίων 10πμ
Τράπεζες Ιλισίων 10:30πμ
ΔΕΗ Παγκρατίου 9πμ
Τράπεζες Παγκρατίου 9πμ
ΔΕΗ Αγίου Δημητρίου 9πμ
ΟΑΕΔ Αλίμου 10πμ
Νομαρχία (Περιστέρι) 10πμ
EUROMEDICA
Δημαρχείο Αμαρουσίου
ΙΚΑ Αμαρουσίου
ΔΟΥ Αμαρουσίου
Μέγαρο ΟΤΕ Μαρούσι
Αμαξοστάσιο ΕΘΕΛ Βοτανικού 4:30πμ
ΟΑΕΔ Σταδίου 8:30πμ
Περιφέρεια (Κέντρο) 9πμ
Κεντρικά ΗΣΑΠ 9πμ
ΥΠΕΧΩΔΕ Εξαρχείων 9πμ
ΙΚΑ Πατησίων 10:30πμ
ΟΛΠ Κτίριο Διοίκησης 9πμ
Πήγασος 5μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Δημαρχείο Στουρούπολης
Πύλη Αξιού
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νοσοκομείο Δουρούτη 9:30πμ
Νομαρχία 10πμ
ΧΑΝΙΑ
ΔΕΗ 7:30πμ

ΤΡΙΤΗ 8/9

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Τραμ Ελληνικού 12μ
ΕΛΤΑ πλ. Κοτζιά 9πμ
Εφημερίδα Συντακτών 5μμ
Σιβιτανίδειος 9πμ
Βρεφοκομείο Σεπολίων 11πμ
Intracom 7πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΓΝ Γεννηματάς
ΟΣΕ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΕΡΑ 8:30πμ
Νοσοκομείο Χατζηκώστα 10πμ
ΧΑΝΙΑ
ΔΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΕΣ 11πμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/9

ΑΘΗΝΑ – ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΔΕΗ Ρουφ 7πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΧΕΠΑ

Εκατό χρόνια από τη

Από τις 5 ως τις 8 Σεπτέμβρη του 1915, το μικρό ελβετικό χωριό Τσίμερβαλντ, σε ένα λόφο έξω από τη Βέρνη, φιλοξένησε μια παράξενη διάσκεψη, που θα αποδεικνυόταν καθοριστική για το μέλλον της παγκόσμιας αριστεράς. 38 αντιπρόσωποι σοσιαλιστικών κομμάτων από έντεκα διαφορετικές χώρες προσπάθησαν να βάλουν τις βάσεις για τον κοινό προσανατολισμό εν μέσω του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου, του μεγάλου σφαγείου που βρισκόταν σε εξέλιξη.

Η Συνδιάσκεψη του Τσίμερβαλντ ήταν μια κίνηση ενάντια στο ρεύμα. Η Αριστερά σχεδόν στο σύνολό της είχε συνθηκολογήσει μπροστά στο ξέσπασμα του πολέμου. Βουλευτές, ηγέτες συνδικάτων και στελέχη των μεγαλύτερων αριστερών κομμάτων της Ευρώπης ξέχασαν μέσα σε μία νύχτα τις μεγάλες διακηρύξεις για την ειρήνη και την αντίσταση στο μιλιταρισμό, και έτρεξαν να στρατευτούν ο καθένας πίσω από τη δική του "πατρίδα" που είχε περισσότερο δίκιο από την απέναντι. Ακόμη και στην παραδοσιακά ουδέτερη Ελβετία, που είχε γλιτώσει από τη φωτιά του πολέμου, οι οργανωτές της συνδιάσκεψης είχαν αναγκαστεί να δηλώσουν εκπρόσωποι "Ορνιθολογικής Εταιρείας" για να κλείσουν το ξενοδοχείο.

Μικρές δυνάμεις

Ο **Λέον Τρότσκι**, ένας από τους 38, αρκετά χρόνια αργότερα θυμόταν τη σκληρή αντίφαση ανάμεσα στα τεράστια καθήκοντα και τις μικρές δυνάμεις: "η συντροφιά αστειευόταν λέγοντας πως μισό αιώνα μετά την ίδρυση της 1ης Διεθνούς, οι διεθνιστές της Ευρώπης μπορούσαν να χωρέσουν μέσα σε τέσσερις άμαξες". Ο Τρότσκι στην αυτοβιογραφία του καταγράφει κι άλλο ένα ανέκδοτο. Λίγες βδομάδες μετά τη Συνδιάσκεψη ο Ελβετός ξενοδόχος έστειλε ένα ευχαριστήριο μήνυμα στον **Ρόμπερτ Γκριμ**, τον οργανωτή της συνδιάσκεψης, γιατί το χωριουδάκι είχε αρχίσει να γίνεται διεθνώς γνωστό και πιθανώς θα ανέβαινε η τιμή του ακινήτου.

Τα νέα συνεπώς δεν άργησαν να κυκλοφορήσουν. Η διεθνιστική αριστερά μπορεί να ήταν δυσανάλογα μικρή, συγχυσμένη και φοβισμένη να πάρει πρωτοβουλίες, όμως απέναντι στο βάλτο της επίσημης αριστεράς, η διακήρυξη του Τσίμερβαλντ έδωσε ανάσα σε πολλές χιλιάδες αγωνιστές σε ολόκληρη την Ευρώπη που δεν δέχονταν να πετάξουν την κόκκινη σημαία των εργατικών αγώνων για χάρη της "εθνικής ενότητας". Το ακόμη σημαντικότερο ήταν ότι μέσα σε αυτή την πρώτη συντονισμένη κίνηση της αριστεράς που πήγαινε κόντρα στο ρεύμα, μια μειοψηφία, με ηγεσία τον **Λένιν** που συμμετείχε στο Τσίμερβαλντ εκπροσωπώντας τους Μπολσεβίκους, έβαλε ως στόχο να ξαναχτίσει την επαναστατική Αριστερά διεθνώς, να ξαναδεθεί το νήμα του Μαρξισμού που κόπηκε βίαια από τους πατριδοκάπηλους. Από τα σπλάχνα του Τσίμερβαλντ ξαναστήθηκε στα πόδια της η επαναστατική αριστερά που μετά τέσσερα χρόνια πήρε τη μορφή της 3ης Διεθνούς.

Το αντιποθεμικό κίνημα κορυφώθηκε με την επανάσταση στη Γερμανία το Νοέμβριο 1918 που τερμάτισε τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Στις μικρές φωτό από πάνω προς τα κάτω οι πρωταγωνιστές της αριστεράς του Τσίμερβαλντ **Λένιν**, **Τρότσκι**, **Λήμπνεχτ**.

Η προδοσία της Β' Διεθνούς

Η έναρξη του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου δεν ήταν απρόσμενο γεγονός. Η Ευρώπη είχε μπει σε τροχιά πολέμου αρκετά χρόνια πριν. Συσσωρεύονταν εξοπλισμοί και καταστρώνονταν πολεμικά σχέδια. Τα Βαλκάνια είχαν τυλιχτεί στις φλόγες από το 1912. Λίγο νωρίτερα είχε ξεκινήσει ο ιταλοτουρκικός πόλεμος από τη Λιβύη ως το Αιγαίο. Οι ανταγωνισμοί στις αποικίες -που είχαν κάνει γνωστή την καινούργια για την εποχή λέξη 'ιμπεριαλισμός'- φούντωναν επί μια 20ετία. Η έκπληξη δεν ήταν ο πόλεμος, αλλά η ξαφνική πολιτική κατάρρευση της διεθνούς αριστεράς, όπως αυτή εκφραζόταν από τα μαζικά κόμματα που ανήκαν στην 2η Διεθνή.

Η 2η Διεθνή ήταν υποτίθεται το μεγαλύτερο ανάχωμα απέναντι στο μιλιταρισμό και τον πόλεμο. Ο ύμνος της, η "Διεθνής", έχει μια στροφή που λέει "Ειρήνη για μας και πόλεμος στους τυράννους. Ας κάνουμε απεργία στο στρατό, να σηκώσουμε τις κάννες ψηλά και να βγούμε απ' τις γραμμές τους. Κι αν αυτοί οι κανίβαλοι επιμείνουν και θέλουν να μας κάνουν ήρωες θα μάθουν σύντομα πως οι σφαίρες μας είναι για τους δικούς μας στρατηγούς." Το γερμανικό SPD, ο πυρήνας της Διε-

θνούς, είχε πάρει αλλεπάλληλες διεθνείς πρωτοβουλίες τα προηγούμενα χρόνια για τα αντιπολεμικά καθήκοντα του εργατικού κινήματος. Στη συνδιάσκεψη της Στουτγάρδης το 1907, η Διεθνή είχε αποφασίσει ότι "αν τελικά ξεσπάσει πόλεμος, είναι καθήκον μας να παρέμβουμε για τον ταχύτερο τερματισμό του και να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις ώστε να αξιοποιήσουμε την οικονομική και πολιτική κρίση που θα προκαλέσει ο πόλεμος για να ξεσηκώσουμε το λαό και έτσι να επισπεύσουμε την κατάρρευση της κυριαρχίας της αστικής τάξης".

Τουφεκιά

Όλα αυτά μέχρι που έπεσε η πρώτη τουφεκιά τον Αύγουστο του 1914. Οι βουλευτές, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του SPD, μαζί με μια σειρά διανοούμενους αποφάνθηκαν πως σε καιρό πολέμου δεν είναι καιρός για ταξική πάλη. Αντίθετα μάλιστα, μιας και το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα του πολέμου ήταν μια νίκη της Γερμανίας, οι εργάτες έπρεπε να συστρατευθούν στην εθνική προσπάθεια. Ποια ήταν η εναλλακτική; Να αφήσουμε να θριαμβεύσει η τσαρική απολυταρχία;

Οι βουλευτές του SPD, η μεγαλύτερη κοινοβουλευτική ομάδα μετά τις εκλογές του 1912, υπερψήφισαν τις πολεμικές δαπάνες. Το SPD ήταν ο κανόνας, όχι η εξαίρεση. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Γαλλίας που ήταν τόσο περήφανο για τη διεθνιστική του δράση που είχε ως επίσημο όνομα "Γαλλικό τμήμα της Εργατικής Διεθνούς" ρίχτηκε μεμιάς στο βούρκο του εθνικισμού. Ο ηγέτης του, **Ζιλ Γκεζντ**, από συνεργάτη του Μαρξ στα νιάτα του, τώρα γινόταν υπουργός στην κυβέρνηση "εθνικής ενότητας". Από κοντά, τα περισσότερα "σοσιαλιστικά" κόμματα των εμπόλεμων χωρών. Ο **Βαντερβέλντε** του Εργατικού Κόμματος του Βελγίου, που ήταν και γραμματέας της Διεθνούς, έγινε κι αυτός γρήγορα υπουργός. "Αριστερές" δικαιολογίες υπήρχαν απ' όλες τις μεριές. Αν για τους Γερμανούς ήταν η απειλή της επιστροφής στο Μεσαίωνα του Τσάρου, η άλλη πλευρά "αντιστεκόταν" στον πρωσικό μιλιταρισμό.

Η εργατική τάξη και ιδιαίτερα τα πιο οργανωμένα της κομμάτια είχαν δώσει δύναμη στα κόμματα της 2ης Διεθνούς σαν όπλα απέναντι στη φρίκη του συστήματος και στην πιο κρίσιμη στιγμή οι ηγεσίες τους τάχθηκαν με τον πόλεμο.

Διάσκεψη του Τσίμερβαλντ

Υπήρχαν εξαιρέσεις σε όλη αυτή την προδοσία. Οι Ρώσοι σοσιαλιστές, με πιο ξεκάθαρους τους Μπολσεβίκους αλλά και μερίδες των Μενσεβίκων και των Σοσιαλεπαναστατών δεν ακολούθησαν την ίδια πορεία. Οι Σέρβοι Σοσιαλιστές αλλά και ένα τμήμα των Βουλγάρων, οι λεγόμενοι “Στενοί” έμειναν πιστοί στο διεθνισμό. Όπως και η Σοσιαλιστική Ομοσπονδία, η Φεντερασιόν, της Θεσσαλονίκης που πλέον είχε περάσει σε ελληνικό έλεγχο. Τα Βαλκάνια είχαν ήδη ζήσει τι σημαίνει πόλεμος, αλληλοσφαγή και σοβινισμός. Στην Ιταλία, το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν ήταν ξεκάθαρο, όμως μέσα από την εμπειρία του ιταλο-τουρκικού πολέμου, είχε εκδιώξει από τις γραμμές του την ανοιχτά σοβινιστική πτέρυγα του Μουσολίνι.

Όμως κανένα κόμμα δεν ήταν μονόλιθος, και στις χώρες που επικράτησε η γραμμή της “εθνικής άμυνας”, υπήρχαν ήδη μειοψηφίες, οργανωμένες τάσεις και ρεύματα διεθνιστικά. Η απόφαση του **Καρλ Λίμπκνεχτ** να σπάσει την πειθαρχία του SPD και ως βουλευτής στο Ράιχσταγκ να καταψηφίσει το Δεκέμβρη του 1914 τις πολεμικές δαπάνες, τον μετέτρεψε σε διεθνές σύμβολο. Ο Λίμπκνεχτ δεν μπόρεσε να συμμετάσχει στο Τσίμερβαλντ γιατί το καθεστώς τον έντυσε στο χακί για να τον τιμωρήσει, όμως έστειλε μια δυνατή επιστολή. Ο Λίμπκνεχτ που μαζί με τη **Ρόζα Λούξεμπουργκ** και άλλα στελέχη της αριστερής πτέρυγας του SPD ίδρυσαν την ίδια εποχή το “Σπάρτακο”

ήταν από τους πρώτους που είχαν τολμήσει να πουν ότι “στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός” και πλέον απέναντι στο κάλεσμα του SPD για “κοινωνική ειρήνη” έριχνε το σύνθημα “κοινωνικός πόλεμος”.

Η πρωτοβουλία όμως του Τσίμερβαλντ δεν είχε έρθει από αυτές τις πιο ριζοσπαστικές τάσεις. Το πάνω χέρι το είχαν τα κόμματα της Ελβετίας και της Ιταλίας που διαφωνούσαν με την αμαχητί παράδοση στον σοβινισμό, αλλά δεν ήθελαν να σπάσουν τις σχέσεις τους ούτε με την ηγεσία του SPD ούτε με τη Διεθνή. Θεωρούσαν ότι με κινήσεις όπως το Τσίμερβαλντ θα έσωζαν την αυθεντική “ψυχή” της Διεθνούς και θα βοηθούσαν στην αναζωογόνησή της.

Έτσι ήταν εχθρικοί απέναντι σε οποιονδήποτε άνοιγε την ατζέντα πέρα από το ζήτημα των πρωτοβουλιών για την ειρήνη. Γι’ αυτό και ήθελαν με κάθε τρόπο να αποφύγουν την παρουσία των Μπολσεβίκων και ιδιαίτερα του Λένιν. Ο Γάλλος συνδικαλιστής **Μερέμ**, απευθυνόμενος στον Λένιν εξέφρασε αυτό που πίστευε η πλειοψηφία των οργανωτών του Τσίμερβαλντ: “*Εσύ, σύντροφε Λένιν, δεν έχεις σαν κίνητρο την επιθυμία για ειρήνη, αλλά την επιθυμία σου να βάλεις τα θεμέλια μιας νέας Διεθνούς. Αυτό είναι που μας χωρίζει*”.

Το Τσίμερβαλντ ήταν από αυτή την άποψη αποτέλεσμα δύο παράλληλων διαδικασιών. Από τη μια της αναπτέρωσης του ηθικού της αριστερής πτέρυγας του διεθνούς κινήματος

μετά την αρχική ψυχρολουσία του πολέμου. Από την άλλη όμως, της πίεσης που ασκούσε η εξέλιξη του πολέμου πάνω στις ίδιες τις ηγεσίες, και στα πιο ταλαντευόμενα μέρη τους. Το πρώτο διάστημα του πολέμου, όλοι οι στρατηγοί και οι πολιτικοί πρόβλεπαν ότι σε λίγους μήνες όλα θα είχαν τελειώσει. Δεν ήταν καν παγκόσμιος ο πόλεμος, με λίγες έξυπνες κινήσεις στα μέτωπα θα εξασφαλιζόταν μια νέα ισορροπία. Οι ρεφορμιστικές ηγεσίες είχαν κι αυτές καταπιεί την ίδια αυταπάτη.

Ανθρωποσφαγή

Ένα χρόνο μετά, ο πόλεμος είχε ξανασπλωθεί στα Βαλκάνια, γινόταν αφορμή για εκκαθαρίσεις πληθυσμών, λίγο αργότερα θα γινόταν πραγματικά παγκόσμιος με την είσοδο των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας, ενώ οι μάχες έπαιρναν έναν χαρακτήρα μαζικής ανθρωποσφαγής που δεν είχε ξαναβιώσει η ανθρωπότητα. Το 1916, μόνο στη μάχη του Σομ, θα πέσουν νεκροί πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι.

Η αρχική παραζάλη, που έδινε την εντύπωση ότι ο πόλεμος θα ήταν μια σύντομη παρένθεση από την οποία όλοι θα έβγαιναν ισχυρότεροι έδινε τη θέση της στην αγανάκτηση. Ηγέτες του SPD που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο στη γραμμή της ‘άμυνας’, όπως ο **Κάουτσκι** και ο **Μπερνστάιν** τώρα έβλεπαν πως κάποια συμβολική αντιπολεμική πρωτοβουλία ίσως να έδινε πίσω λίγο από το κύρος της Διεθνούς. Οι οργανωτές του Τσίμερβαλντ ήθελαν

να κρατήσουν ανοιχτό το δίαυλο προς αυτήν την κατεύθυνση.

Για τον Λένιν και άλλους αντιπροσώπους που θα αποτελέσουν αυτό που θα γίνει γνωστό ως “η Αριστερά του Τσίμερβαλντ” τα πράγματα έπρεπε να κινηθούν αντίθετα. Το ζήτημα δεν ήταν να σωθεί η “ψυχή” της Διεθνούς, αλλά να γίνει ολοφάνερο σε όλους ότι η 2η Διεθνής είχε αποτύχει και ήταν ξοφλημένη συνολικά. Οι διεθνιστές έπρεπε να πάρουν απόφαση ότι χρειαζόταν οικοδόμηση μιας αριστεράς επαναστατικής και μιας Διεθνούς που θα την εκφράσει. Το “κέντρο” του Τσίμερβαλντ έκανε κριτική στα πρόσωπα. Η Αριστερά του Τσίμερβαλντ θεωρούσε ότι το πρόβλημα ήταν στην ίδια τη στρατηγική της 2ης Διεθνούς.

Η απόφαση των ηγετών της να ανέβουν στο άρμα ο καθένας της δικής του αστικής τάξης δεν ήταν ένα “λάθος”, ήταν προέκταση της λογικής του κοινοβουλευτικού δρόμου. Η διαμάχη ανάμεσα στις δύο αυτές απόψεις ήταν η καρδιά της αντιπαράθεσης στο Τσίμερβαλντ - και ο Λένιν έδωσε όλες του τις δυνάμεις, ανοίγοντας νέους δρόμους στον ίδιο το Μαρξισμό για να επιχειρηματολογήσει. Όχι γιατί πίστευε ότι θα μπορούσε να πείσει το “Κέντρο” αλλά γιατί θεωρούσε πρωταρχικό καθήκον να βοηθήσει την νέα επαναστατική αριστερά να ξεκαθαρίσει.

Τα θεωρητικά συμπεράσματα εκείνης της αντιπαράθεσης είναι οδηγός μέχρι σήμερα. Η δεξιά πτέρυγα του SPD ήταν έτοιμη από καιρό να παραδοθεί στον εθνικισμό. Το SPD από το 1890, για 25 ολόκληρα χρόνια, έβγαине πρώτο κόμμα σε ψήφους στις εκλογές και με διαφορά, παρότι δεν κέρδιζε την πλειοψηφία των εδρών. Οι βουλευτές του, και ακόμη περισσότερο η συνδικαλιστική του γραφειοκρατία, είχαν αφομοιώσει ότι αριστερή πολιτική είναι η κοινοβουλευτική δράση, σε συνδυασμό με το κίνημα το οποίο στο τέλος πρέπει να ξαναμετατρέπεται σε κοινοβουλευτική δύναμη.

Λίγα χρόνια πριν το ξέσπασμα του Πολέμου, είχε ξεσπάσει η κρίση στο Μαρόκο, το οποίο είχε βάλει στο μάτι ο γερμανικός ιμπεριαλισμός. Όταν τα κόμματα της Διεθνούς ρώτησαν το SPD τι σκόπευε να πράξει, η απάντηση ήταν ότι καλύτερα να μην κάνουμε τίποτα γιατί είναι δύσκολο θέμα και θα μας χαλάσει την εκλογική καμπάνια. Τα χρόνια του μοιράσματος της Αφρικής, του μεγάλου πλιάτσικου στις αποικίες δεν τα έβλεπαν σαν προετοιμασία του μεγάλου κακού που ερχόταν, αλλά σαν ομαλότητα του καπιταλισμού, την οποία πρέπει να διαφυλάξουμε για να μπορέσει και η εργατική τάξη να έχει το μερίδιό της.

Κόμματα σαν το SPD είχαν πάψει να είναι επαναστατικά και μετατρέπονταν σε αυτό που ο Ρώσος επαναστάτης **Ράντεκ** αποκάλεσε “εθνικο-αστικά εργατικά κόμματα”. Ο καπιταλισμός με άλλα λόγια ήταν το σπίτι τους και έβλεπαν τον κόσμο από την ίδια σκοπιά που τον βλέπει και η αστική τάξη, με τα συμφέροντα της “πατρίδας” και όχι της τάξης της. Αυτός ο “κοινοβουλευτικός κρετινισμός” έπαιρνε τη μορφή του “ρεαλισμού” στις πιο κρίσιμες στιγμές. Η λογική έλεγε: “Τι να κάνουμε; Δώσαμε όλες μας τις δυνάμεις για να μην έρθει ο πόλεμος, αλλά τώρα που ήρθε δεν θα αφήσουμε την πατρίδα να χαθεί. Στο κάτω κάτω, ο κόσμος είναι ενθουσιασμένος και θέλει να πολεμήσει. Ποιοι είμαστε εμείς να σταθούμε ανάμεσα;”

Ο Κάουτσκι, ο Μαρξιστής με το μεγαλύτερο κύρος της επο-

Ρήξη με τον ρεφορμισμό

χής, λίγο πριν τον πόλεμο διατύπωσε τη θεωρία του υπερимπεριαλισμού, σύμφωνα με την οποία ο πόλεμος δεν ήταν προς το συμφέρον της αστικής τάξης συνολικά και γι’αυτό οι αστοί θα έψαχναν τρόπο να τον αποφύγουν. Ακόμη κι αν προέκυπτε πόλεμος, από τα επιμέρους συμφέροντα ορισμένων τμημάτων του κεφαλαίου, θα τελείωνε γρήγορα και θα επικρατούσε η λογική. Η θεωρία αυτή όχι μόνο δεν προετοίμαζε για αυτό που ερχόταν, αλλά ακόμη χειρότερα, στη διάρκεια του πολέμου, τροφοδοτούσε την αυταπάτη ότι ο πόλεμος θα μας έδινε έναν καλύτερο καπιταλισμό, απαλλαγμένο από τις άχρηστες εντάσεις.

Αντιπαράθεσεις

Ο Λένιν είχε στο νου του τη σύνδεση ανάμεσα σε αυτές τις δύο αντιπαράθεσεις. Από τη μια η θεωρία για τον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό. Απο την άλλη ο ρεφορμισμός, η κοινοβουλευτική λογική που είχε μετατρέψει το πιο μεγάλο εργατικό κόμμα της Ευρώπης σε ένα πολιτικό πτώμα. Γι’ αυτό και στη διάρκεια του Τσίμερβαλντ κράτησε ακραία στάση απέναντι ακόμη και στους πιο μετριοπαθείς.

Η μαρξιστική θεωρία για τον ιμπεριαλισμό που αναδείχθηκε μέσα από αυτές τις αντιπαράθεσεις, εξηγούσε πως ο πόλεμος δεν είναι καθεστώς εξαίρεσης, αλλά λογική κατάληξη της δυναμικής των ανταγωνισμών. Όσο υπάρχει καπιταλισμός τόσο θα υπάρχει και πόλεμος. Αντίθετα με τις απόψεις του Κάουτσκι, το τέλος ενός πολέμου είναι απλώς η προετοιμασία για νέους ανταγωνισμούς και νέους χειρότερους πολέμους.

Ένα τμήμα των αντιπροσώπων πρότεινε το σύνθημα “Ειρήνη” και έψαχνε δημιουργικές προτάσεις προς τις κυβερνήσεις:

“αφοπλισμός”, “ανοιχτή διπλωματία”. Η Αριστερά του Τσίμερβαλντ υποστήριζε πως αντί για ειρήνη η πρόταση πρέπει να είναι “κοινωνικός πόλεμος”, επανάσταση. Αν είναι να διαλέξουμε ποιος πρέπει να ηττηθεί στον πόλεμο, προτιμάμε να ηττηθεί η δικιά μας κυβέρνηση, έλεγε ο Λένιν. Σκοπός δεν είναι να περιμένουμε πότε θα κοπάσει η θύελλα για να γυρίσουμε στις “κανονικές μέρες” περιμένοντας την επόμενη χειρότερη θύελλα, αλλά να εκμεταλλευτούμε την συνολική κρίση στην οποία μπαίνει ο καπιταλισμός, για να πάρει την εξουσία η εργατική τάξη. Η Αριστερά του Τσίμερβαλντ υπέγραψε το κοινό μανιφέστο, παρότι το θεωρούσε “ειρηνιστικό”.

Ο Λένιν επιχειρηματολόγησε σε μια λογική που λίγα χρόνια αργότερα θα ονομαστεί ενιαίο μέτωπο, λέγοντας ότι η απόφαση του Τσίμερβαλντ είναι “*ένα βήμα προς την ιδεολογική και πρακτική ρήξης με τον οπορτουνισμό και τον σοσιαλ-σοβινισμό*” και την αντιλαμβανόμαστε ως “*κάλεσμα σε κοινή δράση*”. Οι Μπολσεβίκοι και οι σύμμαχοί τους αντιμετώπιστηκαν ως “δογματικοί” και “ακράιοι” γιατί πρότειναν ως λύση την επανάσταση και έτσι υποτίθεται αγνοούσαν το επίπεδο της συνειδησης της εργατικής τάξης τη συγκεκριμένη στιγμή. Μέσα σε δύο χρόνια, με το ξέσπασμα της επανάστασης στη Ρωσία και λίγο αργότερα στη Γερμανία και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και της Ασίας, φάνηκε ότι το να είσαι χρήσιμος τη συγκεκριμένη στιγμή σημαίνει να μπορείς να βλέπεις πιο μακριά, να προετοιμάζεις το μέλλον. Οι Μπολσεβίκοι και η μαγιά που βγήκε από την Αριστερά του Τσίμερβαλντ αυτό έκαναν.

Νίκος Λούντος

ΓΕΡΜΑΝΙΑ **Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες**

Οι αφίξεις προσφύγων, κύρια από τη Συρία, χρησιμοποιήθηκαν ως ευκαιρία από τη γερμανική ακροδεξιά και τους νεοναζί για να σηκώσουν κεφάλι. Επιτέθηκαν σε λεωφορεία που μετέφεραν πρόσφυγες στην πόλη Χάιντεναου, εκτοξεύοντας αντικείμενα. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης τραυματίστηκαν 31 αστυνομικοί, υπήρξαν και άλλες παρόμοιου τύπου επιθέσεις όπως η επίθεση με βόμβα μολότοφ σε ξενοδοχείο που μένουν πρόσφυγες, ενώ στην πόλη Πίρνα στόχος επίθεσης έγιναν τα γραφεία του αριστερού κόμματος Die Linke. Άμεση ήταν η αντίδραση της Αριστεράς, αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών οργανώσεων που οργάνωσαν μαζική διαδήλωση, με συμμετοχή περίπου 5.000, στη Δρέσδη το Σάββατο 29/8 με κεντρικό σύνθημα «Να προλάβουμε σήμερα τα αυριανά πογκρόμ».

Πριν από μήνες, στις αρχές του χρόνου, οι ίδιοι ακροδεξιοί είχαν προσπαθήσει να απλώσουν την ισλαμοφοβική καμπάνια Πέγκιντα, η οποία στην αρχή είχε δείξει κάποια δυναμική. Και τότε η απάντηση του κόσμου της αριστεράς και του αντιρατσιστικού κινήματος ήταν μαζική. Χιλιάδες είχαν βγει σε σειρά γερμανικών πόλεων με σκούπες στα χέρια, σκουπίζοντας κυριολεκτικά τους δρόμους σε μια συμβολική κίνηση που έδειχνε ότι η Γερμανία θα μείνει καθαρή από ρατσισμό. Και έτσι και έγινε, η ισλαμοφοβική καμπάνια αποδυναμώθηκε, φυλλορρόφησε και τελικά σταμάτησε να οργανώνει κινητοποιήσεις. Η Δρέσδη στην οποία έγινε το τελευταίο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο, θεωρούνταν μάλιστα προπύργιο της ακροδεξιάς.

Πέραν από τις διαδηλώσεις το αντιρατσιστι-

Δρέσδη 29/8

κό κίνημα και το κύμα αλληλεγγύης στους μετανάστες αγκάλιασε και τους οπαδούς των ποδοσφαιρικών ομάδων. Στη μια κερκίδα μετά την άλλη στη διάρκεια της περασμένης αγωνιστικής σηκώθηκαν πανό με σύνθημα “οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι!” Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να αποτελεί έκπληξη, τέτοια συνθήματα μπορεί να συναντήσει κάποιος στα γερμανικά γήπεδα εδώ και δύο χρόνια. Στο Βερολίνο μάλιστα, μια οργάνωση που παίζει ρόλο στην ένταξη των προσφύγων στην κοινωνία λέγεται «δεν είσαι offside» καταδεικνύοντας τον ιδιαίτερο ρόλο που παίζει το ποδόσφαιρο σε αυτό το ζήτημα.

Η Γερμανία αναμένεται φέτος, ειδικά μετά την εξαίρεση των Σύριων προσφύγων από τη

συνθήκη του Δουβλίνου, να δεχθεί περίπου 800.000 αιτούντες άσυλο. Παρά το φαινομενικά μεγάλο κύμα και τις προσπάθειες των ακροδεξιών, το 60% των Γερμανών, σύμφωνα με δημοσκόπηση του καναλιού ZDF, πιστεύουν ότι η χώρα τους μπορεί να φιλοξενήσει τους πρόσφυγες αυτούς. Το ποσοστό αυτό οφείλεται κυρίως στα οξυμένα αντανakλαστικά και στην επιμονή των κινητοποιήσεων του κινήματος ενάντια στις ρατσιστικές προκλήσεις. Ενδεικτικό για τη μεγάλη μεταστροφή του κλίματος είναι και το προ ημερών εξώφυλλο της γνωστής φυλλάδας Bild που έφτασε να εγκαινιάζει καμπάνια υπέρ των προσφύγων με σύνθημα «Βοηθάμε»!

Μανώλης Σπαθής

Μαζικές διαδηλώσεις στη Βηρυτό

Μια μαζική διαδήλωση, σχεδόν 10.000, συγκλόνισε το Σάββατο 22/8 το κέντρο της Βηρυτού. Η Αραβική Άνοιξη του 2011 έχει αφήσει ανεξίτηλο το σημάδι της στο λιβανέζικο λαό. Ισχυρά κινήματα έχουν προβεί σε αρκετές διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς. Δυστυχώς τα περισσότερα από αυτά εν τέλει συνεργάστηκαν με τα αντιδραστικά κόμματα.

Τώρα οι δρόμοι γέμισαν ξανά με διαδηλωτές ενάντια στο καθεστώς, η αφορμή δόθηκε από μια κρίση στη διαχείριση των απορριμμάτων. Βουνά από σκουπίδια υψώθηκαν στους δρόμους μετά το κλείσιμο μιας χωματερής τον περασμένο Ιούλιο. Καθόλου τυχαία λοιπόν, ένα από τα βασικά συνθήματα των διαδηλωτών ενάντια στο καθεστώς είναι ότι «βρωμάει». Η άρχουσα τάξη προσπαθεί να βρει εναλλακτική λύση μοιράζοντας την πίτα της (ιδιωτικοποιημένης) διαχείρισης σκουπιδιών με σεχταριστικά (με βάση το θρήσκευμα) και γεωγραφικά κριτήρια.

Μεγάλα τμήματα της πόλης έχουν ιδιωτικοποιηθεί και αναπλάσσει από τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών. Το καθεστώς μέσα από αυτή τη διαδικασία έχει αποκαλύψει το πραγματικό του πρόσωπο μέσα από αμέτρητα σκάνδαλα. Οι δρόμοι του Λιβάνου πολλές φορές έχουν γεμίσει με σωρούς από σκουπίδια που κατά καιρούς μεταφέρονται προς τις πιο φτωχές συνοικίες έτσι ώστε να ανακουφιστούν προσωρινά οι εντάσεις στη Βηρυτό.

Καταστολή

Οι διαδηλωτές έζησαν την καταστολή για τα καλά στο πετσί τους, τόσο από την αστυνομία όσο και από τον στρατό. Οι θεσμοί αυτοί, σαν γνήσια μαντρόσκυλα του καθεστώτος, ανταγωνίζονταν ο ένας τον άλλο στο ποιος θα απωθήσει πιο αποτελεσματικά το πλήθος από τις κεντρικές οδικές αρτηρίες και πλα-

Βηρυτός 22/8

τείες της Βηρυτού. Ο στρατός χρησιμοποίησε πραγματικά πυρά ρίχνοντας στον αέρα ενώ αθρόα ήταν η χρήση δακρυγόνων και αντλιών νερού. Η αστυνομία ακολούθως επιτέθηκε με γκλοπ, τραυματίζοντας πολλούς, ενώ πάνω από 75 ήταν όσοι νοσηλεύτηκαν.

Παρά την καταστολή, οι διαδηλωτές κατάφεραν να κρατήσουν τις θέσεις τους και κατασκήνωσαν στους δρόμους ώστε να συνεχίσουν την κινητοποίησή τους την επόμενη μέρα. Οι τοίχοι του κέντρου της πόλης γέμισαν με συνθήματα όπως «Κάτω ο καπιταλισμός», «το κέντρο της Βηρυτού ανήκει στο λαό» και «Επανάσταση». Την επόμενη μέρα αψηφώντας την καταστολή, ο κόσμος κατέβηκε μαζικά στο δρόμο με το συγκεντρωμένο πλήθος να αγγίζει τις 20.000. Πολλοί που στο παρελθόν ένιωθαν αποξενωμένοι από το κίνημα ένωσαν και πάλι το κάλεσμα του αγώνα.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ **ΟΧΙ στον φράχτη**

Στην Ουγγαρία, η ρατσιστική κυβέρνηση στήνει φράκτη κατά μήκος ολόκληρης της συνοριακής της γραμμής με τη Σερβία με αγκαθωτά συρματοπλέγματα σε μια προσπάθεια να ανακόψει την προσφυγική ροή.

Η ουγγρική κυβέρνηση είχε ανακοινώσει ότι μέχρι την περασμένη Δευτέρα 31/8 ο φράχτης θα είχε ολοκληρωθεί. Όπως όμως μαρτυρούν και οι πολλές φωτογραφίες που δείχνουν πρόσφυγες να κόβουν, πηδάνε ή σκάβουν κάτω από τα σύρματα για να περάσουν τα σύνορα ο φράχτης αυτός δεν μπορεί να τους σταματήσει. Πρόκειται για ένα ακόμα «έργο» που είναι κυρίως για εσωτερική κατανάλωση.

Ενδιάμεσος σταθμός

Η Ουγγαρία όπως και η Ελλάδα αποτελεί μόνο ενδιάμεσο σταθμό για τους πρόσφυγες και όχι χώρα προορισμού. Η εκεί κυβέρνηση έχει κινητοποιήσει πάνω από 2.000 αστυνομικούς με σκοπό να ελέγξει και να «φιλτράρει» την φυγή των προσφύγων προς τα δυτικά. Το μόνο αποτέλεσμα που έχει καταφέρει μέχρι τώρα είναι να δημιουργήσει ατελείωτες ουρές και μεγάλο συνωστισμό στους σταθμούς των τρένων.

Εκατοντάδες είναι αυτοί που έχουν κατασκηνώσει στον σιδηροδρομικό σταθμό Κελέτι, της Βουδαπέστης όπου και πραγματοποιήσαν διαδήλωση με αίτημα να μπορέσουν να συνεχίσουν το ταξίδι τους προς τη Γερμανία.

Οι διοργανωτές έκαναν το λάθος να αποκαλέσουν τους νέους διαδηλωτές, κυρίως νεαρούς από εργατογειτονίες, «ταραξίες και δολιοφθορείς». Ο βασικός λόγος για αυτό είναι επειδή οι νεαροί αυτοί είχαν διαφορετική εμφάνιση από τα μεσαία στρώματα των οποίων την υποστήριξη περίμεναν.

Λάθη

Μέσα στη σύγχυση τους, οι διοργανωτές έκαναν ακόμη ένα λάθος. Συνεργάστηκαν με τις δυνάμεις ασφαλείας, που είχαν ανοίξει πυρ μια μέρα νωρίτερα εναντίον των διαδηλωτών, για να απομακρύνουν τους «ανεπιθύμητους» νεοφερμένους. Η φρουρά του κοινοβουλίου κινήθηκε εναντίον των διαδηλωτών, χτύπησε και πυροβόλησε εκκενώνοντας την πλατεία. Ένας διαδηλωτής χτυπήθηκε από σφαίρα στο κεφάλι και χαροπαλεύει ενώ συνολικά 402 άτομα βρέθηκαν στα νοσοκομεία.

Παρά τα λάθη, η δυναμική δεν έχει εξαφανιστεί, θα οργανωθούμε εκ νέου και θα διεκδικήσουμε ξανά τους δρόμους όπως κάναμε και στις 22/8. Πρέπει να συνεχίσουμε με το μαζικό κίνημα και να χτίσουμε τοπικές επιτροπές παντού. Πρέπει να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή ολόκληρου του σεχταριστικού καθεστώτος και να χτίσουμε μια κοσμική κοινωνία και ένα κοσμικό κράτος. Πρέπει να καλέσουμε για τη διάλυση του κοινοβουλίου και να προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές στη βάση ενός μη-σεχταριστικού, αναλογικού συστήματος, όπου όλες οι περιοχές του Λιβάνου θα εκπροσωπούνται ανάλογα με τον πληθυσμό τους (Σ.τ.Μ. και όχι ανάλογα με το θρήσκευμά τους).

Επιστολή του Ελία Αλ Καζέν, μέλους του Σοσιαλιστικού Φόρουμ του Λιβάνου στην εφημερίδα Socialist Worker.

Η νέα κρίση και οι μύθοι της ανάκαμψης

«**Σ**υνήθως λένε, όταν φτερνίζονται οι ΗΠΑ κρουολογεί ο πλανήτης. Αυτές τις μέρες φαίνεται πως όταν φτερνίζεται η Κίνα κολλά «γρίπη των πτηνών» ο πλανήτης», σχολιάζουν οι Financial Times, η επίσημη εφημερίδα της οικονομικής ελίτ.

Πέρα από τα κλισέ περί «κίτρινου πυρετού» τα νέα τραντάγματα στο σύστημα, δείχνουν πόσο βαθιά είναι η αδυναμία του καπιταλισμού να ανακάμψει μετά το κραχ του 2007-8, σε Ανατολή και Δύση.

Το σαββατοκύριακο κεντρικοί τραπεζίτες και οικονομολόγοι συναντήθηκαν στο θέρετρο **Τζάκσον Χολ** στο **Ουαϊόμινγκ** των ΗΠΑ με κεντρικό ερώτημα εάν η Fed θα αυξήσει το βασικό της επιτόκιο το Σεπτέμβριο ή θα το αφήσει για το τέλος του χρόνου. Ανησυχούν για τις προοπτικές της ανάπτυξης, αν και είναι αμφίβολο αν μπορούν να κάνουν και πολλά.

Οι οικονομίες του «κέντρου» και της «περιφέρειας» παραμένουν προβληματικές, γεγονός που υπονομεύει οποιαδήποτε σχέδια «παραγωγικής ανασυγκρότησης», δεξιάς ή αριστερής διαχείρισης του συστήματος, επιχειρούνται ως διέξοδο στην κρίση.

Μεταβλητή

Στην Ελλάδα, μια από τις υποθέσεις για την «επιτυχημένη» πορεία του τρίτου μνημονίου, εκτός από τη διευθέτηση του χρέους, είναι η σταθερότητα στην οικονομία της ευρωζώνης. Αυτή η μεταβλητή, όμως, επηρεάζεται από το σοκ made in China, με τον επικεφαλής της ΕΚΤ **Μάριο Ντράγκι** να πονοκεφαλιάζει.

Ο «σούπερ-Μάριο» ανησυχεί για τις επιπτώσεις από την Κίνα και σκέφτεται να επιταχύνει από Σεπτέμβρη τα «πιεστήρια» του ευρώ για να τονώσει περαιτέρω το ευρωσύστημα, αναφέρουν **Wall Street Journal** και **Bloomberg**. Αλλά έχει ήδη ξοδέψει το μεγαλύτερο μέρος των πυρομαχικών από το «μπαζούκα» του 1 τρις, χωρίς ιδιαίτερα αποτελέσματα.

Η εξαγωγική Γερμανία, που κρατά με τα δόντια την ευρω-οικονομία

Σκίτσο από την εφημερίδα Guardian

έξω από το νερό, είναι ο μεγάλος εμπορικός εταίρος της κινεζικής οικονομίας η οποία επιβραδύνει επικίνδυνα και η ιταλική βιομηχανία παραμένει ο μεγαλύτερος υπεργολάβος των γερμανών εξαγωγέων και των εμπορικών εταίρων της Κίνας. Αυτό το μείγμα είναι εκρηκτικό, εάν συνδυαστεί και με την κρίση χρέους.

Η νέα κρίση από την Κίνα ξεκίνησε πριν μερικές εβδομάδες όταν το Πεκίνο άρχισε να υποτιμά το «νόμισμα του λαού» (ρεν-μιν-μπι, στα κινεζικά και γουάν διεθνώς) προκαλώντας βουτιά στις μετοχές σειράς πολυεθνικών εταιρειών οι οποίες εξάγουν στην κινεζική αγορά, συμπαράσποντας τα ασιατικά νομίσματα σε ένα «ντόμινο» που έχουν να δουν οι αγορές από τη μεγάλη κρίση των «χάρτινων τίγρεων» του 1997-98.

Η απόφαση της υποτίμησης ήταν μια απόπειρα για να γίνουν πιο «ανταγωνιστικές» οι εξαγωγές. Στρατηγική που εφάρμοσαν το τελευταίο διάστημα οι σοβαρότεροι εμπορικοί ανταγωνιστές της, οι ΗΠΑ, η Ιαπωνία και η Ευρώπη, με τις πολιτικές της «ποσοτικής χαλάρωσης» των κεντρικών τραπεζών, δηλ. την «εκτύ-

πωση» χρήματος, αναζωπυρώνοντας το «νομισματικό πόλεμο».

Φόβοι

Ήδη εκφράζονται φόβοι ότι η ανάπτυξη της Κίνας έχει ήδη περιοριστεί στο 5% με 6%, ίσως και χαμηλότερα. Το «φρένο» της Κίνας, στη σκιά της μείωσης της παγκόσμιας ζήτησης, οδηγεί στη περαιτέρω πτώση των χρηματιστηριακών τιμών στα εμπορεύματα. Γεγονός που χτυπά μια σειρά χώρες παραγωγούς πρώτων υλών (πετρελαίου, χαλκού, ασταλιού) από την Ασία και τη Λατινική Αμερική έως τη Ρωσία και σχεδόν όλο το πρώην «Ανατολικό Μπλοκ», οι οποίες στήριζαν την ανάπτυξή τους στις υψηλές τιμές, όπως η Αργεντινή και η Βραζιλία, η Ν. Αφρική, το Καζακστάν, η Μαλαισία κα.

Η Κίνα κατανάλωνε τις πρώτες ύλες αυτών των χωρών φτιάχνοντας την εξαγωγική παραγωγική μηχανή της και οι κινεζικές επενδύσεις διατήρησαν τις τιμές μετά το 2008. Όμως, οι παγκόσμιες τιμές των εμπορευμάτων πέφτουν από το 2011 και τώρα καταρρέουν σε ιστορικά χαμηλά. Το παγκόσμιο εμπόριο στο

πρώτο δμηνο φέτος σημείωσε τη μεγαλύτερη βουτιά από την κρίση του 2008 εντείνοντας τις ανησυχίες για την παγκόσμια οικονομία, σύμφωνα με το **World Trade Monitor**.

Μετά το κραχ του 2007-8 το Πεκίνο προχώρησε σε «πολιτική τόνωσης» με επενδύσεις σε έργα υποδομής, αφού πρώτα άνοιξε τους κρουνοί του τραπεζικού δανεισμού. Το πακέτο στήριξης ύψους 4 τρις. γουάν (586 δισ. δολ.) που ανακοίνωσε το 2008 οδήγησε σε τετραπλασιασμό του κινεζικού χρέους, από 7 τρις. δολ. το 2007 σε 28 τρις. δολ. στα μέσα του 2014, αναφέρει έρευνα της **McKinsey**.

Το συνολικό χρέος στην Κίνα ανέρχεται στο 282% του ΑΕΠ από 130% το 2009. Ξεπερνά το 269% στις ΗΠΑ και το 258% στη Γερμανία, ενώ αναμένεται να φτάσει το 400% έως το 2018. Το μεγαλύτερο μέρος, 125% του ΑΕΠ, είναι χρέος των επιχειρήσεων με τη μορφή εταιρικών ομολόγων. Το χρέος των τοπικών κυβερνήσεων στα τέλη Ιουνίου εκτοξεύτηκε σε 2,9 τρις. δολ. και το Πεκίνο αποφάσισε την περασμένη εβδομάδα... μνημόνιο, θέτοντας «ταβάνι» τα 2,5 τρις. στο ανεξόφλητο χρέος.

Όλοι φοβούνται το «ξεφούσκωμα» της κινεζικής οικονομίας, μετά από μία 15ετία σχεδόν ασταμάτητης, ξέφρενης ανάπτυξης, που φυσικά στηρίχτηκε στο ξεζούμισμα της εργατικής τάξης. Η Κίνα αντιπροσωπεύει περίπου το 15% της παγκόσμιας παραγωγής και ήταν υπεύθυνη για το ήμισυ σχεδόν της ανάπτυξης της παγκόσμιας οικονομίας τα τελευταία χρόνια της κρίσης.

Εκτός από το χρηματιστηριακό κραχ που εξαφάνισε 5 τρις. δολ. σε

ένα μήνα, οι μεγαλύτερες ανησυχίες είναι στην πραγματική οικονομία. «Πίσω από τις τάσεις υποχώρησης της κινεζικής οικονομίας, βρίσκεται ο θεμελιώδης νόμος του καπιταλισμού, η μείωση της κερδοφορίας και η αδυναμία του χρηματοπιστωτικού συστήματος να συνεχίσει να συντηρεί τη φούσκα στην αγορά ακινήτων και μετοχών», σχολιάζει στο blog του «Οικονομία με άλλο μάτι» ο **Μωυσής Λίτσης**.

Αρνητική

«Το 2007 η κερδοφορία αυξήθηκε κατά 39%, το 2008 και 2009 όμως με την πτώση της διεθνούς ζήτησης λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η κερδοφορία μειώθηκε σε 12,5% και 13% αντίστοιχα. Το 2010 αυξήθηκε 53,5%, για να περιοριστεί στο 16% την επόμενη χρονιά. Το 2012 η αύξηση της κερδοφορίας ήταν μικρότερη του 1% και το 2013 ήταν 10,5%. Το 2014, η κερδοφορία είχε αρνητική ανάπτυξη. Η μείωση της κερδοφορίας είχε αποτέλεσμα να μειώνονται οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου».

Η προσδοκία διατηρήσιμης ανάπτυξης παραμένει μια χίμαιρα διεθνώς, αναφέρει ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς**. Το φάντασμα της αποπληθωριστικής ύφεσης απειλεί όλο τον πλανήτη. Όταν ο πληθωρισμός είναι πολύ χαμηλός, η οικονομική ανάπτυξη περιορίζεται λόγω της υψηλότερης επιβάρυνσης χρέους και των ασθενών επενδύσεων.

Η Fed έως τώρα έμοιαζε προετοιμασμένη να αρχίσει να αυξάνει τα επιτόκια. Αλλά ήδη «νεοκείνσιανοί» όπως ο **Λάρι Σάμερς**, πρώην υπ. Οικονομικών επί Κλίντον και ο νομπελίστας **Τζόζεφ Στίγκλιτς**, ζητούν το αντίθετο: περαιτέρω μαξιλάρια... «φωτοτυπημένων» δολαρίων ως ασπίδα στα νέα σοκ.

Η άνοδος του δολαρίου προβληματίζει διεθνώς, καθώς αυξάνει τα χρέη κρατών και εταιρειών, που έχουν δανειστεί σε δολάρια. Οι χρεοκοπίες δεν έφυγαν από την ημερήσια διάταξη κι αυτό δεν κρύβεται παρά τις «πυροσβεστικές» παρεμβάσεις των κεντρικών τραπεζών.

Όσο οι τραπεζίτες ελέγχουν το σύστημα ρών και τα αφεντικά τις επιχειρήσεις, τόσο θα διογκώνεται το «πλασματικό χρήμα», οι χρηματιστηριακές φούσκες, αφού οι προσδοκίες «μελλοντικών ικανοποιητικών κερδοφοριών» παραμένουν πενιχρές σε περιβάλλον απροθυμίας πραγματικών επενδύσεων.

Η αδυναμία ανάκαμψης παραμένει. Ο καπιταλισμός ζει ως «ζόμπι», τρώγοντας τις σάρκες των ζωντανών, από την Ελλάδα έως την Κίνα, μέχρι να τους σταματήσουμε.

Κώστας Σαρρής

Φασιστική επίθεση στο Κίεβο

Βίαιες συγκρούσεις με νεκρούς και τραυματίες ξέσπασαν έξω από το ουκρανικό Κοινοβούλιο την Δευτέρα 31/8 ανάμεσα σε ακροδεξιούς του κόμματος **Σβόμποντα** και την αστυνομία. Η αφορμή ήταν η ψηφοφορία που διεξαγόταν μέσα στο κοινοβούλιο.

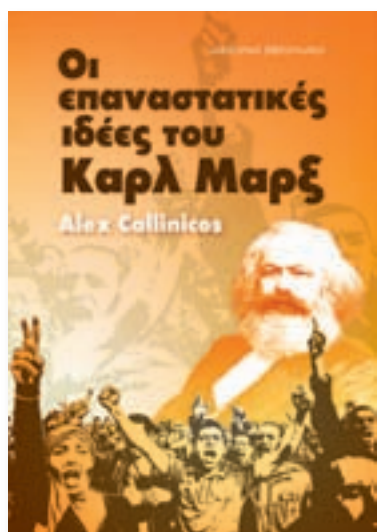
Οι ουκρανικές αρχές έχουν συμφωνήσει (με τη συμφωνία του Μινσκ) να παραχωρήσουν μεγαλύτερη αυτονομία στις περιοχές Ντονέτσκ και Λουχάνσκ στο νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας. Αυτή η συμφωνία προβλέπει την υιοθέτηση και τροποποιήσεων στο ου-

κρανικό σύνταγμα.

Συνολικά 141 τραυματίες νοσηλεύονται σε διάφορα νοσοκομεία του Κιέβου. Οι 131 είναι αστυνομικοί, οι 10 σε κρίσιμη κατάσταση ενώ δύο έχουν ήδη πεθάνει. Οι περισσότεροι τραυματισμοί προήλθαν όταν εκρηκτική συσκευή, άγνωστο ακόμα το αν ήταν ρουκέτα ή χειροβομβίδα, εκτοξεύτηκε από τα φασιστοειδή πάνω στην αστυνομία. Προς το παρόν έχουν γίνει 31 συλλήψεις, από τους οποίους οι 18 αφέθηκαν ελεύθεροι, ενώ ένας από τους συλληφθέντες φέρεται να είναι ύποπτος για την έκρηξη.

Ιδέες για να αλλάξουμε τον κόσμο

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr